032:6:90P
E2

30P E2

MUL
005381

Madras University Library.

Call Number 032:6:90P E2

Accession Number 55381

Available for loan from

This book should be returned on or before the date last marked below.

14 JUL 1947

17 JUL 1948

061

Sahitya Saram

സാഹിത്യസാരം.

മലയാളഭാഷയിൽ
പ്രബന്ധം എഴുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള
വിവരണാവും
100 വിഷയങ്ങളുടെ
സംഗതിക്കുറിപ്പുകളും
അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

FIRST EDITION.

തൃശ്ശിവപേരൂർ
ഭാരതവിലാസം അച്ചുകൂടം.

1912.

വില 8-ണ.

(All Rights Reserved)

5538)

P32:76

32E2

മുഖവുര.

ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ 'പ്രബന്ധം എഴുതുക' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പല പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽ പ്രബന്ധവിഷയം ഇയ്യിടയിലാണ് പ്രബലപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയത്. അതോടുകൂടി ചില പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ആ കൂട്ടത്തിൽ 'സാഹിത്യസാരം' എന്ന ഈ പുസ്തകവും ഉണ്ടായതാണെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പ്രബന്ധം എഴുതുന്നതിനു ആദ്യമായി വേണ്ടത് ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംഗതികളറിയുന്നതാണല്ലൊ. ഇംഗ്ലീഷുപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു പല വിഷയങ്ങളേയും സംഗതികളും അറിവാൻ തരമുള്ളതാണെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികൾ 'മലയാളം' എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ ഉത്സാഹം കുറഞ്ഞ് അശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഭവിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് മലയാളപ്രബന്ധവിഷയത്തിനുവേണ്ടി പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കുവാൻ ടയില്ലെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടറിയാറായിരിക്കുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല മലയാളമുൻഷിമാർക്കു വിഷയസംഗതികൾ ക്ലാസ്സിൽ പറഞ്ഞുകൊടുത്തുതന്നെ സമയം പോകുകയും എഴുതിയ പ്രബന്ധത്തിലുള്ള തെറ്റുതീർത്തുപറവാൻ ഇടയില്ലാതെയും ഭവിക്കുന്നു. ആ വക ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിപ്പാനായി 100-വിഷയങ്ങളുടെ സംഗതിക്കുറിപ്പ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവയിൽ നാലോ അഞ്ചോ വിഷയം പഠിച്ചുവരുവാൻ തരമുള്ളതാണ്. പിന്നീടു ക്ലാസ്സിൽനിന്ന് ആ പഠിച്ച വിഷയത്തെ എഴുതിച്ചു വാചകത്തെറ്റുകൾ തീർക്കുന്നതിനു ധാരാളം സമയം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

ഇംഗ്ലീഷറിയാത്ത മലയാളം മുൻഷിമാർക്കും ഈ പുസ്തകം ഉപകാരമായിത്തീരുന്നതാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്ന് —

സനാതനധർമ്മവിദ്യാശാല
അലപ്പുഴ 1912 ജനവരി 10-നു

പി. പി. രാമയ്യർ
ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

സാഹിത്യസാരം.

പ്രസ്താവന.

സ്വന്തം ഭാഷയിൽ ഒരു പ്രകരണം എഴുതുന്നതിന്നു പരിശ്രമിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഏതൊരുകാര്യവും ശരിയായ പരിശ്രമമില്ലാതെ പൂർത്തിയാകുന്നതല്ല. ചിലരുടെ പ്രകരണത്തിൽ നമുക്ക് അഭിരുചിയും ചിലതിൽ രസക്കേടും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഭാഷയിൽ പരിശ്രമംചെയ്തു വിദ്വാന്മാർ വിഷയത്തിന്റെ ഗുരുലാഘവംപോലെഎഴുതുന്ന ഉപന്യാസങ്ങളിൽ നമുക്ക് അഭിരുചിയുണ്ടാകുന്നതാണ്. നാം സംസാരിച്ചുവരുന്ന ഭാഷയായിരുന്നാലും ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഉപന്യാസം എഴുതുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒന്നാമതായി, വിദ്വാന്മാർ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രബന്ധങ്ങളെ വായിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ രചനക്കു ഭംഗിയും മറ്റു ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു. എങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗ്രന്ഥപരിചയം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി വാചകരചനക്കു വേണ്ടുന്ന നിയമങ്ങളേയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ആ നിയമങ്ങളെ ആകുന്നു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദാഹരണസഹിതം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവൊ അതിനു **രചന** എന്നുപേർ. രചന എന്നത് ഒരു വിഷയത്തിൽ അടങ്ങിയ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതല്ല. ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ വാസ്തവവും യുക്തിയുക്തവുമായിരിക്കാമെങ്കിലും രചന ഭംഗിയില്ലാതെയും വിശദമല്ലാതേയും വരാവുന്നതാകുന്നു. "ഒരുവന്റെ മനസ്സിലുള്ള

അഭിപ്രായങ്ങളെ അന്യക്കു മനസ്സിലാകത്തക്കവണ്ണം വിശദമായും, ചുരുക്കമായും നിഷ്പ്രയാസമായും പറയേണ്ടതാകുന്നു" എന്നാകുന്നു രചനയുടെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിദ്വാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നത്.

അതുകൊണ്ടു രചനക്കു താഴെ പറയുന്ന ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിശദം, ഗൌരവം, ഭംഗി.

വിശദം—ഒരുവൻ എഴുതുന്നത് അന്യക്കു മനസ്സിലാവാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിലാണെങ്കിൽ, എഴുതിയതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ലാതെയായ്തീരുന്നു. വെളിച്ചത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു നാം ചെറിയ വസ്തുക്കളേയും എങ്ങിനെ കാണുന്നുവോ, അതുപോലെതന്നെ, നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ള അഭിപ്രായത്തെ നമ്മുടെ രചനയുടെ സഹായംകൊണ്ട് അറിയാറാകേണ്ടതാകുന്നു.

ഗൌരവം—ഈ ഗുണംകൊണ്ടു പറയുന്ന വിഷയം അന്യന്റെ മനസ്സിൽ ദൃഢമായുറക്കുന്നു. വിശദമായെഴുതുന്നതുകൊണ്ടു വിഷയം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഗൌരവംകൊണ്ടു മറക്കാതെയിരിക്കുന്നു.

ഭംഗി—ഇതിന്റെ ഉപയോഗം വായനക്കാരെ രസിപ്പിക്കുന്നതിന്നാകുന്നു. രചനയിൽ ഭംഗി എന്നു പറയുന്നത് ഒരു സഭയിൽ ചെന്നാൽ മറവുള്ളവക്കു മുഷിച്ചൽകൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്നുള്ള ഗുണംപോലെ ആകുന്നു. അങ്ങിനെ രസിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ മുഴുവനും വായിച്ചുനോക്കേണമെന്നു വായനക്കാക്ക് ഉത്സാഹം ജനിക്കുന്നതാണ്.

രചനക്കുള്ള മേല്പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ വാചകങ്ങളെക്കൊണ്ടു സിദ്ധിക്കേണ്ടതാണെല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു വാചകങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

൨. വാചകം.

വാചകങ്ങൾ പദങ്ങളെ വാക്യനിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. നാം ഉപയോഗി

ക്കുന്ന പദങ്ങളേയും അവയെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തേയും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

പദങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ള വിചാരത്തെ ശരിയായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നാം വിചാരിച്ചുപയോഗിച്ചതൊന്നും പദത്തിന്റെ ദുഷ്യംകൊണ്ട് അന്യൻ ധരിക്കുന്നതു മറ്റൊന്നുമായാൽ ഇതിലധികം അബദ്ധം ഒന്നും വരാനില്ല. അതുകൊണ്ട് അർത്ഥം കൃത്യമായി അറിയാത്തപദം ഉപയോഗിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. "അച്ഛനും മകനുംകൂടി കഴുതപ്പുറത്തു കയറി പോകുന്നതു കണ്ടിട്ട ചില വഴിക്കാർ അവരെ ക്രുദ്ധിച്ചു ഭത്സിച്ചു" എന്ന് ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എഴുതിയിരുന്നു. ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിചാരം "വളരെ പരിഹസിച്ചു" എന്നർത്ഥം വരേണമെന്നായിരുന്നു. ഇത് അർത്ഥം മനസ്സിലാകാതെ ഉപയോഗിച്ചതാണ്.

നാം വിചാരിച്ച അർത്ഥം ചുരുക്കം പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു വരുത്തുന്നതാണ് നല്ലത്. വാരിവളച്ച് അനാവശ്യമായി ദീർഘിച്ചു എഴുതുന്നതിനാൽ വായനക്കാരുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നതിനു പകരം അവർക്കു വിരക്തിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. "വെളുത്തിരിക്കുന്ന കുതിര" എന്നു പറയുന്നതിലും ഭംഗി "വെളുത്ത കുതിര" എന്നോ "വെള്ളക്കുതിര" എന്നോ ആണെല്ലോ.

നമ്മുടെ വാക്കിനു ശുദ്ധിയുണ്ടാകേണ്ടതു മുഖ്യാവശ്യമാകുന്നു. ശുദ്ധി എന്നാൽ പ്രാകൃതമായി താണജാതിക്കാരും പഠിപ്പില്ലാത്തവരും പറയുന്ന ദുഷിച്ചപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതാകുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല നമ്മുടെ ഭാഷയിൽതന്നെ പൂർവ്വകാലത്തുപയോഗിച്ചിരുന്ന പ്രാചീനപദങ്ങളും അന്യഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഗുണമില്ല.

"നാണോ നുണിനു മോറണോ ഥകറിണോ കണ്യാങ്ങണോകപ്പണോ" എന്നും മറ്റും ദുഷിച്ച പദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

നല്ല ഗദ്യമെഴുത്തുകാരനാവേണമെങ്കിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ അധികം ഉപയോഗിക്കേണമെന്നു ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ ധരിച്ചി

ട്ടുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ചു ഒരു മലയാളവിദ്വാന്റെ അഭിപ്രായം താഴെ എഴുതുന്നു.

"അപ്രസിദ്ധങ്ങളല്ലാത്ത സംസ്കൃതപദങ്ങളും മലയാളപദങ്ങളും ഇടകലന്നു പാലും വെള്ളവുംപോലെ യോജിച്ചുവരുമ്പോളാകുന്നു മണിപ്രവാളത്തിന്നു ശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നത്. അപ്രസിദ്ധസംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ രണ്ടുപുറത്തും പച്ചമലയാളപദങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് എല്ലാംകൂടി നെല്ലുംമോരുംകൂടിയ മാതിരിയാകുമ്പോൾ അതു ശുദ്ധിയില്ലാത്തമണിപ്രവാളമാകുന്നു".

അന്യഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ എന്ന അവസരത്തിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതു കർമ്മണിപ്രയോഗമാകുന്നു. കർമ്മണിപ്രയോഗം ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലും കുറക്കുന്നതാണ് ഭംഗി. സംസ്കൃതത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും ഇതു സാധാരണയാണെങ്കിലും മലയാളത്തിൽ ദുർല്ലഭമായിട്ടെ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുള്ളു. "ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാം" "ഭക്ഷണം എടുക്കുക" മുതലായ പ്രയോഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷനുസരിച്ചുപയോഗിക്കുന്നതു ഗുണമില്ല.

നമ്മുടെ വാക്കിന്നു ശുദ്ധിയുണ്ടാകേണമെന്നു മാത്രമല്ല ലളിതമായും കേൾക്കുന്നവർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ അർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നതായും ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പദങ്ങളുടെ കാഠിന്യവും ലാളിത്യവും നമ്മുടെ വിഷയത്തിന്റെ ഗൌരവംപോലെയും വായനക്കാരുടെ യോഗ്യതപോലേയും ഇരിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും ആ താരതമ്യമറിഞ്ഞുപയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

"ക്ഷണദാ ക്ഷണദാ കരനയു-
മതുപോൽ ക്ഷണദാകരഞ്ചക്ഷണദാംതാം"

എന്നതിന്നു പകരം,

"രജനീ രജനീകരനയു
മതുപോൽ രജനീകരഞ്ച രജനീം താം"

എന്നായാൽ നന്നായിരിക്കും.

ഇതിന്നുദാഹരണമായി ഒരു പഴയ കഥയുണ്ട്. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരായ രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവൻ കൃഷിക്കാരനും മറേറവൻ സംസ്കൃതപണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. കൃഷിക്കാരന്ന് ഒരു ദിവസം സുഖ

ക്കേടായിരുന്നതിനാൽ പണ്ഡിതനായ അനുജനെ കളത്തിലേക്കു .പോയി കന്നുകാലികളെ തേച്ചുകഴുകി തൊഴുത്തിൽ കെട്ടേണമെന്നു പണിക്കാരോട് ഏല്പിച്ചുവരുവാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. പണ്ഡിതൻ പോയി പണിക്കാരോടു "ഹേ! പണിക്കാരേ! ഗോവുന്തുങ്ങളെ ജലപാനംചെയ്യിച്ചു ഗോശാലയിൽ ബന്ധിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതുപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഗുണമില്ല.

മേൽപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ പദങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു വാചകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു വാചകത്തിൽ ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഒരു കേവലവാക്യത്തിൽ (Simple sentence) ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു മാത്രമെ പറവാൻ തരമുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു സങ്കീർണ്ണവാക്യത്തിൽ (Complex sentence) ഒരു പ്രധാനവാക്യവും അതിലുള്ള പദങ്ങൾക്കു വിശേഷണമായും ആ പ്രധാനവാക്യത്തിൽ ഒതുങ്ങിയിരിക്കുന്നതായും ഉള്ള അനേകം ഉപവാക്യങ്ങളും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണല്ലൊ. അതുപോലെതന്നെ ഉപവാക്യങ്ങളിൽ പറയുന്ന സംഗതികൾ പ്രധാനവാക്യത്തിലുള്ള സംഗതിക്കു കീഴായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതല്ലാതെ പ്രധാനവാക്യത്തിലെ സംഗതി അപ്രധാനമായിപ്പോകത്തക്കവിധം ഉപവാക്യങ്ങളെ ചേർക്കുന്നതു ഗുണമല്ല. ഒരു സംയുക്തവാക്യത്തിൽ (Compound Sentence) ഓരോ കേവലവാക്യവും അന്യോന്യം ആശ്രയംകൂടാതെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പല സംഗതികളുംകൂടി മിശ്രമാവാൻ ഇടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു സംഗതികൾ തമ്മിൽ അന്യോന്യബന്ധമുള്ളവയായിരുന്നാൽ മാത്രം അവയെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു സംയുക്തവാക്യമായി എഴുതാവുന്നതാണ്. അന്യോന്യസംബന്ധം ഇല്ലാത്ത സംഗതികളെയെല്ലാം ഒന്നായി ചേർത്ത് എഴുതുമ്പോൾ വാചകം ദീർഘിച്ചു വ്യക്തമാകാതെ വരുന്നു.

രണ്ടാമത് ഒരു വാചകത്തിലുള്ള ആഖ്യ കർമ്മം മുതലായവയെ അർത്ഥസംശയം വരാത്തവണ്ണം സ്ഥാനം വിട്ടുപയോഗിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിശേഷണങ്ങളുടെ വിശേഷ്യങ്ങൾക്കു സംശയം വരാതെ യോജിപ്പിക്കുകയും വേണം.

മൂന്നാമത് ഒരു വാചകത്തിൽ അർത്ഥപുഷ്ടിയും ഗൌരവവും വേണ്ടതാണ്. വാചകത്തിൽ പ്രധാനപദങ്ങൾ വേഗത്തിൽ ദൃഷ്ടിഗോചരമാകത്തക്കവിധം പ്രധാനസ്ഥാനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ ഒരു വിധം പുഷ്ടിയും ഗൌരവവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ചോദ്യവാക്യങ്ങളാലും അനുകരണവാക്യങ്ങളാലും അർത്ഥപുഷ്ടി വരുത്താവുന്നതാണ്.

നാലാമതായി വാചകത്തിനുണ്ടാകേണ്ടതു ശ്രവണസുഖമാകുന്നു. ഇതു രചനാഭംഗിക്കു പ്രത്യേകം ആവശ്യമാണ്. പദ്യങ്ങൾകൊണ്ടു കണ്ണാനന്ദം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ ഗദ്യങ്ങൾകൊണ്ടും ഒരുമാതിരി കണ്ണസുഖം ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്.

മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളെക്കൊണ്ട് ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പ്രകരണം എഴുതുമ്പോൾ രചന വിശദമായിരിക്കുന്നുവൊ, ഗൌരവമുള്ളതോ ഭംഗിയുള്ളതോ എന്നീ മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവകാശമുള്ളതായിത്തീരുന്നു.

ഒരു വാചകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച പദങ്ങൾ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ലളിതമായും അല്പമായും ശുദ്ധിയുള്ളതായും ഇരിക്കുന്നുവൊ എന്നും നോക്കേണ്ടതാണ്.

പദങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായംകൊണ്ട് ഒരു വാചകത്തിലുള്ള സംഗതികൾക്ക് ഐക്യമുണ്ടോ എന്നും, സംഗതികൾ സ്പഷ്ടമാ എന്നും, വാചകത്തിന് അർത്ഥപുഷ്ടിയും ഗൌരവവും ഉണ്ടോ എന്നും ശ്രവണസുഖമുണ്ടോ എന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

3. വകുപ്പുകൾ.

ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന അനേകം വാചകങ്ങളെ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്നതിനു വകുപ്പ് എന്നു പേർ. ഒരു വാചകത്തെ പദങ്ങളാലും ഉപവാക്യങ്ങളാലും ഉണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ ഒരു വകുപ്പിനെ അനേകം വാചകങ്ങളാൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ഒരു വകുപ്പിനു മൂന്നുവിധം ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

ഏതു വിഷയത്തെ അല്ലെങ്കിൽ വിഷയാംശമായ സംഗതിയെ ഒരു വകുപ്പിൽ വിവരിക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നുവൊ ആ വി

ഷയം മാത്രമെ ആ വകുപ്പിൽ പറയാവൂ. വിഷയത്തിന്റെ ഗൌരവത്തേയും സ്പഷ്ടതയേയും കുറക്കത്തക്കവണ്ണം മറ്റുള്ളസംഗതികളെക്കൊണ്ടു കുത്തിനിറക്കുന്നതു ഗുണമല്ല. ഈ ഗുണത്തിനു ഐക്യം എന്നു പേർ.

ഒരു വകുപ്പിലുള്ള വാചകങ്ങൾ എല്ലാം ഒരേ വിഷയത്തെ സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതാണല്ലൊ. അതുകൊണ്ട് ഒരു വാചകത്തിൽനിന്ന് ഔഹ്യമായും സ്വാഭാവികമായും വരാവുന്ന സംഗതിയെ അടുത്ത വാചകത്തിൽ വിവരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ഓരോ സംഗതികളും സുഗമമായി വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. ഒരു വകുപ്പിലെ ആദ്യത്തെ വാചകം ആ വകുപ്പിൽ പറയാവുന്ന പ്രത്യേകസംഗതിയെ മുഴുക്കെയായി സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കേണ്ടതാണ്. രണ്ടാമത്തെ വാചകം അതിനാസ്പദമായിട്ടും അതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതായിട്ടും ഇരിക്കുന്ന കാര്യത്തെ പറയുന്നതായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഓരോ വാചകങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാര്യകാരണങ്ങളാൽ സംബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കുകയും ക്രമേണ ദിക്കുള്ളതായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്.

വിവിധത്വം എന്ന മൂന്നാമത്തെ ഗുണം വാചകരചനയിൽ വേണ്ടതാകുന്നു. ഒരേതരത്തിൽ ഉള്ള വാചകങ്ങളായാൽ വായനക്കാർക്കു രസിക്കുന്നതല്ല. പലവിധ വാചകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ വായിച്ചുനോക്കുന്നതിന് ഉത്സാഹവും രസവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള അനേകം വകുപ്പുകളെ ചേർത്ത് ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപന്യാസം പൂർത്തിയാകുന്നു.

4. വകുപ്പുകൾ (തുടർച്ച).

ഒരു സംഭവത്തേയൊ പ്രവൃത്തിയേയൊ മറ്റൊ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വാചകത്തെ തന്നെ ഒരു വകുപ്പായി എഴുതാവുന്നതാണ്. ഇത് ആദ്യപാഠമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ സമ്പ്രദായത്തെ വിവരിച്ചു ചില ഉദാഹരണങ്ങളേയും കൊടുക്കുന്നു.

ഒരു വാചകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതോ അതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതോ ആയ സംഗതികളെ പ്രത്യേകം കുറിച്ചെടുക്കുക.

വിഷയപൂർത്തിക്കായി ആ വാചകത്തിൽ പറയാത്തതാണെങ്കിലും ചില പുതിയ സംഗതികളേയും ചേർക്കുക. ഇങ്ങിനെ ചേർക്കുന്നത് അധികമായ്പോകാതെ സൂക്ഷിക്കണം.

ഉദാഹരണം:— "മാരീചൻ മുതലായ രാക്ഷസരെ പീഡിപ്പിച്ച വിശ്വാമിത്രമഹർഷിയുടെ യാഗസംരക്ഷണംചെയ്തു, വഴിയിൽ അഹല്യയ്ക്കു മോക്ഷവുംകൊടുത്ത ശ്രീരാമൻ അനുജനോടും വിശ്വാമിത്രമഹർഷിയോടുംകൂടി മിഥിലാരാജ്യത്തേക്ക് എഴുന്നെള്ളി".

കുറിപ്പുകൾ.

1. വിശ്വാമിത്രമഹർഷി ഒരു യാഗം നടത്തിയിരുന്നു.

2. മാരീചൻ മുതലായ രാക്ഷസർ യാഗത്തിന്നു വിഘ്നം ചെയ്തിരുന്നു.

3. ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാർ ചിലരെ സംഹരിച്ചു യാഗസംരക്ഷചെയ്തു.

4. അഹല്യയ്ക്കു ശാപമോക്ഷം കൊടുത്തു.

5. ശ്രീരാമൻ മിഥിലാരാജ്യത്തേക്കു പോയി.

6. അനുജൻ ലക്ഷ്മണനും വിശ്വാമിത്രമഹർഷിയും ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു.

പുതിയ സംഗതികൾ.

1. ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാരെ മഹർഷി യാഗസംരക്ഷണത്തിനായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

2. വിശ്വാമിത്രൻ ഇവർക്കു വിവാഹം കഴിപ്പിക്കേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

3. അഹല്യ ശാപംകൊണ്ടു ശിലാരൂപമായി കിടന്നിരുന്നു.

4. അഹല്യയുടെ പൂർവ്വചരിത്രം മഹർഷി പറഞ്ഞു.

വകുപ്പാക്കിയതു.

പണ്ടു വിശ്വാമിത്രമഹർഷി ഒരു യാഗം നടത്തിവന്നിരുന്നു. മാരീചൻ മുതലായ അനേകം രാക്ഷസർ ആ യാഗത്തിന്നു പല

വിധമായ വിഘ്നങ്ങൾ ചെയ്യുതുടങ്ങി. അവരുടെ ശല്യം അസഹനീയം ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു രാജാവിന്റെ സഹായംകൂടാതെ യാഗം നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തി മഹർഷി ദശരഥമഹാരാജാവിനെ ചെന്നുകണ്ടു. ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാരുടെ സത്യസ്ഥിതിയെല്ലാം വിശ്വാമിത്രൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു മഹാരാജാവിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി അവരെ ബാലന്മാരാണെങ്കിലും യാഗസംരക്ഷണക്കായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. പോകുന്ന വഴിയിൽവെച്ചുതന്നെ നേരിട്ടുവന്ന താടക എന്ന ക്രൂരരാക്ഷിസിയെ ശ്രീരാമൻ സംഹരിച്ചു. യാഗശാലയിൽ ശ്രീരാമനും ലക്ഷ്മണനും ആയുധപാണികളായി ജാഗ്രതയോടുകൂടി നിന്നിരുന്നതിനാൽ യാഗം നിർവ്വിഘ്നമായി നടന്നു; വിശ്വാമിത്രമഹർഷിവളരെ സന്തുഷ്ടനാവുകയുംചെയ്തു. അക്കാലത്തു ജനകരാജ്യത്തു നടന്നുവന്നിരുന്ന സ്വയംവരത്തിന്ന് ഇവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ജനകമഹാരാജാവിന്റെ പുത്രികളെ ഇവരെക്കൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിക്കേണമെന്നു മഹർഷി നിശ്ചയിച്ചു. ഇവർ രണ്ടുപേരും മഹർഷിയോടുകൂടി ജനകരാജ്യത്തേക്കു പോകുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ ശ്രീരാമന്റെ ദിവ്യചരണാരവിന്ദങ്ങൾ ഒരു ശിലയെ സ്പർശിച്ചപ്പോൾ ആ ശില പെട്ടെന്നു ഒരു ദിവ്യസുന്ദരിയായി പരിണമിച്ചു. ഈ ദിവ്യസ്ത്രീ ഗൌതമൻ എന്നുപേരായ ഒരു ഋഷിയുടെ പത്നിയാണെന്നും, ഭർത്താവായ ഗൌതമമഹർഷിയുടെ ശാപത്താൽ ശിലാരൂപമായി കിടന്നിരുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികളെല്ലാം വിശ്വാമിത്രമഹർഷി സവിസ്തരം ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാരെ ധരിപ്പിച്ചു. ശ്രീരാമൻ പരമസന്തുഷ്ടനായി അഹല്യാദേവിയെ അനുഗ്രഹിച്ചു മിഥിലാരാജ്യത്തേക്ക് എഴുന്നെള്ളുകയുംചെയ്തു.

2. "കഴിഞ്ഞ ബുധനാഴ്ച രാത്രി ഞാൻ വളർത്തിവന്ന മുയലുകളിൽ ഒന്നു ചാടിപ്പോയതുകൊണ്ട് എന്റെ ആൾക്കാർ മറ്റു സമീപസ്ഥന്മാരോടുകൂടി തിരഞ്ഞു പോയി ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വെള്ളം നിറഞ്ഞ ഒരു കുണ്ടിൽനിന്ന് അതിനെ പിടിച്ച് ഒരു ചാക്കിലിട്ടു വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു".

കുറിപ്പ്.

1. ഞാൻ മുയലുകളെ വളർത്തിയിരുന്നു.
2. കഴിഞ്ഞ ബുധനാഴ്ച രാത്രി ഒന്നു ചാടിപ്പോയി.
3. എന്റെ ആൾക്കാർ പിടിപ്പാൻപോയി.
4. സമീപസ്ഥന്മാർ സഹായിച്ചു.
5. മുയൽ ഒരു കുണ്ടിൽ ചാടി കൂടുങ്ങി.
6. അതിനെപ്പിടിച്ച് ഒരു ചാക്കിലിട്ടു കെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു.
7. ഒരു മണിക്കൂറനേരം അദ്ധ്വാനിച്ചു.

പുതിയ സംഗതികം.

1. ഓടിപ്പോയ കാരണം
2. പിടിപ്പാൻ പോയതിന്റെ ശരിയായ വിവരണം.
3. പിടിച്ചപ്പോൾ ഉള്ള സ്ഥിതി.

വകുപ്പ്.

കഴിഞ്ഞ ബുധനാഴ്ച രാത്രി ഏകദേശം എട്ടുമണിസമയത്ത് എന്റെ ഒരു മുയൽ എങ്ങോട്ടു കൂടുങ്ങിപ്പിടയുന്നതുപോലെ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. എന്താണെന്നറിവാനായി ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുമുമ്പെതന്നെ ആ ശബ്ദം നിന്നുപോയി. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ "എന്റെ മുയൽ വല്ലതും ചാടിപ്പോയിട്ടുണ്ടോ" എന്നു പടിക്കപുറത്തുനിന്നു ഒരാൾ വിളിച്ചുചോദിച്ചു. ഞാൻ ഉടനെ മുയലുകളെ ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ എന്റെ "കുറിച്ചെവിയനെ" കാണ്മാനില്ല. കിളിവാതിൽ അടച്ചുകെട്ടിയിരുന്ന ഒരലക് കടിച്ചുപൊളിച്ചു ചാടിയിരിക്കുന്നു. ഉടനെതന്നെ എന്റെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചുചോദിച്ചു. അതു പുറത്തേക്കു ചാടിയതു കേളപ്പൻ കണ്ടു. ഒരു മുണ്ടുകൊണ്ട് അതിനെ പൊത്തിപ്പിടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. അതു പെട്ടെന്നു ഒരൊറച്ചാട്ടത്തിൽ പടിക്കപുറത്തു ചാടി. കേളപ്പനും ശങ്കരനും പിന്നാലെ ഓടി. ശങ്കരൻ ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നതുകൊണ്ടു മുയൽ പോയ വഴി വിടാതെ അതിന്റെ പിന്നാലെ ഓടി എത്തി. അനേകം കുട്ടികളും ആളുകളും നായ്ക്കളും ലഹളകൂട്ടിത്തുടങ്ങി. ഈ ലഹളകേട്ട് മുയൽ പരിഭ്രമിച്ചു ചാടിച്ചാടി ഒരു കുണ്ടുകുഴിയിൽ ചെന്നുവീണു. അതിൽ വെള്ളവും ച

31 JAN 1930

ളിയുമുണ്ടായിരുന്നു. സമീപത്തിൽ നിന്നിരുന്ന ഒരുത്തൻ വേഗം ചെന്ന് അതിനെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചു. മുയലിന്റെ മേലെല്ലാം ചളി പിരണ്ടിരുന്നു. ശങ്കു വേഗംചെന്ന് അതിനെ വാങ്ങി ആ വെള്ളത്തിൽതന്നെ കഴുകി ചളിയെല്ലാം കളഞ്ഞ് ഒരു കീറച്ചാക്കിലിട്ടു കെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ ഏകദേശം ഒമ്പതരമണി കഴിഞ്ഞിരിക്കും.

—ooo—

അഭ്യാസം.

താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഓരോ വാചകങ്ങളേയും വകുപ്പാക്കി എഴുതുക.

1. കോടതി പൂട്ടിയിരുന്ന കാലത്തു ഞാനും എന്റെ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടി.....മലയിൽ കയറി നോക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു വഴിതെററിപ്പോയതുകൊണ്ടു അന്നത്തെ രാത്രി ആ മലയിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവരുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു എങ്കിലും ദൈവാനുകൂലംകൊണ്ട് ഒരു വിധത്തിൽ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

2. ഞങ്ങൾ ഇരുപതു പേർകൂടി കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ പാലക്കാട്ട് കോട്ട കാണാൻപോയിട്ടു കിടങ്ങും മതിലും അതിലുള്ള എല്ലാ വിശേഷങ്ങളും നടന്നുകണ്ടു ക്ഷീണിച്ചപ്പോൾ ഒരു വലിയ പേരാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നിരുന്ന ഞങ്ങൾ കയ്യിൽ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ കഴിച്ച് അല്പം വിശ്രമിച്ചു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

3. രണ്ടാംകൊല്ലം കൊച്ചി മട്ടാഞ്ചേരി അങ്ങാടി തീപ്പിടിച്ചപ്പോൾ ഒരു മാളികയുടെ മുകളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയ രണ്ടു കുട്ടികളെ രക്ഷപെടുത്തുവാൻ ഒരു പട്ടാണിചെയ്ത സാഹസപ്രവൃത്തികൾ അതിഭയങ്കരമായിരുന്നു.

4. താൻ കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നിർമ്മലജലത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചുകണ്ട തന്റെ ഭംഗിയുള്ള കൊമ്പുകളാൽ അതിഗർവ്വിഷ്ഠനായിരുന്ന ഒരു കലമാൻ കുററിക്കാടുകളും മഹാവൃക്ഷങ്ങളും നിറ

ഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കാട്ടിൽ തന്നെ നായാട്ടുകാരും നായ്ക്കളും പിന്തുടർന്നു വന്നപ്പോൾ തന്റെ കൊമ്പുകൾ ഒരു വള്ളിക്കെട്ടിൽ കുടുങ്ങിയതിനാൽ അവ എത്രയോ ദോഷകാരികളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി.

5. പുത്രന്മാർക്ക് 'ഐകമത്യം മഹാബലം' എന്ന തത്വം മനസ്സിലാക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ഒരു വൃദ്ധൻ ഒരു കെട്ടു മുള്ളിക്കോലുകൾ കൊണ്ടുവന്ന്, ആ കെട്ടങ്ങനെ മുറിപ്പാനായി പുത്രന്മാർക്കു സാധിക്കാതെവന്നപ്പോൾ ഓരോ കോൽ വേറെ വേറെ എടുത്ത് ഓരോരുത്തർക്കും കൊടുത്ത് എളുപ്പത്തിൽ മുറിപ്പിച്ചു മേല്പറഞ്ഞ തത്വം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു.

——:*——

5. വിഷയങ്ങൾ.

വിഷയങ്ങൾ പലവിധമാണെങ്കിലും അവയെ മൂന്നായി തിരിക്കാം. വൃത്താന്തം, വിവരണം, വിശദീകരണം.

വൃത്താന്തം എന്നതിൽ അടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ താഴെ കാണിക്കുന്നു:—

1. സംഭവം, 2. എഴുത്തുകൾ, 3. കൃത്രിമകഥകൾ, 4. ദേശചരിത്രങ്ങൾ, 5. ജീവചരിത്രങ്ങൾ.

വിവരണം എന്നതിൽ സ്വാഭാവികമായ സ്വരൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ചരാചരവസ്തുക്കളും രാജ്യം, യന്ത്രം, മുതലായ വസ്തുക്കളും അടങ്ങുന്നതാണ്.

കാര്യകാരണങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബലാബലങ്ങൾ നോക്കി സ്വാഭിപ്രായവും ചേർത്തെഴുതേണ്ടുന്ന വിഷയങ്ങളാകുന്നു വിശദീകരണവിഷയങ്ങൾ.

ഇവയിൽ ഓരോ വിഷയത്തേയും ഉദാഹരണസഹിതം താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

6. വൃത്താന്തം— സംഭവം.

ഇത് ഒരു സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ സംഗതികളുടേയും ശരിയായ വിവരണമാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ അടങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

സംഭവം, അതിനെ സംബന്ധിച്ച ജനങ്ങളും വസ്തുക്കളും,

സമയം, സ്ഥലം, സംഭവിച്ച സമ്പ്രദായം, അതിന്നനുകൂലമായി ഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ, സംഭവകാരണം, ഫലം, അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഗുണദോഷനിരൂപണം. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തെ എഴുതുമ്പോൾ സംഭവിച്ചക്രമം തെറ്റാതെ സംഗതികളെ പറയുകയും, അത്യാവശ്യമായ സംഗതികളെ മാത്രം വിവരിക്കുകയും, ഗുണദോഷനിരൂപണത്തിൻ പ്രധാനസംഭവത്തെ മറച്ചുകളയാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും, വേണ്ടതാണ്.

ഏതു വിഷയത്തെ കുറിച്ചെങ്കിലും ഒരുപന്യാസം എഴുതുന്നതായാൽ ആദ്യമായി ഏതെല്ലാം സംഗതികൾ വരുത്തേണമെന്ന് ഒരു കുറിപ്പുണ്ടാകേണ്ടതാകുന്നു. ആ കുറിപ്പിൽനിന്ന് ഏതേതു സംഗതികളെ വിവരിക്കേണമെന്നും തീച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു. എഴുതിവരുമ്പോൾ സംഗതിമാറുന്നതായാൽ വകുപ്പും മാറാവുന്നതാണ്.

രണ്ടുദാഹരണം താഴെ എഴുതുന്നു.

പാലക്കാട്ട കല്പാത്തിപ്പുഴയിൽ ഉണ്ടായ
വെള്ളപ്പൊക്കം.

കുറിപ്പ്.

1. 1890 ആഗസ്റ്റ് 18-ാംനു- പുഴയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി.
2. രാവിലെ 5 മണിക്കു തുടങ്ങി 11 മണിവരെ നിന്നു.
3. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ചുറമ്പലം കുളപ്പുര മുതലായവ ഇടിഞ്ഞുപോയി.
4. പഴയ കല്പാത്തിഗ്രാമത്തിൽ ചില ഗൃഹങ്ങൾ ഇടിഞ്ഞുപോയി ചിലതിന്നു കേടുതട്ടി.
5. ഗ്രാമവാസികൾക്കു പരിഭ്രമം ഉണ്ടായി.
6. വെള്ളം വറിയപ്പോൾ ഉള്ള സ്ഥിതി.

ഉപന്യാസം.

1890 ആഗസ്റ്റുമാസം 18-ാംനു- രാവിലെ ഏകദേശം അ

ഞ്ചുമണിസമയത്ത് ചില ബ്രാഹ്മണർ കല്പാത്തിപ്പുഴയിലേക്ക് പ്രാതസ്നാനത്തിന്നായി ചെന്നിരുന്നു. അന്നത്തെ വെള്ളപ്പൊക്കം കണ്ടിട്ട് അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. പുഴയിലേക്ക് ഇറക്കിക്കെട്ടീട്ടുള്ള കല്പടവു മുഴുവനും മുങ്ങിയിരുന്നു. ആ പുഴയിൽ ഇത്ര വെള്ളം പണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളതായി അവക്കാർക്കും ഓർമ്മയൊ കേട്ടറിവോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സാധാരണയായി അതിവർഷം ഉള്ള കാലത്തു കല്പടവു മുക്കാൽ ഭാഗം മുങ്ങിപ്പോകും. ഇതു വളരെ അസാധാരണയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നരയാൾക്കു വെള്ളം അധികം വന്നിരുന്നു.

ഈ വിവരം കേട്ടിട്ടു പുഴയുടെ ഘോഷം കാണ്മാനായി ഞങ്ങൾ ചിലർ കൂടി കല്പടവുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു പോയിരുന്നു. വെള്ളം കലങ്ങിമറിഞ്ഞു നുരയോടുകൂടി വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു ചിലർക്കു വരവു നിലച്ചിട്ടില്ലെന്നുതോന്നി. വെള്ളത്തിൽ അനേകംസാധനങ്ങൾ ഒലിച്ചുവരുന്നതു കണ്ടുംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കുളപ്പുരയിൽ നിന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂറു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കല്പടവുകളെല്ലാം മുങ്ങി അമ്പലത്തിന്റെ തിരുമുററത്തു വെള്ളം കടന്നതു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ല. മതില്ക്കകത്തു വെള്ളം മുട്ടുകവിഞ്ഞ് അമ്പലത്തിന്നുള്ളിലും കടന്നു. ഞങ്ങൾ കുളപ്പുരയിൽനിന്നു മാറി ഏകദേശം 20 വാര ദൂരത്തുള്ള കൊടിമരത്തറയിൽ ചെന്നുകൂടി. അത് ഏകദേശം കഴുത്തിനു പൊക്കമുള്ളതാണ്. ഒരു നാഴികക്കുള്ളിൽ കൊടിമരത്തറയ്ക്കൊപ്പം വെള്ളം പൊങ്ങി. വെള്ളത്തിന്റെ വരവു പിന്നെയും നിലച്ചിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു മതില്ക്കുപുറമെ കടന്നുവീഴാൻ ഞെരുങ്ങിപ്പോയി.

അങ്ങിനെ നോക്കിനില്ക്കുന്നമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു മുളങ്കൂട്ടം വേരോടെ പുഴങ്ങി ഒലിച്ചുവന്നു കുളപ്പുരയിൽ വന്നടിച്ചു. കുളപ്പുരയും അതിന്റെ കൽത്തൂണുകളും ഒന്നായി മറിഞ്ഞുവീണു. ഇതിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു സമീപത്തിലുള്ള വടക്കെ ചുററമ്പലം മുഴുവനും ഇടിഞ്ഞുവീണു. അമ്പലത്തിന്റെ തെക്കും പടിഞ്ഞാറും ഉള്ള മതിലുകൾ അസ്ഥിവാരത്തോടുകൂടി മറിഞ്ഞുവീണു. അഗ്ര

ഹാരം അമ്പലത്തിൽനിന്ന് ഏകദേശം രണ്ടാൾക്കു പൊക്കത്തി ലാണ്. അതുകൊണ്ട് അഗ്രഹാരത്തിൽ വെള്ളം കടക്കില്ലെന്നാ യിരുന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ കിഴക്കു പടി ഞ്ഞാറായി പുഴവക്കത്തുതന്നെ കിടക്കുന്ന പഴയ കല്പാത്തിഗ്രാമ ത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെത്തലകൊണ്ട് അല്പം താന്നിട്ടാണ്. ആ ഭാഗത്തുള്ള അനേകം ഗൃഹങ്ങളിൽ വെള്ളം കടന്നു. ഈ വിവരം കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടോടിപ്പോയി.

പഴയ കല്പാത്തിഗ്രാമത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു തെക്കുവടക്കായി പുഴയിലേക്കിറങ്ങുന്ന റോഡിൽകൂടി വെള്ളം ഗ്രാമ ത്തിലും കടന്നിരിക്കുന്നു. ആ റോഡിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള ചാത്തപ്പുരം ഗ്രാമത്തിലും വെള്ളം അതിക്രമിച്ചിരുന്നു. കല്പാ ത്തിയിൽനിന്നു ചാത്തപ്പുരത്തേക്കും മറിച്ചും ഗതാഗതംചെയ്യാൻ പാടില്ലാതെയായി. അനേകം ജനങ്ങൾ ഗ്രാമത്തിൽ കടന്നു. ഗൃഹ രക്ഷക്കായും ജീവരക്ഷക്കായും ശ്രമിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്ന മദ്ധ്യത്തിൽ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള പാടത്തു വെള്ളം നിറഞ്ഞു തെക്കെ വരിയിലു ള്ള ഗൃഹങ്ങളുടെ പിൻഭാഗത്തുകൂടി വെള്ളംകടന്നു ഗ്രാമവീഥിയി ൽ ചാടിത്തുടങ്ങി. ഗ്രാമത്തിൽനിന്ന് ഏകദേശം രണ്ടു ഫർലോ ങ്ങ് ദൂരത്തിൽ കല്പാത്തിപ്പുഴയുടെ കൈവഴിയായി കിഴക്കുപടി ഞ്ഞാറൊഴുകുന്ന ഒരു തോട്ടിലുണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്റെ കോ ലാഹലമായിരുന്നു ഇത്. ആകപ്പാടെ ആ അഗ്രഹാരത്തിന്റെ കിഴക്കെക്കരയൊഴികെ മറ്റു മൂന്നുഭാഗവും വെള്ളം തന്നെ ആയി രുന്നു. കിഴക്കുഭാഗത്തുകൂടി ഒരു വെള്ളത്തിന്റെ വരവു വല്ലവിധേ നയും ഉണ്ടായിപ്പോകുമോ എന്നു ജനങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അതിന്നു യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒമ്പതു മണിക്കു ശേഷം വെള്ളത്തിന്റെ വരവു നിലച്ചു വാ ച്ചുതുടങ്ങി. പതിനൊന്നുമണിയായപ്പോൾ പുഴ പുഴയായിത്തീർന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായിരുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം ഒരുമാതിരി ചുകന്നമ ണ്ണും ചളിയും നിറഞ്ഞിരുന്നു. ആ മണ്ണും ചളിയും നീക്കംചെയ്തു ഗ്രാമം പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലാകുന്നതിനു രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം വേണ്ടിവ ന്നു. നാലുവീടുകൾ തീരെ ഇടിഞ്ഞുവീണു. പത്തുപതിനഞ്ചു

വീടുകൾക്കു കേടുപാടുകൾ പററി. ജീവഹാനിയൊന്നും ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും ഒന്നോരണ്ടോ പശുക്കൾ തൊഴുത്തിൽനിന്നു പുറത്തേക്കുപോവാൻ മാൎഗ്ഗമില്ലാതെ വന്നതിനാൽ വെള്ളംവന്നു മുങ്ങിച്ചത്തുപോയി.

ഈ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു നാലഞ്ചുദിവസം മുമ്പുതന്നെ അഹോരാത്രം മഴതുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ മഴ സമീപത്തുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ അത്യുഗ്രമായിരുന്നു. നാട്ടിലുള്ള വെള്ളവും അതോടുകൂടി കൂടിയപ്പോൾ ഈ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി എന്നാണ് ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. എങ്കിലും ചില വൈദീകബ്രാഹ്മണരുടെ അഭിപ്രായം 'ഇതാണ് ഗൃഹപ്പൊഴ' എന്നായിരുന്നു.

കാശിയാത്ര.

വാൎദ്ധക്യ കാലത്തു പ്രായേണ ജനങ്ങൾക്ക് ഈശ്വരവിചാരം ഉണ്ടായി തുടങ്ങും. എന്നാൽ എൻെറ മാതാപിതാക്കന്മാൎക്ക് അവരുടെ വാൎദ്ധക്യാരംഭത്തിൽതന്നെ തീൎത്ഥയാത്രക്കുള്ള മോഹം അതിക്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ഗംഗാസ്നാനത്തിന്നു പോകേണമെന്ന് അവർ തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മനോരഥം സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു പുത്രന്മാരുടെ മുഖ്യ കൎമ്മമാകകൊണ്ടു ഞാൻ അതിന്ന് ഒട്ടും വിരോധം പറഞ്ഞില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല അവരെ സഹായംകൂടാതെ അയപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു വെച്ചു ഞാനും കൂടി പുറപ്പെടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

കാശിയാത്രാശതകം മുതലായ പ്രബന്ധങ്ങൾ വാങ്ങി വായിച്ചതിൽ ഒട്ടും ഗുണമുണ്ടായില്ലെന്നില്ല. പക്ഷെ തീവണ്ടിയാത്രക്കു നല്ലതു തീവണ്ടിറോഡുകൾ എല്ലാം വിശദമായി കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൻെറ ഒരു പടവും തീവണ്ടികമ്പിനിക്കാരുടെ നിയമപുസ്തകവും ആണ് നല്ലതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അവയെ വരുത്തി വായിച്ചുനോക്കി യാത്രയിൽ ഇടക്കിറങ്ങി താമസിപ്പാൻ ഒരുവിധം സൌകൎയ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. തീൎത്ഥയാത്രക്കു പോകുമ്പോൾ എങ്കിലും പരാന്ന ഭക്ഷണം കൂടാ

തെ കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു എന്റെ പിതാവിന്നു ഒരു ആഗ്ര ഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അഞ്ചുപേക്കു വെപ്പാൻവേണ്ടു ന്ന പാത്രങ്ങളും, അരി, എണ്ണ, മുതലായി വേഗത്തിൽ കേടുവരാ ത്തതായ കുറെ സാമാനങ്ങളും വെച്ചു പൂട്ടത്തക്കവണ്ണം ഒരു പെ ട്ടിയുണ്ടാക്കിച്ചു് അതിൽ കൊള്ളാവുന്ന സാമാനങ്ങളും ശേഖരി ച്ചു. ഇതിന്നും പുറമെ ഉടുപുടകളുംവെച്ച പെട്ടിയും കിടപ്പാന ള്ള സാമാനങ്ങളും, കുട, വടി, വിളക്കു മുതലായ ചില്ലറസാമാന ങ്ങളും എടുത്തു തെയ്യാറായി. ഒരു ശുഭദിവസംനോക്കി ഒരു വാ ലീക്കാരനും വെപ്പിന്നും അമ്മക്കു സഹായത്തിന്നുംകൂടി ഒരു സ്ത്രീ യും ഇങ്ങിനെ അഞ്ചുപേർകൂടി പുറപ്പെട്ടു.

ഞങ്ങൾക്കു് എറണാകുളം തീവണ്ടിആപ്പീസ്സാണു് അധികം സമീപം. അവിടെനിന്നു രാവിലെ നേത്തെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു തീ വണ്ടി കയറി. മദിരാശിക്കാണു് ശീട്ടുവാങ്ങിയതു്. പിറ്റേ ദി വസം രാവിലെ ഏഴുമണിക്കാണല്ലൊ അവിടെ എത്തുന്നതു്. രാത്രി ഭക്ഷണത്തിന്നു പലഹാരംകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടി. മദിരാശി യിൽ ചെന്നിറങ്ങി ആപ്പീസിന്നു സമീപമുള്ള രാമസ്വാമിമുതലി യാർസത്രത്തിൽ ചെന്നു് ഒരു മുറിഅകം വാങ്ങി വെപ്പും ഊണു മായി കൂടി. അവിടെനിന്നു രാത്രി എട്ടു മണിക്കാണു് ഞങ്ങൾ പുറപ്പെടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അമ്മ യെ മദിരാശി പട്ടണം കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ നല്ല സൌകര്യം കിട്ടി. കാഴ്ചബങ്കളാവു്, കടൽക്കര, പ്രധാന നഗരവീഥികൾ മു തലായ സ്ഥലങ്ങൾ എല്ലാം നോക്കി നേത്തെതന്നെ മടങ്ങി എ ത്തി. സന്ധ്യകഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു സാമാനങ്ങളെ ല്ലാം കെട്ടി ബന്തോവസ്സാക്കി ആപ്പീസ്സിൽ കുറെ കാലേകൂട്ടി ചെ ന്നു തെയ്യാറായി.

ഗോദാവരീനദിതീരത്തുള്ള രാജമഹേന്ദ്രപുരം എന്ന പട്ട ണത്തിലാണു് പിന്നത്തെ താമസം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. ഞ ങ്ങൾ മദിരാശിയിൽനിന്നു രാത്രി എട്ടു മണിക്കു വണ്ടി കയറി കാലത്തു പത്തുമണിസമയത്തു രാജമഹേന്ദ്രപുരത്തിൽ ചെന്നിറ ങ്ങി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയും ഉടുപ്പും സ

സ്ത്രീകളുടെയും എല്ലാം വളരെ ഭേദപ്പെട്ട കണ്ടു. മതിരാശിയിൽ ഇത്ര ഭേദമുള്ളതായി തോന്നിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും വഴിയാത്രക്കാർക്ക് താമസിപ്പാൻ സത്രങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു നിശ്ചയമുള്ളതുകൊണ്ട് ഒട്ടും പരിഭ്രമിക്കാതെ ഒരു സത്രത്തിൽ ചെന്നു വശായി. ആ നഗരത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു ഗോദാവരീനദിയും അതിന്ന് ഏകദേശം ഒന്നരനാഴിക നീളത്തിൽ കെട്ടീട്ടുള്ള ഒരു തീവണ്ടിപ്പാലവുമാണ്. ഞങ്ങൾ ഇതു രണ്ടും ചെന്നു കണ്ടു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഗോദാവരീനദിയിൽ സ്നാനത്തിന്നു ബഹു സൌകര്യവും സുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം കൊച്ചിക്കായൽപോലെ നദി ബഹു വിസ്തൃതമായി നിർമ്മലമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. ചില വലിയ തോണികളും പടവുകളും ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കായൽപോലെ തിരമാലകൾ ഇല്ല. താഴെ ഒരു അണക്കെട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അധികമായി ഒലിവില്ലാതെ തേങ്ങി നിന്നിരുന്നു. രാജമഹേന്ദ്രപുരത്തിൽ നിന്ന് അത്താഴം കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ തീവണ്ടി കയറി.

പിറേദിവസം കാലത്തു പത്തു മണിയോടുകൂടി കറകപുരം എന്ന ആപ്പീസ്സിൽ ഇറങ്ങി. കറകപുരം ഒരു പട്ടണമല്ല. പല ദിക്കുകളിലേക്കും പോകുന്ന തീവണ്ടി റോഡുകൾ ചേരുന്ന ഒരു വലിയ ജംക്ഷൻ ആകുന്നു. യാത്രക്കാർക്ക് സൌകര്യത്തിന്നായി ആപ്പീസ്സിന്നു സമീപം തീവണ്ടിക്കാർതന്നെ ഒരു സത്രം കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ സ്ഥലസൌകര്യവും ജലസൌകര്യവും ധാരാളമുണ്ട്. ഭക്ഷണത്തിന്നു വേണ്ട സാമാനങ്ങൾ വിലക്കു വാങ്ങുവാനും കിട്ടുന്നതാണ്. അന്നു രാത്രി അവിടേനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പിറ്റെന്നാൾച്ചക്കു കാശിപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നു.

തീവണ്ടിആപ്പീസ്സിൽനിന്നു പട്ടണം ഏകദേശം രണ്ടു മൈൽ ദൂരത്താണ്. തീർത്ഥയാത്രക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വേണ്ടുന്ന സൌകര്യത്തോടുകൂടി കാശിയിൽ താമസിപ്പിച്ച് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിച്ചുവരുന്ന അനേകം ഏജണ്ടുമാർ കാശിയിലുണ്ട്. അവരുടെ ആൾക്കാർ തീവണ്ടി ആപ്പീസ്സിൽ നിന്നുതന്നെ ഞങ്ങളെ വന്നു പിടികൂടിത്തുടങ്ങി.

ഏതായാലും മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെകൂടെ ഞങ്ങൾ പോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം താമസിപ്പാൻ സൌകര്യമുള്ളതായിരുന്നു. ഗംഗാസ്നാനം, പുണ്യക്ഷേത്രദർശനം തീർത്ഥശ്രാദ്ധം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ആ ബ്രാഹ്മണൻ കൂടെ വന്നു വിധിവത്തായി നടത്തിച്ചുതന്നു. മൂന്നുദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. മഹാളയപക്ഷം വാവിനു ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നപ്രകാരംതന്നെ സാധിച്ചു.

ശ്രീവിശ്വനാഥസ്വാമിയുടെ ക്ഷേത്രത്തെ അല്പം വർണ്ണിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതു ഭംഗിയല്ലല്ലൊ. ഈ ക്ഷേത്രം അധികം വലിപ്പമുള്ളതല്ല. ഏകദേശം ഏഴ കോൽ നീളവും നാലു കോൽ വീതിയും ഉള്ളതായി നാലുഭാഗം ചുമരോടുകൂടിയ ഒരു പുരയിൽ നടുവെ ചുമരിട്ടുരണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു മുറിഅകമാണ് സാക്ഷാൽ ശ്രീകോവിൽ. ഈ പുരക്കു ചുറ്റും ചെറിയതായി ചുറ്റമ്പലവും ഉണ്ട്. ഈ അമ്പലത്തിന്ന് ഒരു വിശേഷമുള്ളതു, നിലത്തും ചുമരിലും മാർബ്ബൽകല്ലു പതിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. പണി വളരെ മിനുസമായിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല ചിത്രവേല പലതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമാണ്. ശ്രീകോവിലിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ കോണിലായിട്ടു മുട്ടിനു മീതെ ആഴത്തിൽ നാലുഭാഗത്തും മാർബ്ബൽ കല്ലുകൊണ്ടു പട്ടത്തു കെട്ടിയ ഒരു തളത്തിന്റെ ഉള്ളിലാണ് പ്രതിഷ്ഠ. എന്നാൽ ആ ശിവലിംഗം വലിയതാകകൊണ്ട് ആ തളം വിട്ട് അല്പം മുകളിലേക്കു പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. തീർത്ഥയാത്രക്കാർ പൂജാദ്രവ്യങ്ങൾകൊണ്ടുപോയി അവരവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ജാതിഭേദംകൂടാതെ പൂജിച്ചു നിവേദ്യങ്ങൾ കഴിച്ചു വരുന്നതാണ് സമ്പ്രദായം. ഇതുകൂടാതെ കാലഭൈരവ ക്ഷേത്രംമുതലായവയേയും ഞങ്ങൾ ദർശിച്ചു.

കാശിയിൽവെച്ച് അമ്മക്ക് ഒരുദിവസം അല്പം പനിയുണ്ടായി. അതു ആ ദിക്കിന്റെ ദോഷമാണെന്നും വഴിയാത്രക്കാരിൽ പലർക്കും പനിപിടിക്കുന്നുണ്ടെന്നും കേട്ടു. ഞങ്ങൾ നാലാം ദിവസം രാത്രിതന്നെ പ്രയാഗിലേക്കു പോകാതെ തിരിയെ മടങ്ങി. ഗയയിൽ പിറ്റേ ദിവസം മൂലച്ചുക്കെത്തി. ഇവിടെയും ആപ്പീ

സ്സിൽവെച്ചു തീർത്ഥയാത്രക്കാരെ പിടികൂടാൻ ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു. കാശിയിൽ ഞങ്ങൾ താമസിച്ച ഗൃഹത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ഒരു ഗയാവാളിയുടെ പേർ പറഞ്ഞുതന്നിരുന്നു. അയാളുടെ ആൾക്കാരനാരെന്നു ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. ആ ഗയാവാളിയുടെ സ്ഥലവും സൌകര്യമുള്ളതായിരുന്നു. അവിടെ ഞങ്ങൾ മൂന്നുദിവസം താമസിച്ചു ഗയാശ്രാദ്ധം, അക്ഷയവടത്തിലും വിഷ്ണുപാദത്തിലും ഫൽഗുനിനദീതീരത്തും പിണ്ഡപ്രദാനം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ തൃപ്തിയായിതന്നെ നടത്തി.

അമ്മയുടെ സുഖക്കേടുകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ട വേഗത്തിൽ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങാനുള്ള ധൃതിയായി. ഗംഗ എടുക്കുന്നതു പ്രയാഗിലാണ്. ഞങ്ങൾ പ്രയാഗിലേക്കു പോയില്ലെങ്കിലും കാശിയിൽനിന്നു പ്രയാഗഗംഗ വിലക്കു വാങ്ങി പാത്രങ്ങളിലാക്കി അടച്ചു് അരക്കുവെച്ചു ഭദ്രമാക്കി തീവണ്ടിവഴിക്ക് അയച്ചിട്ടാണ് ഗംഗയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടതു്. മടക്കത്തിൽ കല്ക്കത്താ നഗരം കാണാമെന്നു വിചാരിച്ചതു സാധിക്കാതെ പോയതിനാൽ ഇന്നും വ്യസനിക്കുന്നുണ്ട്. ഗയയിൽനിന്നു കറകപുരം വഴിക്കുതന്നെ മടങ്ങിപോരുകയും ചെയ്തു.

7. വൃത്താന്തം—എഴുത്തുകൾ.

എഴുത്തിൽ ഉള്ള വാചകങ്ങൾ കഴിയുന്നതും കാഠിന്യമില്ലാത്തതായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സംസാരിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് വേണ്ടത് എന്നും ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. സ്നേഹിതന്മാർക്കു എഴുതുന്ന എഴുത്തുകൾ അവരോടു നേരിട്ടു വർത്തമാനം പറയുന്നതുപോലെ ആയാൽ വിരോധമില്ല. എന്നാൽ ആക്കയക്കുന്നവരെ അവരുടെ അവസ്ഥാനുസരണം എഴുത്തിലെ ഭാഷ നിജപ്പെട്ടത്തേണ്ടതാകുന്നു. മേലധികാരികൾക്കോ ഗുരുഭൂതന്മാർക്കോ എഴുതുന്നതിൽ വാചകങ്ങൾ വിനയസൂചകങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മലയാളത്തിൽ പഴയസമ്പ്രദായം വിട്ട പുതിയസമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെ എഴുത്തുകാർ എഴുതിതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിലുള്ള ചില മുഖ്യ സംഗതികളെ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

1. സ്ഥലവും തിയ്യതിയും എഴുത്തിന്റെ മുകളിൽ വലത്തുഭാഗത്തായി എഴുതേണ്ടതാകുന്നു. പഴയ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇത് എഴുത്തിന്റെ അവസാനത്തെ വാചകമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ദുർല്ലഭം ചിലർ അപ്രകാരം തന്നെ എഴുതി വരുന്നതുമുണ്ട്.

2. സംഗതികൾ മുക്കെഴുതിത്തുടങ്ങുക. 'ശ്രീ' എന്നു നടുവിൽ എഴുതുന്നതും പരദേശബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിലുള്ള സമ്പ്രദായമാണ്. അതു മലയാളികളുടെ ഇടയിലും ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

3. പ്രത്യേകസംഗതികൾ എഴുതിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ 'വിശേഷിച്ച്' എന്നു തുടങ്ങുക. ഈ സമ്പ്രദായവും ഇയ്യിടയിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

4. അവസാനത്തിൽ 'എന്നു സ്നേഹിതൻ', 'എന്നു സ്നേഹിതൻ' എന്നു സ്നേഹിതന്മാക്കും, 'എന്ന് ആശ്രിതൻ' എന്നു ഗുരുഭൂതന്മാക്കും, 'എന്ന്' എന്നു മാത്രമായി ആശ്രിതന്മാക്കും, 'എന്നു ജ്യേഷ്ഠൻ', 'എന്ന് അനുജൻ' എന്നു ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ തമ്മിലും എഴുതേണ്ടതാകുന്നു.

5. മേൽവിലാസം, എഴുത്തു മടക്കി പുറത്തായി വെക്കുന്നു. 'മഹാരാജമാന്യരാജശ്രീ' എന്നതിന്റെ ചുരുക്കമായി 'മ-രാ- രാ-' എന്നും, ബ്രാഹ്മണക്കാണെങ്കിൽ 'ബ്രഹ്മശ്രീ' എന്നും ബഹുമാനസൂചകമായി ആദ്യം എഴുതുന്നു.

പണ്ടത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇന്നാൾ ഇന്നാൾക്ക് എഴുതിയത് എന്ന് എഴുത്തിൽതന്നെ വെച്ചു വന്നിരുന്നു. ആ സമ്പ്രദായം ഇപ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രം അധികമായി കണ്ടുവരുന്നു. നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാക്കും തമ്പുരാക്കന്മാക്കും എഴുതുമ്പോൾ 'ഇടവെച്ച്' എഴുതുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായം ഉണ്ട്. അതെന്തെന്നാൽ നേരിട്ട മഹാന്മാക്കെഴുതുന്നത് അനുചി

തമാകകൊണ്ടു മൂന്നാമത് ഒരാൾക്ക് എഴുതി വായിച്ചു കേൾപ്പിപ്പാൻ എന്നു വെക്കുന്നതാകുന്നു. 'തേവാരി വായിച്ചു..... ... നമ്പൂതിരിയെ ധരിപ്പിക്കേണ്ടും അവസ്ഥ എന്തെന്നാൽ' എന്നു നമ്പൂതിരിമാർ അന്യോന്യം എഴുതുന്നതാകുന്നു. മറവ ജാതിക്കാർ നമ്പൂതിരിമാക്കെഴുതുമ്പോൾ '.....(പിഷാരോടി) വായിച്ചു ..... നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സമയംപോലെ തിരുമനസ്സുണർത്തിപ്പാൻ' എന്നുപയോഗിച്ചു വരുന്നു.

ഉദാഹരണമായി രണ്ടെഴുത്ത് എഴുതി കാണിക്കുന്നു.

I.

മതിരാശിക്കു പഠിപ്പാൻപോയ ഒരുവൻ മതിരാശിയിൽ എത്തിയ വിവരത്തിനു ജ്യേഷ്ഠന് എഴുതുന്നത്.

മദ്രാസ്സ്
1910 ജൂലായി 8-ാംനു-

ഞാൻ ഇന്നലെ രാവിലെ ഇവിടെ എത്തി. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മഴയുടെ ശല്യംകൊണ്ട് 'ഈ മഴയത്തു പോണല്ലോ' എന്നെല്ലാം അമ്മയും നിങ്ങളും പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ കൊല്ലത്തുനിന്നു വണ്ടി കയറുമ്പോൾ മഴയുടെ ഉപദ്രവം കുറച്ചുണ്ടായി. തഞ്ചാവൂർ എത്തുന്നതിനു മുമ്പു തുടങ്ങി വേനൽകാലമായി. മദ്രാസിൽ മഴയുടെ സംശയംതന്നെ ഇല്ല.

നിരുനെൽവേലി ആപ്പീസ്സിൽനിന്നു എന്റെ ഒന്നിച്ചു പഠിക്കുന്ന രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരെ കണ്ടുകിട്ടി. അവരും മദ്രാസ്സിലേക്കു വരുന്നവരായിരുന്നു. മെയിൽവണ്ടിയിലായതുകൊണ്ടു തിരക്കധികം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാത്രി ഉറക്കത്തിന് ഒരു വിധം സൌകര്യം കിട്ടി.

ഇന്നു കോളേജ് തുറന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള സ്കൂളുകൾ തുറക്കുന്ന ദിവസം പഠിപ്പുണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലൊ. ഒരുമണിക്കു തന്നെ കുട്ടികളെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ കോളേജിൽ തുറക്കുന്ന ദിവസത്തിനും മറവ ദിവസങ്ങൾക്കും പഠിപ്പിന്റെ കാര്യത്തിൽ

യാതൊരു ഭേദവും ഇല്ല. അന്നും പത്തു മണി മുതൽ ക്രമമായി പഠിപ്പു തുടങ്ങുന്നതാണ്.

ഞാൻ മുമ്പിലത്തെപോലെ ഹോസ്റ്റലിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. മറ്റു വർത്തമാനങ്ങൾക്കു കൂടക്കൂടെ എഴുതി അയച്ചുകൊള്ളാം. അമ്മയോടു വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയിക്കുമല്ലൊ. അവിടത്തെ വർത്തമാനം അറിവാൻ എല്ലായ്പോഴും കാത്തിരിക്കുന്നു.

എന്ന് അനുജൻ

നാരായണൻ (ഒപ്പ്)

II.

ഒരു പുതിയ നാടകം കണ്ട വിവരം സ്നേഹിതനെ അറിയിക്കുന്നു.

മദ്രാസ്സ്

1910 ആഗസ്റ്റ് 23-ാംനു

നിങ്ങൾ അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി. നമ്മുടെ സ്കൂളിൽ സമ്മാനദാനം കഴിഞ്ഞു എന്നറിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു സമ്മാനമൊന്നുമില്ലെന്നു വന്നതു കാലദോഷം തന്നെ. അന്നത്തെ ദിവസം നിങ്ങൾ ചിലർകൂടി ഒരു നാടകം അഭിനയിച്ചു എന്നെല്ലാം സവിസ്തരമായി എഴുതീട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കണ്ട ഒരു നാടകത്തിന്റെ വിവരം നിങ്ങൾക്കും എഴുതുന്നു.

മതിരാശി ടൌൺഹാളിൽ വെച്ചായിരുന്നു നാടകം ഉണ്ടായത്. സ്ഥലസൌകര്യം ഇതുപോലെ വേറെ എങ്ങും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സ് സമനിലത്തിലും, മൂന്നാംക്ലാസ്സ് മാളികയിലും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു തിരക്കും ബുദ്ധിമുട്ടും ഇല്ല. ഏകദേശം 500 പേരിലധികം ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സിൽതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

തമിഴ നാടകമാണ്. ഇത്ര വിശേഷപ്പെട്ട ഉടുപ്പുകൾ ഞാൻ മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. രാജപ്പാട്ടിന്റെ ഉടുപ്പിന്നു നൂറു രൂപയിൽ ചുരുങ്ങുന്നതല്ല. സ്ത്രീവേഷക്കാരുടെ വസ്ത്രവും ആഭരണ

ങ്ങളും കൂടിയാൽ നാലയ്യായിരം രൂപ വിലക്കുണ്ടാകും. 'ഒന്നാം ക്ലാസ്സ്' എന്നല്ലാതെ ഉടുപ്പുകളെ കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാനില്ല. മുഖത്തു പൌഡർ തേച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നില്ല. എന്നാൽ കറുത്തവനായിരുന്നാലും മുഖത്തു സ്വർണ്ണനിറം വരുത്തുന്നതിന്ന് അവക്കു പ്രയാസവുമില്ല.

അഭിനയസംഗതിയിൽ മുഖ്യമായി പറയാനുള്ളതു പാട്ടാണ്. അതിനുള്ള വിശേഷഗുണം പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഓരോ വർണ്ണമട്ടകളും എവിടത്തെ സൃഷ്ടിയാണെന്നറിയുന്നില്ല. പുതിയ ബാണിയല്ലാതെ ഇതുവരെ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ള മട്ടിൽ ഒരു പാട്ടും പാടിയില്ല. ഈ ടിക്കിൽ പഴകിപ്പോയ പാട്ടുകളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുതിയതായി ചാടി വീഴുന്നു. ആകപ്പാടെ പാട്ടും മൃദംഗം മുതലായവയുടെ യോജിച്ച ശ്രുതിയും അവയുടെ ശ്രവണസുഖവും അവർണ്ണനീയം തന്നെ.

ഗ്രലേബുക്കാവലി എന്ന കഥയായിരുന്നു. അതിൽ സമുദ്രം, ചന്ദ്രോദയം, കാരാഗൃഹം മുതലായ സീനുകളും വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു. ഇതു കണ്ട മുതല്ക്കു നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഇതുപോലെ ഒരു നാടകക്കമ്പനി ഏർപ്പെട്ടുത്തേണമെന്ന് എനിക്കു കലശലായ ഭ്രമം തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളും തരംപോലെ ഒരിക്കൽ മദിരാശിക്കു വന്ന് ഇവിടെയുള്ള നാടകങ്ങളും കാണേണ്ടതാണ്. മുഷിച്ചലൊട്ടും ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല നാടകം അവസാനിച്ചാലും അവിടെ നിന്നു പോരുവാൻ തോന്നുന്നതുമില്ല. മൂന്നു നാലു ദിവസത്തിന്ന് ഈ നാടകസ്വപ്നംകൊണ്ട് എനിക്ക് ഉറക്കം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതു മനസ്സിൽ അത്രക്കു പതിഞ്ഞുപോയി.

നാടകം കണ്ടു രസിപ്പാനല്ലല്ലൊ ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വന്നത് എന്നു വിചാരിച്ചു തല്ക്കാലം ആ ഭ്രമം നിർത്തി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുഖദാവിൽ കണ്ടു വിവരങ്ങളും പറഞ്ഞാലല്ലാതെ എഴുത്തുകൊണ്ടു മുഴുവനും വിസ്തരിപ്പാനാകുന്നതല്ല.

എല്ലാ വിവരങ്ങളും കൂടക്കൂടെ എഴുതയക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നു സ്വന്തം

കൃഷ്ണക്കുറുപ്പ് (ഒപ്പു)

8. വൃത്താന്തം—കൃത്രിമകഥകൾ.

കഥകളിൽ സംഭാഷണം വേണ്ടി വരുമ്പോൾ അതാതു ജാതിക്കാരുടെ സംഭാഷണരീതി അനുസരിച്ചെഴുതുന്നതു നന്നായിരിക്കും. മുഖ്യമായി കഥയ്ക്കുണ്ടാകേണ്ട ഗുണം വായനക്കാരുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നതാണ്. ഇനി എന്താണുണ്ടായത് എന്നറിവാൻ വായനക്കാർക്ക് ഓരോ ഘട്ടത്തിലും മനസ്സിന്ന് ഉത്സാഹത്തെ കൊടുത്തുംകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്ന കഥയുടെ ഗതിയും ഭാഷയും ഒരുപോലെ അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരു കഥ വായിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചാൽ മുഴുവനും വായിച്ചു തീരാതെ പുസ്തകം വെപ്പാൻ തോന്നാതിരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ എഴുതേണ്ടതാണ്.

രണ്ടു ചെറിയ കഥകളെ താഴെ ഉദാഹരണമായി എഴുതുന്നു.

1. ഇതു നല്ലസൂത്രം.

തീവണ്ടി ആപ്പീസുകളിൽ വണ്ടിവരുമ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന പരിഭ്രമം കാണേണ്ടതാണ്. വണ്ടി അധികംനേരം താമസിക്കുന്നതാണെങ്കിലും എല്ലാവരും ഒരുപോലെ "പരിഭ്രമിച്ചു വശാവും". ചിലർ വണ്ടി നീങ്ങാറാകുമ്പോൾ വണ്ടിയിൽ ചാടിക്കയറുന്നത് ഒരു പുതിയ പരിഷ്കാരമാണെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഞാൻ ഒരുദിവസം കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു പാലക്കാട്ടുക്കു പോകുവാനായി ശീട്ടുവാങ്ങി തീവണ്ടിയിൽ കയറി ഒരുവിധത്തിൽ സൌകര്യമായിരുന്നു. അടുത്തമുറിയിൽ നാലഞ്ചുപർവന്നു തിക്കും തിരക്കുമായി കയറിവശായി. അവരുടെ സാമാനങ്ങളെല്ലാം ഒരുമട്ടാക്കി ഒതുക്കിവെച്ചു സമാധാനമായിരുന്നു. "ഇനിയാരും വന്നു കേറാണ്ടിരുന്നാൽ നന്ന്" എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു മുക്കുപൊതി അഴിച്ചുതുടങ്ങി. ശീട്ടു പരിശോധന കഴിഞ്ഞു. വണ്ടി നീങ്ങാറായി ബദ്ധപ്പാടോടുകൂടി ഒരു വിദ്വാൻ ഓടിവന്ന് അവരുടെ മുറി തുറന്നു വണ്ടിയിൽ കയറി. വണ്ടി ഉടനെ നീങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഈ പുതിയ മനുഷ്യന്റെ വേഷം ഒട്ടും അമാന്തമല്ല. ഷർട്ട്,

കോട്ട, രണ്ടു മുണ്ട്, കുട, വടി, വാച്ച് മുതലായ പുതിയ പരിഷ്കാരചിഹ്നങ്ങളായ സാമാനങ്ങളെല്ലാം ധരിച്ചിരുന്നു. അയാളുടെ മുഖഭാവവും മററവരോടുള്ള സംസർഗ്ഗരീതിയും മററും കണ്ടാൽ അവരെക്കുറിച്ചു തനിക്കു "ശുദ്ധ നാടന്മാർ" എന്ന അഭിപ്രായം ഉണ്ടാവുക കഴിഞ്ഞു എന്ന് ഏവനും തോന്നിപ്പോകുന്നതാണ്. അവരോടു, ഗൌരവത്തോടുകൂടി, അവർ എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു എന്നുള്ള വിവരമെല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ വിദ്വാന്റെ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ട് ഇയ്യാൾ ചോദിക്കാതെതന്നെ അവർ ശീട്ടുകളെല്ലാം എടുത്ത് ഇയ്യാളെക്കൊണ്ടു നോക്കിച്ചു. മൂപ്പൻ ശീട്ടുകളെല്ലാം വാങ്ങി നോക്കി. "ഒരുറുപ്പികയല്ലെ ശീട്ടിനു കൊടുത്തത്? പാലക്കാട്ടക്കല്ലെ പോണത്" എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾ ഗൌരവത്തിന്നു ഹാനിവരാതെ ചോദിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ തന്റെ കുപ്പായത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പച്ച പെൻസൽ എടുത്ത് ഒരു ശീട്ടിന്റെ പിന്നിൽ തന്റെ ഒപ്പിട്ട് എല്ലാം മടക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെന്തൊരു വിദ്യയാണെന്ന് എനിക്കൊട്ടും മനസ്സിലായില്ല.

ചെറുവണ്ണൂരാപ്പീസ്സിൽ എല്ലാവണ്ടികളും അരമണിക്കൂറു താമസിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ ശീട്ട പരിശോധനയും ഉണ്ട്. നമ്മുടെ പുതിയപരിഷ്കാരി,ചെറുവണ്ണൂരിൽ വണ്ടി നിന്ന ഉടനെ തന്നെ,വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി. ഞാനും ഒട്ടും അമാന്തിച്ചില്ല. ഈ വിദ്വാനെ ദൃഷ്ടിവെച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരാവശ്യമില്ലാതെ ഇറങ്ങിനടക്കുന്ന നമ്മുടെ മൂപ്പക്കു ചെങ്ങാതിമാരേയും കിട്ടി. അവരായിട്ടു നേരംപോക്കുമായി കൂടി. എങ്കിലും കൂടക്കൂടെ താൻ കയറിയിരുന്ന വണ്ടിയിലേക്കു നോക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ശീട്ടു പരിശോധനക്കാർ വന്നു ഞങ്ങളുടെ ശീട്ടുകളെല്ലാം പരിശോധിച്ചു പോവുക കഴിഞ്ഞു. ഏതെങ്കിലും ഇനി താമസിക്കയില്ലെന്നുവിചാരിച്ച് അയാൾ വണ്ടിയിൽ വേഗം വന്നു കയറിയിരുന്നു. വണ്ടിയും ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു. പാലക്കാട്ടാപ്പീസ്സിന്നടുത്ത പറളി ആപ്പീസ്സിൽ വെച്ച് എല്ലാ മുറികളും പൂട്ടിയിട്ടു. പാലക്കാട്ടാപ്പീസ്സിൽ നിന്നു ശീട്ടു പരിശോധിപ്പാൻ സൌകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി ഇങ്ങിനെ വണ്ടി പൂട്ടിവരുന്നതു പതിവായിരുന്നു.

പാലക്കാട്ടാപ്പീസ്സിൽ വണ്ടി എത്തി. വണ്ടിയിൽ എല്ലാവരും കൂടയും വടിയും ഭാണ്ഡവും എടുത്തുംകൊണ്ടു നില്പായി. വണ്ടികളെല്ലാം പൂട്ടിയിരുന്നു. ആക്കം പുറത്തിറങ്ങാൻ തരമില്ല. ഓരോ മുറിയായി തുറന്നുംകൊണ്ട് ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ ശീട്ടുവാങ്ങി ആളുകളെ ഇറക്കി വിട്ടുതുടങ്ങി. മൂപ്പരുടെ മുറിയും തുറന്നു. അപ്പോൾ ചങ്ങാതി, ഏതാണ്ടു വെച്ചിരുന്നതു കാണാത്തതുപോലെ, വണ്ടിയിൽ അങ്ങുമിങ്ങും തിരഞ്ഞുനോക്കിത്തുടങ്ങി. മറവള്ളവരെല്ലാം അവരവരുടെ ശീട്ടുകൊടുത്ത് ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഈ വിദ്വാൻ മാത്രമേ വണ്ടിയിലുള്ളൂ. ഇയ്യാളോട് "ശീട്ടു തരൂ" എന്ന് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചോദിച്ചു. "ഞാനല്ലെ ആദ്യം ശീട്ടതന്നതു പിന്നെയും ശീട്ടുചോദിക്കയാണ്" എന്നായി. "താൻ ശീട്ടു തന്നിട്ടില്ല". "ആരുപറഞ്ഞു; നല്ലകാര്യം. നിങ്ങൾക്കെന്താണ് ഓമ്മയില്ലെ?" "ഞാനിപ്പോൾ ഓമ്മയുണ്ടാക്കിത്തരാം" എന്നുപറഞ്ഞുംകൊണ്ട് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു പോല്ലീസ്സുകാരനെ വിളിച്ചു ഈ വിദ്വാനെ ഏല്പിച്ചു.

"ഞാൻ ഒരിക്കൽ ശീട്ടുകൊടുത്തു, പിന്നെയും ചോദിച്ചാലൊ" എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു പൊല്ലീസ്സുകാരൻറെ പിന്നാലെ സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററുടെ മുറിയിലേക്കുചെന്നു. സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ "ശീട്ടില്ലെ" എന്ന് ചോദിച്ചതിന്നു "ഞാനാണ് ആദ്യം ശീട്ടുകൊടുത്തത്. അത് ഓമ്മയില്ലാതെ പിന്നെയും ചോദിക്കുകയാണ്" എന്നു മറുപടിപറഞ്ഞു. "അതൊന്നും ഞാനറിയില്ല. താൻ ശീട്ടുകൊടുത്തില്ലെന്നു അയാൾ പറഞ്ഞതേ ഞാൻ വിശ്വസിക്കൂ". "ഞാൻ ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുതരാം. എൻറെ ശീട്ടിൽ ഈ പച്ചപ്പെൻസൽകൊണ്ട് എൻറെ ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുനോക്കിയാലറിയാം" എന്നു ധൈര്യമായി പറഞ്ഞു. വേഗം ശീട്ടുകളെല്ലാം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മൂപ്പരുടെ വാദം സ്ഥിരപ്പെട്ടു. മൂപ്പൻ ജയഘോഷത്തോടെ പോകുകയും ചെയ്തു. ഇതല്ലെ സൂത്രം! ശീട്ടുവാങ്ങാതെ കാര്യം പററിച്ചു.

---

2. "ഞാൻ ആറുമാസം ആലോചിച്ചു".

പണ്ടത്തെ വീടുകൾക്കെല്ലാം 'ചാരുപടി' എന്ന ഒരുമാതിരി ജനലുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ സമ്പ്രദായം ചിലർ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു വരാൻ ഇടയുണ്ട്. ഏകദേശം രണ്ടരക്കോൽ നീളവും മുക്കാക്കോൽ വീതിയുമുള്ളതാണ്. മരംകൊണ്ടു കടഞ്ഞ അഴികളാണ്. അതിന്റെ നടുവിൽ കഷ്ടിച്ചു തല കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം മേൽഭാഗം കാവടിപോലെ വളഞ്ഞു ചിത്രപ്പണികളോടുകൂടിയ ഒരുദ്ഘാടവും ഉണ്ടാകും. ഇതിന്നു വാതിൽ അകത്താണ്. വാതിൽ തുറന്നാൽ ഒരു കട്ടിലായി പരിണമിക്കും. ഇപ്രകാരമായിരുന്ന കോമൻനായരുടെ വീട്ടിൽ മാളികയിലുള്ള ജനൽ. അതിന്റെ വാതിൽക്കട്ടിലിന്മേൽ ഇരുന്നാൽ മാറത്തുവന്നുനില്ക്കുന്നവരെക്കാണാം.

കോമൻനായർ ഒരു കൃഷിക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ കൂടക്കൂടെ കന്നുകാലികളെ വാങ്ങുകയും വില്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു കാളയെ വില്പാനായി കോമൻനായരുടെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. കോമൻനായര് നല്ല കാളനോട്ടക്കാരനാണ്. അതിന്റെ ചുഴിയും പല്ലും എല്ലാം നോക്കി വിലപറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഏതായാലും കോമൻനായക്ക് ആ കാളയിൽ മോഹംജനിച്ചു വില തീച്ചയാക്കി അതിനെ വാങ്ങുകയുംചെയ്തു.

കോമൻനായരുടെ അനന്തിരവൻ കണ്ണപ്പൻ ആ കാള വന്നതുമുതൽ മാളികയിൽനിന്നു മേപ്പറഞ്ഞ ജനലിൽകൂടി നോക്കിയിരുന്നു. കണ്ണപ്പൻ ചെറുപ്പമായതിനാൽ കളിഭ്രാന്തു പോയിട്ടില്ല. കാരണവരുടെ പ്രഹരം തരംപോലെ കിട്ടിയിരുന്നു. വികൃതികാട്ടാൻ സാമർത്ഥ്യം പോരെങ്കിലും വിഡ്ഢിത്തം പറവാനും പ്രവൃത്തിപ്പാനും കണ്ണപ്പൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. കണ്ണപ്പൻ മൂരിയുടെ കൊമ്പുകളിലാണ് ദൃഷ്ടിവെച്ചത്. അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ രണ്ടും വളഞ്ഞ് തലതമ്മിൽ തൊട്ടിരുന്നു. അതിന്റെ വളവും ജനലിന്റെ വളവും ഏകദേശം ഒരുമാതിരിയായിരുന്നു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ കണ്ണപ്പനു കാളയുടെ കൊമ്പിൽകൂടി തലയിട്ടുനോക്കാൻ മോഹമായി. എന്നാൽ കാരണവർ പലപ്രാവശ്യവും

"ആലോചിക്കാതെ ചെയ്യരുത്" എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു, തന്നെ ശിക്ഷിച്ചത് ഓമ്മവന്നു. "ഇപ്പൊ പാടില്ല. കുറെ ദിവസം ആലോചിച്ചിട്ടുമതി" എന്നു തീച്ചയാക്കി.

അന്നുമുതൽക്കു കണ്ണപ്പൻ ഈ കാളയെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം 'അതിന്റെ കൊമ്പിൽ കൂടി തലയിട്ടുനോക്കണം' എന്ന് ആലോചിക്കും. പക്ഷെ വൈഷമ്യമെന്താണെന്ന് ഒട്ടും ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല. അഞ്ചാറുമാസം ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. ഒരുദിവസം കാള തൊഴുത്തിൽനിന്നുംകൊണ്ട് അഴിയിൽകൂടി പുറത്തു തലയിട്ടു പുല്ലുതിന്നുകയായിരുന്നു. കണ്ണപ്പൻ കാളക്കുനേരെ ചെന്നിരുന്നുംകൊണ്ടു കാളയെ തൊട്ടു തലോടിത്തുടങ്ങി. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ തഞ്ചം നോക്കി കൊമ്പിന്റെ ഇടയിൽ കൂടി തലകടത്തി. കാള വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു തലപൊക്കി അഴിയുടെ ഇടയിൽ കൂടി വലിച്ചുതുടങ്ങി. കണ്ണപ്പൻ അഴിയുടെ ഇടയിൽ കുടുങ്ങി ഞരിഞ്ഞും തുടങ്ങി. കാളയും കണ്ണപ്പനും കൂടി പിടിയും വലിയുമായി; കണ്ണപ്പൻ നിലവിളികൂട്ടി. ഇതുകേട്ടു പലരും ഓടിവന്നു ഒരുവിധത്തിൽ കണ്ണപ്പനേയും കാളയേയും രണ്ടും രണ്ടു സ്ഥാനത്താക്കി വിട്ടു.

കോമൻനായരും ഇതുകേട്ടോടിവന്നു. കണ്ണപ്പന്റെ ദേഹമെല്ലാം ഞരിഞ്ഞു നുറുങ്ങിയതുകണ്ടു വ്യസനിച്ചു. ആ വ്യസനത്തോടുകൂടി "ഈ കഴുതയോട് ആലോചിക്കാതെ ഒന്നും ചെയ്യരുത് എന്ന് എത്ര തവണ പറയാം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ കണ്ണപ്പൻ ദേഹമിളക്കാൻ പാടില്ലാതെ കിടന്നുഴലുന്നുണ്ടെങ്കിലും, "ഞാൻ ആറുമാസമായി ഇതാലോചിച്ചുതുടങ്ങീട്ട്. എന്നിട്ടും അമ്മാമൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞാൽ എന്താ കാട്ടാ" എന്നുമാത്രം ധൈര്യത്തോടെ മറുവടിപറഞ്ഞു.

൭. വൃത്താന്തം—ദേശചരിത്രം.

ഇത് ഒരു ഗൌരവമുള്ള വിഷയമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഭാഷക്കും ഗൌരവം കൂടിയിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഗൌരവം എന്നാൽ

കാഠിന്യം എന്നു തെറ്റി ധരിച്ചുപോകരുത്. കേവലം സംസാരിക്കുന്ന രീതിയിലായാൽ ഭംഗിയില്ലെന്നു മാത്രമാണ്.

താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാകുന്നു.

1. പ്രസ്താവനയായി പ്രകൃതവിഷയത്തിന്നും ദേശചരിത്രത്തിന്നും ഉള്ള ബന്ധം കാണിക്കുന്നതിന്നായി വേണ്ടുന്ന സംഗതികളേയും അവയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വാഭിപ്രായങ്ങളേയും അല്പം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

2. സംഭവിച്ച ക്രമംപോലെ സംഗതികളെ വിടാതെ പറയേണ്ടതാണ്. പ്രധാനപ്പെട്ട മഹാന്മാരേയും സ്ഥലത്തേയും കുറിച്ച് അല്പമായി വിവരിക്കണം.

3. അവസാനത്തിൽ വിഷയത്തിന്റെ ഗുണദോഷവിവേചനയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതിന്നുദാഹരണമായി ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചെഴുതുന്നു.

പിണ്ഡാരികൾ.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങൾ മലമ്പ്രദേശങ്ങളാണല്ലൊ. നൂറുസംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആ പ്രദേശങ്ങളെ ഭരിച്ചിരുന്നതു മഹരാഷ്ട്രജാതിക്കാരായിരുന്നു. വെല്ലസ്‌ലി മുതലായ സൈന്യാധിപന്മാരുടെ കാലത്തു വളരെ മഹരാഷ്ട്രയുദ്ധങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു. ആ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കയാൽ ജനങ്ങൾ അദ്ധ്വാനശീലന്മാരും ദൃഢഗാത്രന്മാരുമായിത്തീർന്നു. കാടുകളിൽ ഒളിച്ചിരിപ്പാനും ശത്രുക്കളെ പെട്ടെന്നറിയാതെ എതുത്തു തോല്പിച്ചു കൊള്ളചെയ്തു ഓടിപ്പോവാനുമുള്ള സാമർത്ഥ്യവും സൌകര്യവും അവർക്കു സ്വാഭാവികമായി സിദ്ധിച്ചു. ഈ ഗുണങ്ങളെ അവർ ഇംഗ്ലീഷുകാരോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സൌകര്യാടോപംനിമിത്തം അവരോടുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ പരാജിതന്മാരായി ഭവിച്ചു. യുദ്ധാവസാനത്തിൽ അനേകം ഭടന്മാർ മഹരാഷ്ട്രസൈന്യത്തിൽനിന്നും പിരിയേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് ഉപജീവനമാർഗ്ഗമില്ലാതെ അലഞ്ഞുനടക്കേണ്ടിവന്നു.

ഇങ്ങിനെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവർ യുദ്ധത്തിൽ എതിരാളികളെ കവച്ചുചെയ്യുന്ന സ്വഭാവക്കാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു പെരുവഴിയിൽ കവച്ചുക്കൊരുമ്പെട്ടു. ഇവർ ഒരു പ്രത്യേകജാതിക്കാരൊ മതക്കാരൊ അല്ല. ദേഹബലവും ശൌര്യവും ഉള്ള ഏതു നായകന്റെ കീഴിലും നിന്നു കവച്ചുചെയ്വാൻ അവർ തെയ്യാറായിരുന്നു. ഇവരായിരുന്നു പിണ്ടാരികൾ എന്നു നാം ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നത്.

വഷ്കാലത്തിന്റെ ഒടുവിൽ, കൃഷികൊയ്യാറായാൽ, കൊള്ളക്കുള്ള ഇവരുടെ ആരംഭമായി. ശ്രുതിപ്പെട്ട നായകന്മാർ കൂട്ടക്കാരോടുകൂടി കൊള്ളക്കൊരുമ്പെടുന്നു എന്ന് കേട്ടുതുടങ്ങും. ചീറൂ, വാസിൽ മഹമ്മത്, കാരീംഖാൻ, ഇവരായിരുന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട പിണ്ടാരിനായകന്മാർ. ഇവരുടെ യാത്ര കുതിരപ്പുറത്തായിരുന്നു. കുതിരകൾ ചെറിയതും അദ്ധ്വാനശീലമുള്ളതും അതിവേഗമുള്ളതും ആയിരുന്നു. ഭടന്മാർ സാധാരണയായിഒരു കുന്തവും തോക്കും വാളും ധരിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനം ജീനിയിലുള്ള ഒരു സഞ്ചിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കും.

പിണ്ടാരികളുടെ സംഖ്യ ലക്ഷത്തോളം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആദ്യം ഭടന്മാർ നായകന്മാരുടെ സ്ഥലത്തു ചെന്നുചേരും. കുതിര, ആയുധങ്ങൾ, ഉടുപ്പുകൾ മുതലായവ അവരവർതന്നെ കൊണ്ടുവരികയാണ് പതിവ്. എല്ലാവരും വന്നുചേർന്നാൽ 20 മുതൽ 200 വരെ ഭടന്മാരുള്ള ഓരൊ ചെറിയ സംഘക്കാരാക്കി തിരിക്കും. പിന്നെ ഈ സംഘങ്ങൾ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പുറപ്പെടുകയായി.

ഗ്രാമങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഇവരുടെ വരവിനെപ്പറ്റി യാതൊരു മുന്നറിവും കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഓരോഗ്രാമത്തിലുമുള്ള കാവൽഗോപുരങ്ങളിൽ കയറിനോക്കിയാൽ ദൂരത്തിൽ ഗ്രാമങ്ങൾ ദഹിക്കുന്ന പുക കാണാം. അതു കണ്ടാൽ ഗ്രാമവാസികൾ അവിടെ നില്ക്കുന്നതല്ല. യാതൊന്നും എടുക്കാതെ പ്രാണരക്ഷക്കായി ഓടുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. പ്രായേണ ഈ അറിവുകൂടി കിട്ടുകയില്ല. അറിയുന്നതിനുമുമ്പെ പിണ്ടാരികൾ ഗ്രാമങ്ങ

ളെ വളഞ്ഞുകഴിയും. ഉടനെ ഗ്രാമാധികാരികൾ അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടുന്നമുള്ള ഒരു സംഖ്യ അവർക്കു കൊടുത്താൽ വലിയ ഭാഗ്യം; ഇല്ലെങ്കിൽ സമസ്തവും അവർ കയ്യടക്കും; സ്ത്രീകളെ അപമാനിക്കും; കൊണ്ടുപോവാൻ സാധിക്കാത്ത സാധനങ്ങളെ ഭേഹിപ്പിക്കുകയൊ നശിപ്പിക്കുകയൊ ചെയ്യും. സമീപഗ്രാമവാസികൾ സംഘംചേർന്നു വരുന്നതിനുമുമ്പെ അവർ ഓടി ദൂരത്തിൽ മറഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യും.

രാജ്യാധികാരികളിൽ പലരും അവരുടെ പക്ഷക്കാരായിരുന്നു. സിന്ധ്യാ, ഹോൾക്കാർ മുതലായ മഹാരാഷ്ട്രരാജാക്കന്മാർക്ക് അവർ പങ്കു കൊടുത്തിരുന്നു. അവരുടെ അഭയവും നാമവുംകൂടി പിണ്ടാരികൾ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. സിന്ധ്യക്കു ചേർന്നു പിണ്ടാരികൾ സിന്ധ്യാരാജ്യത്തിൽ അക്രമം ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്തു മദ്ധ്യഇന്ത്യയിൽ അവർ അക്രമിക്കാത്ത ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതേയില്ല. പിന്നെ അവർ ഹൈദരാബാദിലേക്കു കടന്നു. ക്രമേണ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കു ചേർന്ന മദ്രാസ്സംസ്ഥാനത്തിലും ബങ്കാളത്തിലും കവർച്ച ചെയ്യുതുടങ്ങി. ഗവർമ്മേണ്ടധികാരികൾ അവരെ ഒതുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ പിണ്ടാരികൾ യുദ്ധംചെയ്യാൻ ഒരുക്കമില്ലാത്തവരായി കണ്ടു.

അക്കാലത്തു വൈസ്രായിയായിരുന്നതു മാക്കിസ്സ് ഓഫ് ഹേസ്റ്റിങ്ങ്സ്സാണ്. അദ്ദേഹം പിണ്ടാരികളുടെ അഭയദാതാക്കന്മാരായ മഹാരാഷ്ട്രരാജാക്കന്മാരോടു മേലാൽ അവരെ സഹായിക്കയില്ലെന്ന് ആദ്യമായി ഉടമ്പടി എഴുതിവാങ്ങി. ലക്ഷത്തിരുപതിനായിരം ഭടന്മാരെക്കൊണ്ട് അവരുടെ നിവാസഭൂമിയായ മദ്ധ്യഇന്ത്യയെ വളയിച്ചു. അവരുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ തടഞ്ഞു. അവരെ വടക്കോട്ടോടിച്ചു. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പുതന്നെ കാരീംഖാൻ കീഴടങ്ങി, നവാബ് സ്ഥാനത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽനിന്നു അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഇപ്പോഴും അവന്റെ കുടുംബം രാജപുത്താനയിൽ ഉണ്ട്. ആ കുടുംബത്തിലെ നായകനെ ഇന്നും ടോങ്കിലെ നവാബ് എന്നു വിളിച്ചു വരുന്നു.

ആ യുദ്ധത്തിൽ അനേകംപേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അനേകം പേർ കൃഷിക്കാരായിത്തീർന്നു. പത്തുകൊല്ലംകൊണ്ട് ഈ ആക്രമികൾ നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു. രാജ്യങ്ങൾ ധനസമൃദ്ധിയുള്ളവയായും ഭവിച്ചു.

---

10. വൃത്താന്തം—ജീവചരിത്രം.

ജീവചരിത്രം എന്നത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവകാലത്തിലുണ്ടായ എല്ലാ പ്രധാനസംഗതികളേയും കുറച്ച് എഴുതുന്നതാകുന്നു. അതിൽ പ്രധാനമായി ഒരുവന്റെ പ്രവൃത്തികളും സ്വഭാവഗുണങ്ങളും അവയെപ്പറ്റി ഗുണദോഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ജീവചരിത്രം താഴെ എഴുതുന്നു.

രാമയ്യൻ ദളവ.

രാമയ്യൻ ദളവ എന്ന പേർ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയമാണ്. ഈ മഹാൻ തിരുനെൽവേലിജില്ലയിൽ ഒരു ചെറിയ അഗ്രഹാരത്തിൽ ജനിച്ചു. കേവലം ദരിദ്രന്മാരായിരുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ രക്ഷയിൽതന്നെ തന്റെ ഉപനയനം വരെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഉപനയനം കഴിഞ്ഞശേഷം അമ്മാമന്റെ ആശ്രയത്തിൽ ചെങ്കോട്ട എന്ന ദേശത്തു കുറെക്കാലം താമസിച്ചു. അമ്മാമനും ബുദ്ധിമുട്ടുകാരനായിരുന്നതിനാൽ രാമയ്യനെ തിരുവിതാംകൂറ രാജ്യത്തു ചെങ്ങന്നൂർ വഞ്ഞിപ്പുഴ മഠത്തിൽ വലിയതമ്പുരാന്റെ കുട്ടിപ്പട്ടരായി താമസിപ്പിച്ചു. ഈ മഹാപുരുഷന്റെ ജനനകാലം തീച്ചയായി അറിവാൻ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ഏകദേശം ക്രി. അ. 1705-ാമാണ്ടിടക്കാണെന്നു ഊഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

അക്കാലത്തു മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവു ശത്രുക്കളായ എട്ടു വീട്ടുപിള്ളമാരെ (പദ്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലെ കയ്യേറിയ ഊരാളന്മാർ) ഭയപ്പെട്ടു വഞ്ഞിപ്പുഴമഠത്തിൽ ഒളിച്ചുതാമസിച്ചു

രുന്നു. മഹാരാജാവിന്നു ശുശ്രൂഷക്കായി രാമയ്യനെ ആണ് ആ തമ്പുരാൻ നിയമിച്ചിരുന്നത്. നാലഞ്ചുമാസം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്നു രാമയ്യന്റെ ബുദ്ധിയും മറ്റു ഗുണങ്ങളും അറിവാനിടയായി. അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ രാമയ്യനെ തന്റെ ശിഷ്യനായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു.

മഹാരാജാവു രാജ്യഭാരകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു് ഓരോ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു ദീർഘാലോചന ചെയ്തിരുന്ന പല അവസരങ്ങളിലും രാമയ്യന്റെ മഹത്തായ ബുദ്ധിശക്തിയെ അറിവാൻ ഇടയായി. അതുകൊണ്ടു കേവലം കുട്ടിപ്പട്ടർ എന്ന നിലവിട്ടു 'രായസം' മുതലായ ഓരോ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ രാമയ്യനെ പ്രവേശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. മഹാരാജാവിന്റെ അമ്മാമന്റെ മക്കളായ തമ്പിമാർ എട്ടുവീട്ടുപിള്ളമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി മഹാരാജാവിനെക്കുറിച്ചു പല ആവലാതികളും മധുരനവാബോടു പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിച്ചു. അതിൽ മുഖ്യമായ സംഗതി 'ക്രമമായി മക്കൾക്കു കിട്ടേണ്ടുന്ന രാജ്യത്തിൽ മരുമകൻ കയ്യേറിയിരിക്കുന്നു' എന്നായിരുന്നു. ഇതിന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞു നവാബിന്നു രാജാവിന്റെ നേരേയുണ്ടായ മുഷിച്ചിൽ തീർത്തുവരുവാനായി രാമയ്യനെയാണ് അയച്ചതു്. ആ കാര്യം ഫലമായെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

കേരളം മുഴുവനും അനേക ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടേയും രാജാക്കന്മാരുടേയും സ്വാധീനത്തിലായിരുന്നതിനാൽ അസൂയ മുതലായ ദോഷങ്ങൾനിമിത്തം അവർ അന്യോന്യം സദാ കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും ആയുധാഭ്യാസം ചെയ്തിരുന്നു; എന്നുമാത്രമല്ല അനേകം ഭൃത്യന്മാരെ ആയുധാഭ്യാസം ചെയ്യിപ്പാൻവേണ്ട അഭ്യാസക്കളരികളും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. രാമയ്യൻ വഞ്ചിപ്പുഴമഠത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഒഴിവുള്ള സമയമെല്ലാം അവിടത്തെ അഭ്യാസക്കളരിയിൽ ചെന്നു് അഭ്യസിച്ചിരുന്നു. അതു മഹാരാജാവിന്റെ ശിഷ്യനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമശത്രുക്കളായ പിള്ളമാരേയും തമ്പിമാരേ

31 JAN 1930

യും സംഹരിക്കുന്നതിന്നു വളരെ ഉപയോഗമായിത്തീന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ ശത്രുസംഹാരംചെയ്തശേഷം രാമയ്യന്നു രാജ്യങ്ങൾ പിടിക്കുന്നതിന്നുള്ള ഉത്സാഹം തുടങ്ങി. ആദ്യമായി കായങ്കുളം രാജാവോടെതൃത്ത് അദ്ദേഹത്തിനെ തോല്പിച്ചു തിരുവിതാങ്കൂർ രാജാവിന്റെ കീഴിലാക്കിയെങ്കിലും, പല സംഗതികൾകൊണ്ടു പിന്നീട് ആ രാജ്യം മുഴുവൻ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങിനെ വടക്കുള്ള അമ്പലപ്പുഴ രാജാവു, ചെങ്ങനാശ്ശേരിരാജാവു, മാവേലിക്കര രാജാവു മുതലായ അനേകം രാജാക്കന്മാരോടു രാമയ്യൻതന്നെ പടയുമായി ചെന്നു യുദ്ധംചെയ്തു ജയിച്ച് അവരുടെ രാജ്യങ്ങളെ എല്ലാം പിടിച്ചു തിരുവിതാങ്കൂർരാജ്യം ഇപ്പോൾ കാണുന്ന വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്തു. പശ്ചിമ സമുദ്രതീരത്തിൽ വ്യാപാരം ചെയ്തു വന്നിരുന്ന ഡച്ചുകാരോടു പലപ്രാവശ്യവും യുദ്ധംചെയ്തു അവരെ തോല്പിച്ചു എങ്കിലും അവരോട് ഒടുവിൽ സഖ്യംചെയ്തു.

തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം, പല രാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കി വലുതായിതീർന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു പല രാജാക്കന്മാർക്കും അസൂയക്കു കാരണമായി ഭവിപ്പാനിടയുണ്ട്. ഇതു രാമയ്യൻ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു രാജ്യത്തിന്റെ അതൃത്തികളിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും കോട്ടകൾ കെട്ടി ഡച്ചുകാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി തോക്കു മുതലായ പാശ്ചാത്യ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു ശീലിപ്പിച്ച് അനവധി സൈന്യങ്ങളെ ആ കോട്ടകളിൽ രാജ്യരക്ഷക്കായി താമസിപ്പിച്ചു.

തിരുവിതാംകൂർ ശത്രുബാധയില്ലാതെ ആയിത്തീർന്നു എന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം രാമയ്യൻ രാജ്യഭരണ വിഷയത്തിൽ ബുദ്ധിയെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ഈയ്യിടയിൽ രാമയ്യൻ സൈന്യാധിപനും ദളവ എന്ന ദിവാനും ആയിതീർന്നു. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്ത് അധികമായി വിളയുന്ന പല സാധനങ്ങളും അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു ജനങ്ങൾക്കു ധനസമ്പുഷ്ടിവരാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയത്. ഡച്ചുകാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി കുരുമുളകു മുതലായ പല സാധനങ്ങളും അന്യരാജ്യത്തേക്ക

യച്ചു വില്പാനുള്ള തരം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. സാമാനങ്ങൾകൊണ്ടു പോകുന്നതിന്നു രാജ്യത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും നല്ല റോഡുകളും തോടുകളും പുതിയതായി നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വ്യാപാര കാര്യത്തിൽ സർക്കാരിന്നു മുതലെടുപ്പുണ്ടാകാനുള്ള മാർഗ്ഗവും ചിന്തിച്ചില്ലെന്നില്ല. കയററുമതി ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന പല സാധനങ്ങൾക്കും ചുങ്കം നിശ്ചയിച്ചു; അതു പിരിക്കുന്നതിന്നു ആപ്പീസ്സുകൾ (ചവുക്കകൾ) പലസ്ഥലത്തും സ്ഥാപിച്ചു. 926-ാമാണ്ടോടുകൂടി (ക്രി. അ. 1751) രാജ്യം മുഴുവനും സർവ്വെ കഴിച്ചു നികുതി നിജപ്പെടുത്തി രാജ്യത്തിൽ മുതലെടുപ്പു വളരെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. കച്ചേരികളും ന്യായക്കോടതികളും സ്ഥാപിച്ചു വിശ്വസ്തന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും നിയമിച്ചു. നികുതിപിരിക്കുന്നതിന്നും മററു റവന്യൂക്കാര്യങ്ങൾക്കും സിവിൽ ക്രിമിനാൽ കാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന നിയമങ്ങളും നടപ്പാക്കി.

ഇങ്ങിനെ പ്രജകൾക്കു ക്ഷേമത്തിന്നായി പല നിയമങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി. ഈ അവസരത്തിൽ ദാനധർമ്മങ്ങളേയും ദേവപൂജാദികളേയും താൻ ഒട്ടുംതന്നെ വിസ്മരിച്ചില്ല. സർക്കാർ വകയായ പല മഹാക്ഷേത്രങ്ങളെയും ജീർണ്ണോദ്ധാരണം ചെയ്തു നിത്യച്ചിലവുകളും മററും നിജപ്പെടുത്തി; വഴിപോക്കരായ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഊട്ടുപുരകൾ സ്ഥാപിച്ചു; വിശേഷിച്ചു ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ പല ഉത്സവങ്ങളും അടിയന്തരങ്ങളും നടപ്പാക്കി. തുലാഭാരം, ലക്ഷദീപം, മുറജപം മുതലായ രാജകീയകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി, അവകൾക്കുള്ള ചിലവുകൾക്കും മററും പല നിശ്ചയങ്ങളും വരുത്തി. 'രാമയ്യൻവെച്ച ചട്ടങ്ങൾ' എന്ന് എല്ലാസംഗതികളിലും ഇന്നും പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്.

ക്രി-അ, 1756-ൽ മാവേലിക്കരയിൽവെച്ചു ദണ്ഡംപിടിച്ചു; അവിടുന്നുതന്നെ സ്വർഗ്ഗരോഹണം ചെയ്തു. രാമയ്യന്റെ ദിഗ്ഘാലോചനാശക്തിയേയും അതിശയനീയബുദ്ധിശക്തിയേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായി പല ചെറുകഥകളും പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. അവയെല്ലാം എത്രത്തോളം വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണെന്ന് പറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

രാമയ്യൻ ബാല്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിപ്പട്ടരായിരുന്നു എങ്കിലും, വെണ്ണീറിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അഗ്നിയെപ്പോലെ സ്വയംപ്രകാശനായിത്തന്നെയിരുന്നു. രാജസേവ ആരംഭിച്ച കാലംമുതല്ക്ക് ഉള്ളിൽ ഒളുങ്ങിമറഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന അഗ്നിയായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം മറവുനീങ്ങി സ്വവ്യക്തിക്കിലും പ്രകാശിച്ചു.

ഇദ്ദേഹത്തിന്നു വിവാഹംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ചിലരും, വിവാഹം ഉണ്ടായി പക്ഷെ സന്തതിയുണ്ടായില്ലെന്നു മറ്റുചിലരും വാദിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഈ വാദത്തിൽ മദ്ധ്യസ്ഥംപറയുന്നമാതിരിയിൽ 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശം ഇപ്പോൾ ഇല്ല' എന്നുമാത്രംപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

11. വിവരണം.

ഒരു വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവവും പ്രകൃതിയും പ്രയോജനവും വിവരമായി എഴുതുന്നതാകുന്നു വിവരണം. ഒരു വസ്തു ഏതുവകയിൽ പെട്ടതാകുന്നു എന്നും അതുപോലെയുള്ള മറ്റുവസ്തുക്കളോടുള്ള സാമ്യവും വ്യത്യാസവും എന്തെന്നും ആദ്യം ചുരുക്കമായി കാണിക്കേണ്ടതാണ്. ആകൃതി, വലിപ്പം, നിറം, തരം, മുതലായവയേയും, അതിന്റെ ജന്മഭൂമി, സ്ഥിതി, സസ്യാദികളാണെങ്കിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം, പ്രത്യേകഗുണങ്ങൾ, മുതലായവയേയും വിവരിക്കണം. ആ വസ്തുവിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെ വിവരിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കണം.

ഇതിന്നുദാഹരണമായി രണ്ടുവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു തഴെ എഴുതുന്നു.

1. ഒട്ടകപ്പക്ഷി.

ഒട്ടകപ്പക്ഷി പക്ഷിവർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിയതാകുന്നു. തല ഉയർത്തിനിന്നാൽ ഏകദേശം എട്ടടിപൊക്കം കാണുന്നതാണ്.

ആഫ്രിക്കാ, അറേബിയാ, എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള മണൽപ്രദേശങ്ങളാകുന്നു ഈ പക്ഷിയുടെ നിവാസഭൂമി. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ ആട്ടിൻകൂട്ടംപോലെ ഇണക്കി വളർത്തിവരുന്നുണ്ട്.

ഈ പക്ഷിയുടെ ചിറകുകൾ അതിന്റെ ദേഹത്തിന്നു തക്ക വലിപ്പമുള്ളതല്ല. അതിൽ നിബിഡമായി തൂവലുകളും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു മറ്റുപക്ഷികളെപ്പോലെ പറക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ അതിവേഗമുള്ള കുതിരയും ഇതിനോടൊപ്പം ഓടുന്നതല്ല. ഇതു ചിറകുകളെ വിടർത്തിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ട് ഏകദേശം കോഴികളെപ്പോലെ ഓടുന്നു. അതിന്റെ കഴുത്തു വളരെ നീണ്ടതാകുന്നു. കൊറ്റികളെപ്പോലെ ഇതിന്റെ കഴുത്തിലും നീളമുള്ള തൂവലുകൾ ഇല്ല. കാലുകൾ പൊക്കമുള്ളതും ബലമുള്ളതും ആകുന്നു. അതു ഓടുമ്പോൾ കാൽചവിട്ടുകൊണ്ടു തെറിക്കുന്ന കല്ലും മണ്ണും ഒരുത്തൻ എറിയുന്ന ഊക്കോടെ പോകുന്നു. അതിന്ന് ഒരാളെ പുറത്തുകയറ്റിക്കൊണ്ടു പോവാൻ പ്രയാസമില്ല. അതിന്റെ ശബ്ദംകേട്ടാൽ സിംഹത്തിന്റെ ഗർജ്ജനമൊ എന്നു ശങ്കിച്ചുപോവാനിടയുണ്ട്.

പിടപ്പക്ഷി മണലിൽ കുഴികുഴിച്ച് അതിൽ മുട്ടയിടുന്നു. ഒരു മുട്ട ഏകദേശം ഒരു നാളികേരത്തോളം വലിപ്പമുള്ളതായിരിക്കും. മുട്ടയുടെ ഓടു വളരെ ബലമുള്ളതാണ്. ചിരട്ടപോലെ അവയെ പാനപാത്രമായി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഒരു മുട്ടയുടെ ഒരറ്റം അല്പം പൊട്ടിച്ച് ഒരു പാത്രത്തെ അടുപ്പിൽ വെക്കുന്നതുപോലെ അതിനെത്തന്നെ അടുപ്പത്തുവെച്ചു പാകം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഒട്ടകപ്പക്ഷി സസ്യാദികളാൽ ഉപജീവിച്ചുവരുന്നു എങ്കിലും മണൽത്തരികളേയും ചെറിയ കല്ലുകളേയും ഇരുമ്പുകഷ്ണങ്ങളേയും ചിലപ്പോൾ ഭക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിന്റെ ചിറകിന്മേലും വാലിന്മേലും ഭംഗിയുള്ള ഒരുമാതിരി തൂവലുകൾ ഉണ്ട്. അവയെ ബിലാത്തിയിലുള്ള മാതമ്മമാർ അവരുടെ ശിരോലങ്കാരമായ തൊപ്പികളിൽ ധരിച്ചുവരുന്നു. പ്രിൻസ് ഓഫ് വെയിൽസ് രാജകുമാരൻ തന്റെ മുടിയിൽ ബഹുമാനസൂചകമായി മൂന്നു തൂവലുകൾ ഇന്നും ധരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നത് ഈ തൂവലുകൾക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു.

കുതിരപ്പുറത്തു കയറി പിന്നാലെ ഓടിച്ചുചെന്ന് ഈ പക്ഷിയെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുന്നു. കുതിരയേക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടാൻ കഴിയുന്നതാണെങ്കിലും അതിന്റെ ഗതി വക്രമായതുകൊണ്ട് കുതിരപ്പുറത്തു കയറി നേരെ പോകുന്നവക്ക് അതിന്റെ ഒപ്പം എത്തുന്നതിനു സാധിക്കുന്നു. ആ നാട്ടുകാർ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ അതിനെ കൊല്ലുന്നുണ്ട്. ആ പക്ഷിയുടെ തൂവ്വലോടുകൂടിയ തോൽകൊണ്ടു ദേഹം മറച്ച് അവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ പതുക്കെ ചെല്ലുകയും, തരംപോലെ കയ്യിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബാണം പ്രയോഗിച്ച് അവയെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇതു വളരെ അപകടമായിട്ടുള്ളതാണ്.

2. നദികൾ.

ഓരോ ദേശങ്ങളിൽകൂടി അനേകം നദികൾ ഒഴുകിവന്നു സമുദ്രത്തിൽ ചേരുന്നുണ്ട്. ചില നദികളിൽ എല്ലാകാലത്തും വെള്ളം ഉണ്ടായിക്കാണുന്നു. ചിലതിൽ വേനൽക്കാലത്തു വെള്ളം ഒട്ടും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ചിലതിൽ വേനൽക്കാലത്തു വെള്ളം വളരെ കുറവായിക്കണ്ടുവരുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നു നമുക്ക് ആലോചിക്കേണ്ടതാണല്ലൊ.

നദികൾ സാധാരണയായി ഉയർന്ന ഭൂപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ഉല്പത്തിസ്ഥാനം അധികമായും മലയടിവാരമായിരിക്കും. മലകളുടെ മുകളിൽ മഴപെയ്യുണ്ടാവുന്ന വെള്ളം താഴത്തക്കിറങ്ങി ഒന്നായിച്ചേർന്നു നദിയായി പരിണമിക്കുന്നു. ഈവക നദികളിൽ വേനൽകാലത്തു മഴയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വെള്ളം ഇല്ലാതെ ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ മലകളിൽ പെയ്യുന്ന മഴവെള്ളം മുഴുവനും മലഞ്ചരിവുകളിൽകൂടി ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല. ഏതാനും മഴവെള്ളം മലയുടെ ഉള്ളിൽകൂടി ഇറങ്ങുകയും, മലയടിവാരങ്ങളിലും മലഞ്ചരിവുകളിലും ഉറവുകളായി ഉൽഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള അനേകം ഉറവുകളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വെള്ളം ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് അരുവികളായി താണപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. ഈവക നദികളിൽ വേനൽക്കാലത്തു

വെള്ളം തീരെ വറിപ്പോകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഹിമവാൻ മുതലായ മഹാപർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന നദികളിൽ എല്ലാകാലത്തും വെള്ളം വറാതിരിക്കുന്നു. മഴക്കാലത്തു പല പ്രദേശങ്ങളിലും മഴപെയ്യുണ്ടാകുന്ന വെള്ളം നദികളിൽ ചേന്നു ജലപ്രവാഹം ഉണ്ടായികാണുന്നതു സാധാരണയാണല്ലൊ. വേനൽക്കാലത്തു മുമ്പറഞ്ഞ പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ സദാ കട്ടിയായിക്കിടക്കുന്ന മഞ്ഞു വെയിൽകൊണ്ടുരുകി നദികളിൽ ചെന്നുചേരുന്നതിനാൽ വെള്ളം കുറവില്ലാതെ കാണുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു ഗംഗ, യമുനാ, സിന്ധു, മുതലായ നദികളിൽ മഴക്കാലത്തെപ്പോലെ അതിപ്രവാഹമില്ലെങ്കിലും വേനൽകാലത്തും അധികമായ കുറവുകൂടാതെ വെള്ളം നിറഞ്ഞുകാണുന്നത്.

അനേകം ചെറിയ തോടുകളും നദികളും ഒരു വലിയ നദിയിൽ അവിടവിടെ ചെന്നുചേരുന്നതുകൊണ്ട്, ഒരു നദി അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു പോകുന്തോറും വർദ്ധിച്ചു വലിയതായിത്തീരുന്നു. നദികൾ മലപ്രദേശങ്ങളിൽകൂടിഒഴുകുമ്പോൾ ഒലിവിനു ശക്തികൂടുന്നുണ്ട്; അടി പാറയായിരിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് അധികം ആഴമുണ്ടാകുന്നില്ല; വിസ്താരവും ചുരുങ്ങുന്നു. എന്നാൽ സമഭൂമികളിൽ കടന്നാൽ വിസ്താരം കൂടിവരികയും, ഒലിവിനു ശക്തി കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

നദീതീരങ്ങളിലുള്ള സകല ജീവജാലങ്ങൾക്കും കുളിപ്പാനും കുടിപ്പാനും നിർമ്മലമായ നദീജലം ഉപകാരമായി ഭവിക്കുന്നു. കൃഷിക്കുവളരെ നദികൾ അത്യന്തം ഉപയോഗമായിത്തീരുന്നു. അല്പം ഉന്നതമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ നദികളിൽ വളരെ ചിലവുചെയ്തു ചിറ കെട്ടി, അതിലുള്ള വെള്ളം, ചെറിയതോടുകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കി അതിൽകൂടി കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. കാവേരിനദിയിൽ ചിറകെട്ടി ഈറോട് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള കൃഷികൾക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നതു നമുക്കു എളുപ്പത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ കൃഷ്ണ, ഗോദാവരീമുതലായ നദികളിലും അണകെട്ടി തോട്ടുവഴിക്കു വെള്ളം കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ

കൂടി ഒഴുകുന്ന ഭാരതപ്പുഴയിൽ, കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽനിന്നു, ഒരു വലിയ അണ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു തോട്ടുവഴിക്ക് ഒരു താലൂക്കിലുള്ള അനേകം കൃഷികൾക്കു വെള്ളം സമൃദ്ധിയായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

അനേകം നദികൾ മലഞ്ചെരിവുകളിൽകൂടി ഒഴുകുമ്പോൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വളരെ ഉയരത്തിൽനിന്നു താഴത്തു പെട്ടെന്നു വീഴുന്നതുകൊണ്ട്, അതിഭയങ്കരമായ വെള്ളച്ചാട്ടം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽ ഒഴുക്കിനു ശക്തി വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതാണെല്ലൊ. ഈ ശക്തിയെ ചില വലിയ യന്ത്രങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നുണ്ട്. തിരുനെൽവേലിജില്ലയിൽ പാപവിനാശം എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു നൂൽക്കമ്പനി നദീപ്രവാഹശക്തികൊണ്ടു നടത്തിവരുന്നു കാവേരിനദിയിൽ മൈസൂരുരാജ്യത്തിൽകൂടി ഒഴുകുമ്പോൾ ഒരു മലമ്പ്രദേശത്തിൽ വലിയ വെള്ളച്ചാട്ടം ഉണ്ട്. ആ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിന്റെ ശക്തിയെ വിദ്യുശ്ശക്തി ഉണ്ടാക്കുവാനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നുണ്ട്. മുപ്പായിരം കുതിരശക്തിയോളം വിദ്യുശ്ശക്തി അതിൽനിന്നു ഉൽഗമിച്ച് ഏകദേശം തൊണ്ണൂർ നാഴിക ദൂരത്തുള്ള കോലാർ സ്വർണ്ണഖനികളിൽ യന്ത്രങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഇത്ര വലിയതായ ഒരു ശക്തി നദികളിൽനിന്നു ലോകത്തിൽ മറ്റൊരുടത്തും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

മഴക്കാലത്തു ജലപ്രവാഹമുണ്ടാകുമ്പോൾ വെള്ളത്തിൽ കലങ്ങിവരുന്ന ഒരു മാതിരി ചുകന്ന മണ്ണു കൃഷിക്കു നല്ല വളമാകുന്നു. സമുദ്രത്തിലുള്ള തിരമാലകളുടെ തള്ളൽകൊണ്ടു നദീജലത്തിനു വേഗത്തിൽ സമുദ്രജലത്തോടുചേരുവാൻ പ്രതിബന്ധമുണ്ടാകുന്നു. ആ വെള്ളത്തിൽ കലങ്ങിവരുന്ന മണ്ണു നദീമുഖത്തിൽതന്നെ താണുപടിയുന്നു. ഇപ്രകാരം അനേകായിരം സംവത്സരങ്ങൾകൊണ്ടു താണുപടിയുന്ന മണ്ണു ക്രമേണ ഉയർന്നു വെള്ളത്തിനുമീതെ പൊങ്ങിക്കണ്ടുതുടങ്ങുന്നു. ഈ സ്ഥലം കാലക്രമംകൊണ്ട് അതിവിസ്തീർണ്ണമുള്ളതായി ഭവിക്കുന്നു. നദി ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞു ചെറുകൈവഴികളായി ഈ പ്രദേശത്തെ ചുറ്റി സമുദ്രത്തിൽചേ

രുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ നദീമുഖപ്രദേശങ്ങൾ ഗംഗ, സിന്ധു, ഗോദാവരി, മുതലായ നദികളിൽ വളരെ വിസ്താരമുള്ളതായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശം ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാകുന്നു. അതിൽ പല കൃഷികളും ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്.

ചിലതു വളരെ അഗാധമായിരിക്കുന്നു. ആ നദികളിൽക്കൂടി കപ്പലുകൾ കൊണ്ടുപോയി വ്യാപാരത്തിന്നും സഞ്ചാരത്തിന്നും വളരെ സൌകര്യവും സുഖവും ഉണ്ടാകുന്നു. വള്ളങ്ങളിലും വലിയ പടവുകളിലും അനേകം സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ എല്ലാ സാധനങ്ങൾക്കും ഒരു ദൈവികത്വം കല്പിക്കുന്നതു സാധാരണയാണല്ലൊ. അനേകം നദികളെ പുണ്യനദികൾ എന്നും അവയിൽ സ്നാനംചെയ്യുന്നതു പാപവിമോചനമാണെന്നും വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഗംഗാ, യമുനാ, കാവേരി മുതലായ പുണ്യനദികളിൽ സ്നാനം ചെയ്യുന്നതിന്ന് അനേകായിരം ജനങ്ങൾ തീർത്ഥയാത്രയായി പോകുന്നുണ്ട്.

12. വിശദീകരണം.

ഈ വിഷയത്തെ രണ്ടായി ഭാഗിക്കാം. തന്നാലാകുന്നവണ്ണം ബുദ്ധിശക്തിയുപയോഗിച്ചു വിഷയത്തെ വിശദമാക്കി സംഗതികളെ ക്രമപ്പെടുത്തി എഴുതുന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗം. ഇതിന്ന് ആലോചനാവിഷയം എന്നു പേർ പറയാം. ഇതിലെ സംഗതികൾ ആലോചിച്ചെഴുതേണ്ടതായിരിക്കും, അതല്ലാതെ കണ്ടറിയേണ്ടതായ സംഗതികൾ അല്ല.

രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിന്ന് അഭിപ്രായവിഷയം എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഒരു വിഷയത്തിൽ തനിക്കുള്ള അഭിപ്രായത്തെ പ്രബലമാക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട കാര്യകാരണങ്ങളെ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ആലോചനാവിഷയത്തിന്നു താഴെ രണ്ടുദാഹരണം എഴുതുന്നു.

1. പരിശ്രമശീലം.

ദിവസംപ്രതി ക്രമമായി ഓരോ പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തുകൊണ്ടുവരുന്ന അനേകം ജനങ്ങളെ നാം കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. 'പത്തു ദിവസമെങ്കിലും ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം' എന്ന് അവർ സാധാരണ പറഞ്ഞുവരുന്നതാണ്. എന്നാൽ അവയ്ക്കു പ്രവൃത്തിയിൽനിന്ന് ഒഴിവുള്ള കാലങ്ങളിൽ 'പണിയില്ലാതെ നേരംപോകുന്നില്ല; മനസ്സിനു സുഖവും ഇല്ല' എന്ന് അവർ പറയുന്നതായും നാം അറിയുന്നു. അങ്ങിനെ പറയാനുള്ള കാരണം അവർ പ്രവൃത്തി എടുക്കുക എന്നതു നിത്യപരിചയമായിപ്പോയതുകൊണ്ടാണ്. ഈ നിത്യപരിചയത്തെ 'പരിശ്രമശീലം' എന്നു പറയുന്നു. ഈ ശീലം എല്ലാജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടതാണ്. 'പുരുഷനായാൽ ഒരു പ്രവൃത്തിവേണം' എന്നു പഴമക്കാർ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഈ ശീലം പല കാരണങ്ങളാലും നമുക്ക് ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

ദൈവം നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഭൂമിയിൽ അനേക സാധനങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സാധനങ്ങൾ മനുഷ്യപ്രയത്നം കൂടാതെതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ പ്രയത്നം അല്പമായിട്ടെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ സാധനങ്ങൾ ധാരാളമായുണ്ടാകുന്നു. നെല്ല് ആരും വിതച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും മുഴച്ചെയ്യാൽ അവിടെ മുളച്ചുണ്ടാകുന്നതു കാണാം. അങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്ന നെല്ലുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനു പോരാതെ വരുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാം അതിനു വേണ്ടുന്ന വളം ചേർത്തു ഭൂമി നന്നാക്കി കാലംപോലെ വിതച്ചു കൊയ്തെടുത്തു നോക്കുന്നതായാൽ തനിയെ മുളച്ചുണ്ടാകുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ അധികം നെല്ലുണ്ടാകുന്നതാണ്. അപ്രകാരംതന്നെ പരുത്തിച്ചെടികളെ നട്ടുവളർത്തി, പരുത്തി ശേഖരിച്ച് അവയെ നൂറുനെയ്തു പലതരം വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യപ്രയത്നംകൊണ്ട് അനേകസാധനങ്ങൾ നമുക്കു ധാരാളമായുണ്ടാകുന്നതും അവ ഉപയോഗയോഗ്യമായ സ്ഥിതി

യിൽ ആകുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരം വസ്ത്രം മുതലായ നിത്യാവശ്യകങ്ങളായ സാധനങ്ങൾക്കും കൂടി പ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രയത്നം എല്ലാജനങ്ങളും യഥാശക്തി ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു നിസ്സംശയം നമുക്കു ധരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇക്കാലത്തും, ആഫ്രിക്കയിലെ പരിഷ്കാരം കുറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ഫലമൂലാദികളും തിന്നും മൃഗചർമ്മങ്ങളും പത്രങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളായി ധരിച്ചും വരുന്നു. അവരുടെ സ്ഥിതി എത്രയൊ നികൃഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചുവരുന്നു. അവർക്കു നല്ല ഭക്ഷണസാധനങ്ങളില്ല; ധരിപ്പാൻ യോഗ്യതയുള്ള വസ്ത്രവും ഇല്ല; ഒരുവിധം രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനു വീടും ഇല്ല. ഇതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം അവരുടെ പരിശ്രമം പോരായ്മയാണ്. തീരെ പരിശ്രമം ചെയ്യാതെ കഴിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും വേണ്ടവിധത്തിലുള്ള പ്രയത്നം അവർ ചെയ്യുന്നില്ല.

പ്രയത്നം ചെയ്യുവരുന്ന ഒരു സംഘക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രയത്നം ചെയ്യാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഒരുവൻ ചെന്നകപ്പെട്ടാൽ അവന് ഒരു കാലത്തും സുഖമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടും അവനെ വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. മറ്റുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇവന്റെനേരെ ക്രമേണ വെറുപ്പും നിന്ദയും ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ്. അവൻ രോഗപീഡിതനായി ഭവിച്ച് അതിനികൃഷ്ടമായി അവന്റെ ജീവകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു.

ഒരു രാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഓരോതരം പ്രവൃത്തിചെയ്തുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അത് അവരവർക്കു പ്രത്യേകമായി ക്ഷേമത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അന്യന്മാർ ആ രാജ്യക്കാരെ വളരെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരാണെന്നു വിചാരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. പരിശ്രമശീലന്മാരായ ജനങ്ങൾ അധികം സൌഖ്യമായി തന്നെ കാലയാപനം ചെയ്തുവരുന്നു. അവർ പലപ്രകാരങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്തു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മറ്റും ധാരാളമായി ശേഖരിച്ചുവരുന്നു. അവർ വിശേഷമായ ഭവനങ്ങൾ തീർത്തു സൌകര്യത്തോടും സുഖത്തോടുകൂടി പാർത്തുവരുന്നുണ്ട്. ഉഷ്ണകാലത്തും ശീതകാലത്തും

വിഹിതമായ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ധരിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. പരദേശഗമനത്തിന്നും നിത്യമായി ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിന്നും അതിവേഗമുള്ള വാഹനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പ്രായേണ ജനങ്ങൾ സുഖികളും അരിഷ്ടതയുള്ളവരും ആയിത്തീരുന്നത് അവരവരുടെ പരിശ്രമശീലത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്.

ദേഹംകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും പരിശ്രമം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ദൈവം പരിശ്രമം ചെയ്യുന്നതിന്നുള്ള സൌകര്യത്തോടുകൂടി അവയവങ്ങളെ നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ദേഹപരിശ്രമം ഇല്ലാത്തവന്നു ദേഹസുഖവും ഇല്ലാതെ തന്നെ നാം കണ്ടുവരുന്നു. ഈ സംഗതികൊണ്ടും നാം ക്രമമായി വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു വിശദമാകുന്നുണ്ട്.

"അമിതമായാൽ അമൃതും വിഷം" എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന പഴമൊഴി അതിപ്രയത്നത്തിന്നും പറയുന്നതാണ്. അമിതമായി നാം പ്രയത്നംചെയ്യുന്നതായാൽ മടിയന്നുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തേക്കാൾ അധികമായ ദോഷത്തിന്നു പാത്രമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്.

2. സുഖഭോഗി.

സുഖഭോഗി എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു സുഖം അനുഭവിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ എന്നു അർത്ഥം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ നാം എല്ലാവരും സുഖം അനുഭവിക്കുന്നതിന്നു ആഗ്രഹമുള്ളവരാണെങ്കിലും, ഒരു സുഖഭോഗിയുടെ അവസ്ഥ വല്ലതും വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാകുന്നു. വാക്കുസാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടിയ ഒരു സുഖേച്ഛുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പോലെ ഇത്ര നിന്ദ്യമായി മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. സുഖഭോഗത്തെ പ്രധാന ഉദ്ദേശമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നവൻ ന്യായത്തെയും യുക്തിയെയും തീരെ മറന്നു തന്റെ മനസ്സിൽ അപ്പപ്പോൾ ഉദിക്കുന്ന മോഹങ്ങളെ സാധിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ മാത്രം ആലോചിച്ചുവരുന്നു.

ഈ മാർഗ്ഗം എത്രതന്നെ നിന്ദ്യമായിരുന്നാലും അതുപ്രകാരംതന്നെ നടക്കുന്നതിനും നടത്തിക്കുന്നതിനും അല്പമെങ്കിലും അവനു സംശയമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ചെറിയ കുട്ടികൾ, മാതാപിതാക്കന്മാരോടു, ചില മോഹങ്ങൾ സാധിച്ചു കിട്ടേണ്ടതിനു ശഠതപിടിക്കുന്നത് ഇതിനെക്കാൾ യുക്തമായിരിക്കുന്നതാണ്. കുട്ടികൾക്കു പരമാർത്ഥമെന്നാൽ എന്തെന്നും നിന്ദ്യമായ പ്രവൃത്തി എന്തെന്നും തിരിച്ചറിവാനുള്ള വകതിരിവില്ല. എന്നാൽ സുഖേച്ഛു ഇവയെല്ലാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്; അവന്റെ പ്രവൃത്തി യോഗ്യമല്ലെന്നും അവന്നു അറിവുള്ളതാണ്. എന്നാലും തന്റെ മോഹം സാധിക്കുന്നതിനു തല്ക്കാലം ഏതു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുന്നതിന്നു അവൻ ഒട്ടും മടിക്കുന്നതല്ല.

ഇങ്ങിനെ സാധിപ്പിച്ചു വരുന്ന തന്റെ മോഹങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രകാരത്തിലും സ്ഥിരതയില്ലാതെ ഭവിക്കുന്നു. പല വിഷയങ്ങളിലും ബുദ്ധി ഉടനടൻ പ്രവേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു സുഖത്തേയും താൻ അനുഭവിച്ചു എന്നതായി മോഹം തനിക്കു തോന്നിക്കുന്നതുമല്ല. വിധി പറയുന്നതിനു മുമ്പെ ഒരു കുറക്കാരനു ഉണ്ടാകാവുന്ന ആധിവ്യാധിയിൽ ഒട്ടും കുറയാതെതന്നെ ഒരു സുഖാനുഭവത്തിനും മറെറാന്നിനും തമ്മിലുള്ള അന്തരായകാലം അവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു.

സുഖേച്ഛു ഒരുവനെ പിടികൂടിയാൽ അവനെ അതിന്റെ കീഴാക്കി വെക്കുന്നു. അന്യവിഷയങ്ങളിൽ അവന്റെ ബുദ്ധി പ്രവേശിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. മറെറ വിഷയങ്ങൾ ഒന്നും അവന്റെ മോഹങ്ങളെക്കാൾ ഗൌരവമുള്ളവയാണെന്നും തോന്നിപ്പിക്കുന്നതുമല്ല. അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ അവനൊരു നിർഗ്ഗന്ധകുസുമമെന്നോ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത വകയെന്നോ പറയുന്നതായി ഭവിക്കും. അച്ഛനോടു പറഞ്ഞാൽ കായ്മയൊന്നും സാധിക്കുന്നതല്ല എന്നു മക്കൾക്കും ഈ ഭർത്താവോടു ഒരു കായ്മും പറയുന്നതിലും ഭേദം മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണെന്നു ഭാര്യക്കും സുഖേച്ഛുവെ കുറിച്ചു തോന്നിപ്പോകുന്നതാണ്. തനിക്കു മറെറ കായ്മങ്ങളിൽ ഉദാസീനത വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. തന്റെ ബന്ധുക്കൾ

ക്കും പുത്രമിത്രകളത്രങ്ങൾക്കും തന്റെ നേരെ ആദ്യമായി ഉദാസീനതയും ക്രമേണ വെറുപ്പും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതൊന്നും അറിവാനൊ അഥവാ അറിഞ്ഞാൽതന്നെ അവരെ സമാധാനിപ്പിപ്പാനൊ തനിക്കു സൌകര്യമില്ലാതെ ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരുത്തന്റെ മോഹങ്ങളെല്ലാം സാധിക്കുന്നതിന്നു് ആദ്യമായി വേണ്ടതു ധനമാണല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു സുഖഭോഗി പലപ്രകാരത്തിൽ ധനവ്യയം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതല്ല. ധനം വളരെ വ്യയം ചെയ്യുന്നുവെന്നൊ അങ്ങിനെ വ്യയം ചെയ്യുന്നതിന്നു തനിക്കു സാധിക്കുന്നതൊ എന്നൊ ആലോചിക്കുന്നതിന്നുംകൂടി തനിക്കവസരമുണ്ടാകുന്നതല്ല. കാലക്രമംകൊണ്ടു് അപ്രകാരം ആലോചിക്കേണ്ട ഘട്ടം വന്നാലുംകൂടി ബുദ്ധിശക്തിക്കു മന്ദത ഭവിച്ചുപോകുന്നു. അതോടുകൂടി അവൻ ദാരിദ്ര്യത്തെ തിരവാട്ടിൽ കൊടിവെച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു കാര്യത്തിലും ഒരു ഖണ്ഡിതനിയമമില്ലാതെയും വേണ്ട സമയത്തു് ഒരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാതെ നീട്ടിവെച്ചുകൊണ്ടും കാലം കഴിക്കുന്നു. ഈ മന്ദഗതി ക്രമേണ കുടുംബത്തിന്നു മാനഭംഗവും ധനത്തിന്നു വ്യയവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അവസാനത്തിൽ സത്രുക്കൾ പണയംവെക്കുക, ഇടവാടുകൾ ഒടുക്കുക, കടക്കാരെ സമാധാനിപ്പിക്കുക, രോഗത്തിന്നു ചികിത്സിക്കുക എന്നീപ്രവൃത്തികൾ അവന്റെ ആജീവനാന്തബന്ധുക്കളായി ഭവിക്കുന്നതാണു്.

13. വിശദീകരണം—അഭിപ്രായം.

തന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്നു വിരോധമായി വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളവരേയും കൂടി അവരുടെ അഭിപ്രായം മാറി തന്റെ വഴിക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ വേണ്ടുന്ന യുക്തിയോടും കാരണത്തോടുംകൂടി ഏഴുതേണ്ടുന്ന വിഷയമാകുന്നു അഭിപ്രായം. ഇതിൽ പല അംശങ്ങളും ആലോചിച്ചെഴുതേണ്ടതുണ്ടു്. അവയെ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

1. പ്രസ്താവന.

2. തക്കപ്പെട്ട സംഗതി ഇന്നതെന്നു പറക.

3. തന്റെ അഭിപ്രായവും അതിന്റെ കാരണവും.
4. വിരോധികളുടെ ന്യായങ്ങൾ.
5. അവയുടെ ഖണ്ഡനം.
6. വായനക്കാക്കു സ്വാഭിപ്രായത്തെ ഫലിപ്പിക്കുക.
7. ആകപ്പാടെ ഗുണദോഷവിചാരം.

ഇതിന്നുദാഹരണമായി ഒരുപന്യാസം താഴെ എഴുതുന്നു.

ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ നടന്നുവരുന്ന ബാല്യവിവാഹം ഗുണമോ ദോഷമോ?

സ്ത്രീക്കും പുരുഷന്നും വിവേചനാബുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതിന്നു മുമ്പെ അവർ തമ്മിൽ നടത്തുന്ന വിവാഹത്തെയാണു് ബാല്യവിവാഹം എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ഭാര്യ സാധാരണയായി ഭർത്താവിനെക്കാൾ പ്രായം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഭർത്താവിന്നെങ്കിലും വിവാഹം ഇന്നതെന്നും ഇന്നാവശ്യത്തിന്നാണെന്നും, തനിക്കു അന്യൻ നിശ്ചയിച്ച ഭാര്യയോടുകൂടിയാകുന്നു തന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതെന്നും അറിയുന്നതിന്നു തക്ക പ്രായമാകുന്നില്ല. ഇതു ആലോചനാശക്തി വരാത്ത ഒരു ഭർത്താവിന്നു്, അന്യർക്കിഷ്ടംപോലെ, ഒരു ഭാര്യയെ തിരഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചു ഹിന്തുക്കൾ വിവാഹം നടത്തിവരുന്നു. ഈ വിവാഹം ഗുണമോ ദോഷമോ എന്നാണു് നമുക്കാലോചിക്കേണ്ടതു്.

ബാല്യവിവാഹംകൊണ്ടുള്ള ഗുണമാകട്ടെ ദോഷമാകട്ടെ ആദ്യമായി ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കും രണ്ടാമതായി അവരവരുടെ ബന്ധുജനങ്ങൾക്കും മൂന്നാമതായി അവരവരുടെ സന്തതികൾക്കും പറയുന്നതാണല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കു ഇതിനാലുണ്ടാകുന്ന ഗുണദോഷത്തെ ആദ്യമായി ആലോചിക്കാം. ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിലുള്ള ഈ വിവാഹം ഒരു ബാലനും ഒരു ബാലികയും മേലാൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായി ഇരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയം മാത്രമാകുന്നു. പുരുഷന്നു് ഏകദേശം പതിനാലു വയസ്സും സ്ത്രീക്കു ഏഴു വയസ്സും ആകുന്ന കാലത്താണു് അധികമായി ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം എന്ന ഈ നിശ്ചയം കഴിച്ചുപോരുന്നതു്. അ

ന്നുമുതല്ക്കുതന്നെ ആ പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടേയും മനസ്സിൽ അവർതമ്മിൽ ഒരു ബന്ധം വന്നു ഭവിച്ചു എന്ന വിചാരം അങ്കുരിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ആ അങ്കുരം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെ ഗൃഹത്തിലും ഭർത്താവു ഭാര്യയുടെ ഗൃഹത്തിലും പല സംഗതിവശാൽ പോക്കുവരവുണ്ടായി വരുന്നത് ആ അങ്കുരത്തിന്നു നല്ല വളമായി ഭവിക്കുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല ഈ ഭർത്താവിന്റെ അനുകൂല ഭാര്യയായി താനിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഭാര്യക്കും, ഈ ഭാര്യയുടെ അനുകൂല ഭർത്താവായി താനിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഭർത്താവിന്നും, ഇങ്ങിനെ അന്യോന്യം ഒരഭിപ്രായവും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. അത്ഥം അറിയാതെ അനേക വിഷയങ്ങളും ബാല്യത്തിൽ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിവരുന്നതുപോലെ ഈ അഭിപ്രായവും ഈ ബാലദമ്പതിമാക്കു ഹൃദിസ്ഥമായി വരുന്നു. ഇതിലിടക്കു പല തവണയും ഈ ദമ്പതികൾക്കു തമ്മിൽ കാണാൻ ഇടവരുന്നതാണെങ്കിലും അവക്കു രണ്ടുവാക്കു സംസാരിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാലും ക്രമേണ അവർതമ്മിൽ അകാരണമായ ഒരു സ്നേഹബന്ധത്തെ മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. ഏകദേശം പുരുഷനു 18 വയസ്സ് എന്നുള്ള കാലത്തു ഹൃദയദോഷം യാതൊന്നും അറിവാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും തന്റെ ഭാര്യക്ക് ഒരു സുഖക്കേടെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അകാരണമായ ഒരു വ്യസനം അതുവരെ വളർന്നുവന്ന സ്നേഹബന്ധം വഴിക്കു ഭർത്താവിനു വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. അതേപ്രകാരം ഭാര്യക്കും ഒട്ടും കുറയുന്നതല്ല. ബാല്യത്തിൽ ഇന്നതാണെന്ന് അറിയാൻ പാടില്ലാതെ രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത ഒരു വിവാഹബന്ധം, അവക്ക് അന്യോന്യം സഹവാസത്തിന്നും സംഭാഷണത്തിന്നും ഇടവരുന്നതിന്നു മുമ്പെതന്നെ, ഭർത്താവിന്റെ ആപൽസമ്പത്തുകൾ ഭാര്യക്കും ഭാര്യയുടെ ആപൽസമ്പത്തുകൾ ഭർത്താവിന്നും സ്നേഹപൂർവ്വമായ സന്താപസന്തോഷങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആ സ്നേഹം അവരുടെ യൌവനകാലത്തിൽ അന്യോന്യം ഭാര്യാഭർതൃസുഖാനുഭവങ്ങൾകൊണ്ട് എത്രത്തോളം വർദ്ധിച്ചുവരാ

വുന്നതാണ്. ഈ ഗുണങ്ങളെ ആലോചിക്കാതെയല്ല നമ്മുടെ പൂർവികന്മാർ ബാല്യവിവാഹം നടത്തിത്തുടങ്ങിയത്.

വളരെക്കാലം ബാല്യം മുതല്ക്കുതന്നെ സഹവാസം ചെയ്തു വരുന്നതുകൊണ്ടു ഭാര്യയുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു ഭർത്താവിന്റെ നേരയും ഭർത്താവിന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കു ഭാര്യയുടെ നേരയും സ്നേഹവിശ്വാസം ജനിക്കുന്നതാണ്. യൂറോപ്യന്മാരെപോലെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നു മാറിപ്പാർത്തുവരുന്നതു ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നും നടപ്പില്ല. യോഗക്ഷേമമായിതന്നെ കുടുംബക്കാരെല്ലാവരും കഴിയുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് ഇന്നും വിദ്വാന്മാർ വിചാരിച്ചും ആചരിച്ചും വരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ബാലദമ്പതിമാക്കും അവരവരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കും അന്യോന്യം ബാല്യത്തിൽതന്നെ സഹവാസവും അതുകൊണ്ടു സ്നേഹവും ഉണ്ടായിവരേണ്ടതു മുഖ്യാവശ്യമാണല്ലൊ.

ബാല്യവിവാഹത്താൽ ഒട്ടും ദോഷമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നോ ഉണ്ടാവാനിടയില്ലെന്നോ വാദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ കൊട്ടിഘോഷിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ദോഷമൊന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഹിന്ദുക്കളുടെ ആചാരനടവടി വിചാരിച്ചാൽ ഗുണാധിക്യമാണെന്നും സിദ്ധാന്തിക്കാവുന്നതാണ്. ചില പുതിയ പരിഷ്കാരികളുടെ വാദം ഒന്നാമതായി ബാല്യവിവാഹത്താലുണ്ടാകുന്ന സന്തതികൾ ബലഹീനന്മാരായും രോഗികളായും ഭവിക്കുന്നു എന്നും രണ്ടാമതായി വിവാഹം എന്നതുതന്നെ ഇന്നതെന്നറിയുന്നതിനു മുമ്പായി അന്യൻ അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ നിശ്ചയിക്കുന്നത് അനുചിതം എന്നും ആകുന്നു. ഈ രണ്ടാമത്തെ വാദം മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികളെക്കൊണ്ടു തീരെ ആസ്പദമില്ലാത്തതാണെന്നുവരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും പേറെയും അനേകസംഗതികളെ ആലോചിച്ചാൽ നമ്മുടെ വാദം സ്ഥിരപ്പെടാനാണ് അധികം അവകാശം ഉള്ളത്. യൌവനയുക്തനായ ഒരു പുരുഷൻ ആദ്യമായി ഏതു സുന്ദരിയുടെ കണ്ണുനട്ടുതന്നെ വെല്ലുന്നവൊ ആ സുന്ദരിക്കധീനനായി ഭവിച്ചുപോകുന്നു. "കണ്ണില്ല കാമത്തിന്"

എന്ന വാക്ക് ഫലിച്ചുപോയതായി നാം കണ്ടുവരാറുണ്ട്. തന്റെ പ്രിയതമയുടെ കുലഗോത്രനിരൂപണത്തിന്ന് ഒരു യുവാവിന്ന് അവസരമില്ല. അവന്ന് ആ കാലത്തു തന്റെ പ്രിയതമയിൽ അന്യർ ആരോപിക്കുന്ന ദൂഷ്യങ്ങൾ ദൃഷ്ടിഗോചരമാകുന്നതല്ല. അതിനാൽ അബദ്ധത്തിൽ വല്ലാതെ ചാടി വളരെ സങ്കടത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്വയമായി വരിച്ചു വിവാഹം നടത്തിവരുന്ന ജാതിക്കാക്ക് ഏകവിവാഹമെ പാടുള്ളു എന്നും അതു ഭേദിപ്പാൻ രാജസമ്മതം സിദ്ധിക്കേണമെന്നും ഉള്ള നിബന്ധന വെച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം എന്നുള്ള പദംകൂടി അല്പകാലംകൊണ്ടു ഇല്ലാതായി പോകുന്നതാണ്. ഇതുയും നിബന്ധനയുണ്ടായിട്ടും അവരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹബന്ധവിമോചനം അസംഖ്യമായി നടന്നുപോരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഹിന്തുക്കൾക്ക് എത്രയെങ്കിലും വിവാഹം നടത്താം, ആ വിവാഹബന്ധം വേണ്ടെന്നുവെപ്പാൻ രാജസമ്മതമാവശ്യമില്ല, എന്നിട്ടും ദ്വിഭാര്യായുതന്മാർ എത്രയോ ദുർല്ലഭമാണ്. വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തുന്നവർ അതിലും എത്രയോ കുറവായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്.

സന്തതികൾ ബലഹീനന്മാരായും രോഗികളായും ഭവിക്കുന്നു എന്ന സംഗതി തീരെ ഖണ്ഡിക്കാവുന്നതല്ല. പക്ഷേ സാക്ഷാൽ വിവാഹം എന്നതു പുരുഷന്നു 20 വയസ്സിന്നു മീതെയും സ്ത്രീക്കു 14 വയസ്സു കഴിഞ്ഞിട്ടും ആണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. അതു കേവലം ഒരു ബാലപ്രായമായി ഇക്കാലത്തു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. 25 വയസ്സിന്നുമുമ്പായി ഒരു ഗവർമ്മേണ്ടുദ്യോഗം ഭാരവാഹിയായി നടത്താൻ തക്ക ബുദ്ധിയുള്ള ഒരു പുരുഷൻ യൌവനയുക്തനല്ലെന്നു വരുന്നതല്ല. എങ്കിലും 20 വയസ്സിന്നു താഴെ പുരുഷനും 15 വയസ്സിന്നു താഴെ സ്ത്രീയും ഭാര്യാഭർത്തൃസുഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇത് എത്രയോ ദുർല്ലഭമെന്നല്ലാതെ അധികപക്ഷമായി വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല.

മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളെക്കൊണ്ടു ബന്ധുസ്നേഹം ഒരു കാലത്തും വിടാതിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഒരു കുടുംബത്തിൽ തലവന്റെ കാലാവസ്ഥയെങ്കിലും സന്തതികൾ ഭിന്നിക്കാതെ ഏകയോഗക്ഷേമമായി കഴിക്കേണ്ടതാണെന്നും ദൃഢമായി വിചാരിച്ചും ആചരിച്ചും വരുന്ന ഹിന്തുക്കൾക്കു ബാല്യവിവാഹം എന്ന ഭാഗ്യഭഞ്ജിയമനം ദോഷപ്രദമായി ഭവിപ്പാൻ വഴിയില്ല. എന്നുമാത്രംപോര പലവിധത്തിലും ഗുണമാണധികരിച്ചു നില്ക്കുന്നത് എന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്.

രണ്ടാംഭാഗം.

ഒന്നാംഭാഗത്തിൽ ഗദ്യമെഴുതുന്ന സമ്പ്രദായത്തേയും പലമാതിരി വിഷയത്തേയും കുറിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ അനേക വിഷയങ്ങളുടെ സംഗതി കുറിപ്പുകളെ ചുരുക്കമായി കാണിക്കുന്നു. ഓരോ വിഷയത്തിലും ഉള്ള സംഗതികളെ മനസ്സിലാക്കി സ്വന്തവാചകത്തിൽ ഉപന്യാസം എഴുതി ശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

1. സംഭവം.

ഇതിൽ വിഷയത്തെ മാത്രം കാണിക്കുന്നു. അവരവർ തന്നെ ആദ്യമായി ഒരു കുറിപ്പുണ്ടാക്കി സംഗതികളെ വകതിരിവായി ഭാഗിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു ഗദ്യമെഴുതി തുടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു.

1. ഒരിസ്സുളിൽ സമ്മാനദാനം.
2. ഒരു വീട്ടിൽ കള്ളൻ കടന്നത്.
3. ഒരു തീവണ്ടിയാത്ര.
4. ഒരു യന്ത്രശാല കണ്ടത്.
5. വെള്ളപ്പൊക്കം.
6. വഴിയാത്രയിൽ ഉണ്ടായ കഷ്ടങ്ങൾ.

7. ഒരു ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരന്റെ കളികാൺ.
8 നാടകം കാണ്മാൻ പോയത്.
9. ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ നടന്ന ഉത്സവം.
10. ഒരു പട്ടണം കണ്ടത്.

2. എഴുത്തുകാൺ.

1. ഒരു കുട്ടി അച്ഛനു എഴുതുന്നത്.

ക്ലാസ്സ് കയറാം കിട്ടിയില്ല. കിട്ടേണ്ടതാണ്. മടികാട്ടാതെ പഠിച്ചിരുന്നു.

മാസ്റ്റക്ക് അച്ഛൻ എഴുതണം. അല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു സ്കൂളിലേക്കയക്കണം.

ചെറിയ കുട്ടികാൺ മേൽ ക്ലാസ്സിൽപോയി. കൂട്ടരും പോയി. ദൈന്യതയും ഉത്സാഹക്കുറവും ഉണ്ട്.

ഒരു പുതിയ കുട വാങ്ങിക്കണം. പഴയകുട പൊയ്പോയി. മഴ ധാരാളം ഉണ്ട്. സുഖക്കേടൊന്നുമില്ല.

---

2. അച്ഛന്റെ മറുവടി.

ക്ലാസ്സു കയറാം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ രണ്ടാമതും പഠിക്കണം. മാസ്റ്റക്ക് എഴുതാൻ പാടില്ല. അവർ പരിശോധിച്ചിട്ടാണ് കയറാം കൊടുക്കുന്നത്.

ഉത്സാഹക്കുറവു വരരുത്. നന്നായി പഠിച്ചാൽ ക്ലാസ്സുകയറാം കിട്ടും. പഠിപ്പിൽ കുറവും മാറാം വിചാരിപ്പാനില്ല.

പുതിയ കുട വാങ്ങാം. പഴയകുട എങ്ങിനെ പോയി. കുട സൂക്ഷിക്കണം.

മഴ ഇവിടെ ഒന്നൊഴിച്ചിരിക്കുന്നു. കൃഷിക്കു തരക്കേടില്ല. ദേഹം സൂക്ഷിക്കണം. കണ്ട കുട്ടികളായി കളിച്ചുനടക്കരുത്.

---

3. ഒരുകുട്ടി സ്നേഹിതനെഴുതുന്നത്.

താൻ പഠിക്കുന്ന സ്കൂളിൽ ചിലരും മറെറാരു സ്കൂളിൽ ചില

രും കൂടി ഫുട്ടബാൾ കളി നടന്നു. അതിന്നുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ വിവരിക്കുക.

മറെറ കൂട്ടർ വലിയവർ. നല്ലവണ്ണം കളിക്കുന്നില്ല. രണ്ടു ഗോൾ അവർ തോറ്റുപോയി.

ഗോളായാൽ ആർപ്പും വിളിയും. അതു കണ്ടാൽ നമുക്കും കളിയിൽ ചേരാനുത്സാഹം. ഇനിയത്തെ കൊല്ലം കളിക്കു താനും കൂട്ടും.

വരുന്നമാസം തന്റെ സ്കൂൾ മറെറ സ്കൂളിൽ കളിപ്പാൻ പോകുന്നു.

4. ഒരുവൻ സ്നേഹിതന്ന് എഴുതുന്നത്.

ചുരുക്കെഴുത്തു പഠിപ്പാൻ സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. ടൈപ്പ്റൈറ്റിങ്ങും ഉണ്ട്.

ചുരുക്കെഴുത്തു പഠിച്ചാൽ ഗുണം. പ്രസംഗം എഴുതി എടുക്കാം. വർത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കു ലേഖകനാവാം. കച്ചവടക്കമ്പനിയിൽ പണികിട്ടും.

ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചുതുടങ്ങി. അനേകം പേർ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരും ഉത്സാഹിച്ചുപഠിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾക്കും പഠിപ്പാൻ മോഹമുണ്ടോ? എന്തു പഠിപ്പാനാണ് ഉത്സാഹം?

കച്ചവടക്കണക്കു മുതലായ പല വിഷയങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നു.

—*—

5. അച്ഛന്ന് എഴുതുന്നത്.

പാർക്കുന്ന സ്ഥലം സുഖമുണ്ട്. കൂട്ടുകാരനും ഒരേ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു. നല്ലവൻ.

സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. രണ്ടാഴ്ചയായി. ആദ്യം പരിഭ്രമമുണ്ടായി. സായ്പു പറയുന്നത് അറിവാൻ ശ്രദ്ധവെക്കണം. സായ്പ്മാർ സംസാരിച്ചുകേട്ടു ശീലമില്ല.

ഉടുപ്പു വൃത്തിയായിരിക്കണം. തൊപ്പി ഹിന്തുക്കൾ അധികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. വേഷ്ടി വാങ്ങണം.

പഠിപ്പു ക്രമമായി തുടങ്ങി. ഒരുദിവസം പോയില്ലെങ്കിൽ വളരെ നഷ്ടംവരും. മാസ്റ്റർമാർ നല്ലവണ്ണം പഠിപ്പിക്കുന്നു. കേട്ടാൽതന്നെ ഗ്രഹണം ഉണ്ട്.

6. സ്നേഹിതനു എഴുതുന്നു.

സൈസക്കിൾ വാങ്ങി. മുമ്പെശീലിച്ചു. പുതിയ സൈക്കിൾ നല്ല സുഖം.

വഴിയിൽ അപകടം പറ്റി. രണ്ടുവണ്ടിക്കിടയിൽ കുടുങ്ങി. പെട്ടെന്നിറങ്ങി. കഷ്ടിച്ച് അപകടം പറ്റാതെ കഴിഞ്ഞു.

പശുക്കൾ ഓടിവരുന്നു. നാല്പള്ളം. വടി കയ്യിൽ വേണമെന്നു സ്നേഹിതർ പറയുന്നു.

സ്നേഹിതന്മാർ പുതിയതായി അധികം ഉണ്ടായി. എല്ലാവരും സൈക്കിൾക്കാരാണ്. നിങ്ങൾക്കു സൈക്കിൾ ഇല്ലേ?

7. സുഖക്കേടുണ്ടായ വിവരം അച്ഛനെ അറിയിക്കുന്നത്.

അഞ്ചാറുദിവസംമുമ്പെ രാത്രി അല്പം പനിച്ചു. ജലദോഷമെന്നു വിചാരിച്ചു. പിറ്റെദിവസവും ഉണ്ടായി. വിറയലും ഉണ്ടായി.

ആസ്പത്രിക്ക് ഒരു സ്നേഹിതൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മരുന്നുവാങ്ങിക്കഴിച്ചു. നല്ല കയ്പുണ്ടായിരുന്നു. പനിമാറി.

ഇപ്പോൾ ആശ്വാസമായി. ദേഹത്തിന് അല്പം ക്ഷീണമുണ്ട്. നാളെ കുളിക്കും. വിവരത്തിന് എഴുത്തയക്കാം. മഞ്ഞു വളരെയുണ്ട്.

പൂട്ടുള്ള കുപ്പായം ഒന്നുകൂടി വേണം. എന്റെ ചങ്ങാതിമാർ നല്ലവർ. കഞ്ഞിതരാനും എല്ലാം അദ്ധ്വാനിച്ചു. നല്ല ഉപകാരികൾ. ഞാനും അപ്രകാരം ഇരിക്കാം.

—*—

8. ഒരു വാലീക്കാരന്റെ ഗുണദോഷം
ചോദിച്ചിരുന്നതിന്നു മറുവടി.

ഗോപാലൻ ആറുകൊല്ലം വീട്ടിൽ പാത്തു. ആദ്യം പാത്രംതേപ്പുമുതലായ പ്രവൃത്തി. പിന്നെ വെപ്പുപണി.

നല്ലവണ്ണം വെയ്ക്കും. സാമാനങ്ങൾ അനാവശ്യമായി നഷ്ടം വരുത്തില്ല. പണിക്കു മടിയില്ല.

ഒരു ശുണ്ഠിമാത്രം ഉണ്ട്. അത് ആരായാലും ഭേദമില്ല. പഠിപ്പില്ലാത്തവർ അങ്ങിനെയാണല്ലൊ.

വെപ്പുകാരൻ ഇപ്പോൾ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു പിരിച്ചു. നിങ്ങൾ താമസിപ്പിച്ചാൽ സന്തോഷം.

—*—

9. ഉദ്യോഗത്തിന്നു ശ്രമിക്കുന്ന വിവരം
മാസ്റ്ററെ അറിയിക്കുന്നത്.

അച്ഛന്റെ മനസ്സ് പഠിപ്പുനിൎത്താൻ. തൽക്കാലസ്ഥിതിഅങ്ങിനെയാണ്. ഉദ്യോഗത്തിന്നു ശ്രമിക്കുന്നു.

അച്ഛൻ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കണ്ടു. അവൎക്ക് എന്റെ കയ്യക്ഷരം തൃപ്തിയായി. അടുത്ത ഒഴിവിൽ വെക്കാമെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

സ്വഭാവഗുണത്തെപ്പറ്റി സൎട്ടിഫിക്കെറ്റുവേണമെന്നു പറയുന്നു. താങ്കൾ അയച്ചുതരാൻ അപേക്ഷ.

പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ജാഗ്രതയായി പണിചെയ്യാം. പലപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ അറിയിക്കാം.

---

10. ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച വിവരം
അച്ഛനെ അറിയിക്കുന്നത്.

പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചു ഒരാഴ്ചയായി. ഈ മുൻസീഫ്കോടതി പണിത്തിരക്കുള്ളതാണ്. എന്റെ പണി വിധിന്യായം അസ്സലെഴുത്ത്. പ്രവൃത്തി ശീലമില്ലാത്തവൎക്ക് ഇതാണ് ആദ്യം.

ജഡ്ഡി എഴുതീട്ടുള്ളതു നോക്കി തെറ്റാതെ എഴുതണം. തല വാചകങ്ങൾ ചേർക്കണം. വെട്ടും തിരുത്തും വരുത്. കയ്യക്ഷരം നന്നായിരിക്കണം.

മുൻസിപ്പിന്റെ കയ്യക്ഷരം വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. കയ്യക്ഷരം വായിച്ചു ശീലമില്ല. കഴിയുന്നതും ആലോചിച്ചും ചോദിച്ചും എഴുതുന്നു.

ആദ്യം തെറ്റുകൾ അധികമുണ്ടായി. മുൻസീഫ് തന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അധികം ശ്രദ്ധ വെക്കുന്നുണ്ട്.

താമസിപ്പാൻ സൌകര്യമുണ്ടു ഭക്ഷണസുഖമുണ്ട്. കാലത്തു കഞ്ഞിയും വൈകുന്നേരം കാപ്പിയും. കൂടക്കൂടെ എഴുത്തയക്കാം.

3. കഥകൾ.

1. ഒരു സിംഹവും മൂന്നു കാളകളും.

മൂന്നു കാളകൾ ഒരു പറമ്പിൽതന്നെ മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സിംഹം കണ്ടു. മൂന്നുംകൂടി നില്ക്കുമ്പോൾ എതുപ്പാൻ ധൈര്യമില്ല.

സിംഹം സൂത്രംകൊണ്ടു അവയെ പറഞ്ഞു ഭേദിപ്പിച്ചു. അവ തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുപോയി. വേറെ വേറെ മേഞ്ഞു തുടങ്ങി.

സിംഹം അവയെ ഓരോന്നായി പിടിച്ചതിന്നു. ഐകമത്യം മഹാബലം.

2. ആടിനെ നായെന്നാക്കിയത്.

ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ യാഗത്തിന്നു ആടിനെവാങ്ങി. ചില വികൃതികൾ കണ്ടു. അതിനെ പാറിക്കാൻ ഉറച്ചു അവിടവിടെ വഴിയിൽ ചെന്നു നിന്നു.

വഴിയിൽ നില്ക്കുന്നവർ നായാണ് നായാണ് എന്നുപറഞ്ഞു. ബ്രാഹ്മണന്നു സംശയമായി. ഒടുവിൽ ശരിയാണെന്നുറച്ചു

വഴിയിൽ ആടിനെ വിട്ടേച്ചുപോയി. ദുഷ്ടർ അതിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി.

3. ഒരു വേടനും പന്നിയും കുറനരിയും.

വേടൻ ഒരു പന്നിയെ അമ്പ് എയ്തു. പന്നി മരണഗോഷ്ഠിയിൽ വേടന്റെ നേരെ പാഞ്ഞു അവനെ കൊന്നു. പന്നിയും ചത്തു.

ഒരു കുറനരി രണ്ടു ശവവും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. പ്രാതലിന്നു വില്ലിന്റെ ഞാണെന്നുറച്ചു ഞാണിനെ കടിച്ചു. വില്ല് പെട്ടന്ന് നീണ്ട കുറനരിയുടെ മാറത്തടിച്ചു കുറനരിയും ചത്തു.

അതിമോഹം അരുത്.

4. ഒരു തുന്നക്കാരനും ആനയും.

ഒരാനയെ തേച്ചുകഴുകാൻ കൊണ്ടുപോകുംവഴിയിൽ ഒരു തുന്നക്കാരനുണ്ടു. അതിന്റെ ജനലിൽകൂടി തുമ്പിക്കൈ ഇട്ടു. ഇതു പതിവാണ്

തുന്നക്കാരൻ തിന്നാൻ കൊടുക്കും. ഒരു ദിവസം സൂചികൊണ്ടു ഒരു കുത്തുകൊടുത്തു വേദനപ്പെടുത്തി.

ആനയെ തേച്ചുകഴുകി ആ വഴിക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അതു തുമ്പിക്കയ്യിൽ വെള്ളംനിറച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് തുന്നക്കാരന്റെ ജനലിൽകൂടി അകത്ത് വെള്ളം പാച്ചു. തുണിയെല്ലാം നനഞ്ഞു.

ആന ഉപദ്രവിച്ചവനെ കരുതിയിരുന്ന് അങ്ങോട്ടും ഉപദ്രവിക്കും. പകയുള്ള മൃഗമാണ്

5. രണ്ടു വഴിയാത്രക്കാരും കരടിയും.

രണ്ടു വഴിയാത്രക്കാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി. കാട്ടുവഴിയാണ്. ആപത്തിൽ അന്യോന്യം രക്ഷിക്കണമെന്നുറച്ചു.

കാട്ടിൽ കരടിയെ കണ്ടു. ഒരുവൻ ആദ്യം കണ്ടു. അവൻ വേഗത്തിൽ മരത്തിൽ കയറി മറ്റവനോടു കരടി എന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അവന്ന് മരത്തിൽ കയറാൻ ഇടയില്ല.

അവൻ ചത്തുപോലെ കിടന്നു. കരടി വന്നു മുഖത്തു മണത്തുനോക്കി. ചത്തതിനെ കരടി തിന്നില്ല. ചത്തു എന്ന് വിചാരിച്ച് അവനെ തിന്നാതെ പോയി.

ചങ്ങാതി മരത്തിൽനിന്നിറങ്ങി. കരടി എന്താണ് സ്വകായ്യം പറഞ്ഞത്? ഉത്തരം—തന്നെ വിശ്വസിക്കരുത് എന്ന്.

6. ചെന്നായും ആട്ടിൻകുട്ടിയും.

കാട്ടിൽ പുഴയിൽ ചെന്നായദാഹം തീർപ്പാൻപോയി. ഒരാട്ടിൻകുട്ടി താഴത്തായി വെള്ളം കുടിക്കുന്നതു കണ്ടു.

വല്ല കാരണവും ഉണ്ടാക്കി അതിനെ പിടിച്ചുതിന്നണം എന്നാച്ച്. 'എന്താണ് വെള്ളം കലക്കണത്"—"ഞാൻ കലക്കിയവെള്ളം മുകളിൽ വരില്ലല്ലൊ"—"നീ ആറുമാസംമുമ്പെ എന്നെ പരിഹസിച്ചില്ലെ"—"ഞാൻ ജനിച്ചിട്ട ആറു മാസമായിട്ടില്ല."—"എന്നാൽ നിന്റെ അച്ഛനൊ അമ്മയോ ആണ്." "അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യില്ല."

ഏതായാലും അതിനെ പിടിച്ചുതിന്നു. ദുഷ്ടക്കു കാരണമുണ്ടാവാൻ പ്രയാസമില്ല.

7. വാനമ്പാടിപക്ഷിയും കുഞ്ഞുങ്ങളും.

ഒരു വാനമ്പാടി വയലിൽ കൂടുകെട്ടി. കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇരതെണ്ടാൻ പോകുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരൻ പറയുന്നതു ദുഷ്ടി വെപ്പാൻ ഏല്പിക്കും.

കൃഷിക്കാരൻ സ്നേഹിതന്മാരെ വിളിച്ചു നാളെ കൊയ്യണം എന്നതു കുഞ്ഞുങ്ങൾ പറഞ്ഞു. തള്ളപക്ഷി സ്നേഹിതന്മാരെ വിളിച്ച് നാളെ കൊയ്യില്ലെന്നറിച്ചു.

പിറെറ ദിവസം കൂലിക്കാരെ വിളിപ്പാൻ തീർച്ചയാക്കിയതു തള്ളപ്പക്ഷി അറിഞ്ഞു. കൂലിക്കാരെ അനേഷിച്ച് നാളെ കൊയ്യില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

മൂന്നാംദിവസം കൃഷിക്കാരനും മകനുംകൂടി കൊയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ കേട്ട വിവരം തള്ളയോടു പറഞ്ഞു. ഇനി താമസിപ്പാൻ പാടില്ല. താൻതന്നെ തുടങ്ങാൻ ഒരുമ്പെട്ടാൽ ആ കായ്യം നടക്കും എന്ന് നിശ്ചയിച്ച് തള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ്ക്കളഞ്ഞു.

—*—

8. ഒരു വനദേവതയും വിറകുവെട്ടിയും.

ഒരു വിറകുവെട്ടി കാട്ടിൽ പുഴവക്കത്തു ഒരു മരത്തിൽകയറി വിറകുവെട്ടി. മഴു പുഴയിൽ വീണു എടുക്കാൻ വയ്യാതെ കരഞ്ഞുതുടങ്ങി.

ഒരു വനദേവത വ്യസനകാരണം അറിഞ്ഞു. പുഴയിൽ മുങ്ങി ഒരു സ്വർണ്ണമഴു എടുത്തു കാണിച്ചു. അതല്ലെന്നു വിറകുവെട്ടി പറഞ്ഞു. പിന്നെ വെള്ളിമഴു കാണിച്ചു. അതും അല്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ അവനെറ മഴുതന്നെ എടുത്തു. അതിനെ അവൻ വാങ്ങി വനദേവത സന്തോഷിച്ചു. മുമ്പിലത്തെ രണ്ടു മഴുവും സമ്മാനിച്ചു.

വിറകുവെട്ടിയുടെ സമീപസ്ഥൻ ഇതറിഞ്ഞ് അവിടെതന്നെ വിറകുവെട്ടാൻ പോയി. മഴു പുഴയിൽ ഇട്ടു. കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. വനദേവത വന്നു. സ്വർണ്ണമഴു കാണിച്ചു. വിറകുവെട്ടി അതുതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. വനദേവത കോപിച്ച്, ഇരുമ്പ് മഴുംകൂടി കൊടുത്തില്ല.

അധികം കിട്ടുമെന്നാഗ്രഹിച്ചു കളവ് പറഞ്ഞ് ഉള്ളതും പോയി.

—*—

9. മൃഗരാജ്യം.

ബ്രഹ്മചാരി ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു. മലർപൊടി ദക്ഷിണകിട്ടി. മൺപാത്രത്തിൽ മലർപൊടി എടുത്തു തലയിൽ വെച്ചുംകൊണ്ട് രണ്ടു നാഴിക ദൂരത്തുള്ള സ്വന്തഭവനത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു.

നടക്കുമ്പോൾ ഓരോ ആലോചന തുടങ്ങി. മലർപൊടി വി

ല്ലണം. ആടിനെ വാങ്ങണം. ആട്ട ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടു രണ്ടു കുട്ടി യെ പെറും. അതിനെ വിറ്റ് പയ്യിനെ വാങ്ങണം. അതു പൊറി ട്ടും മറവും കന്നുകാലി ധാരാളമാകും.

കൃഷി തുടങ്ങാം. നെല്ലും പണവും വേണ്ടതുണ്ടാകും. വേലി ക ഴിക്കണം. ഇല്ലം പുതുതാക്കികെട്ടണം. അപ്പോൾ ഉണ്ണി ഉണ്ടാവും. ഉണ്ണിയെ ലാളിച്ചു വളത്തും. ഉണ്ണി കരയും. അപ്പോൾ ഞാൻ ത ള്ളയെ ഇങ്ങിനെ തല്ലുംഎന്ന് പറഞ്ഞ് മൺപാത്രത്തിൽ തല്ലി.

പാത്രം ഉടഞ്ഞുപോയി. മലർപൊടി മണ്ണിലും മറവും വീണു പോയി. മനോരാജ്യം നല്ലതല്ല.

—*—

10. തൊപ്പിക്കച്ചവടക്കാരനും കുരങ്ങന്മാരും.

ഒരു തൊപ്പിക്കച്ചവടക്കാരൻ നടന്നു ക്ഷീണിച്ചു. വഴിയിൽ മരത്തണലിൽ തൊപ്പിമാറാപ്പു അടുക്കെവെച്ചു കിടന്നുറങ്ങി. തല യിൽ ഒരു തൊപ്പിയും വെച്ചിരുന്നു.

ഒരു കൂട്ടം കുരങ്ങന്മാർ വന്ന് മാറാപ്പഴിച്ച് ഓരോ തൊപ്പി എ ടുത്തുംകൊണ്ടു മരത്തിൽ കയറി. എല്ലാം തലയിൽ തൊപ്പിയിട്ടു.

കച്ചവടക്കാരൻ ഉണർന്നു. മാറാപ്പു കണ്ടില്ല. വ്യസനിച്ചു. മര ത്തിൽ നോക്കി. കുരങ്ങന്മാർ തോപ്പിയിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. കല്ലെ ടുത്തെറിഞ്ഞു– ഫലമുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ വെറുത്തു തന്റെ തല യിലുള്ള തൊപ്പിയും വേണ്ടെന്ന് എടുത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

കുരങ്ങന്മാർ ഇതു കണ്ടു വേഗം തലയിലുള്ള തൊപ്പികളും എ റിഞ്ഞുതുടങ്ങി. കച്ചവടക്കാരൻ അവയെ എല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി.

ജന്തുക്കൾക്കും അനുകരണ ശക്തിയുണ്ട്.

—*—

4. വിവരണം.

1. നെല്ല്.

ഒരു ധാന്യം– പുല്ലുപോലെ വളരുന്ന ചെടിയുടെ കതിരിൽ പററിനിൽക്കുന്നു– കോതമ്പും ചാമയും പോലെ.

ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിൽ വെള്ളമുള്ള ഭൂമിയിൽ വളരുന്നു- ഇന്ത്യ, ബർമ്മാ, ഈജിപ്ത്, ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ അധികമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നു

ഭൂമി ഉഴുതു കട്ട ഉടച്ചു പൊടിയാക്കുന്നു- ചാരം വളം ചേർക്കുന്നു- ഉഴുതു ഭൂമിയിൽ പൊടിയായിരിക്കുമ്പോൾ വിതയ്ക്കുന്നു- ചില ഭൂമിയിൽ ചളിവിതയും ഉണ്ട്- ചളിയിൽ പൂട്ടി നന്നാക്കി ഞാറു പറിച്ചുനടുന്നതും ഉണ്ട്- മൂന്നുവിധം വിവരിക്കുക.

വളം സാധാരണ ചാണകം, ചാരം, ഇലകൾ ഇവയാകുന്നു അവ ചേർക്കുന്ന വിധം വിവരിക്കുക.

നെല്ലോടുകൂടി ചില പുല്ലും കളയും മുളയ്ക്കും. അവയെ പറിച്ചു കളയണം. മൂന്നുമാസംകൊണ്ടു സാധാരണ കതിർവരും. ചിലതു മൂപ്പുവരും. വിത്തിന്റെ തരംപോലെ മൂപ്പുണ്ട്.

മൂത്താൽ കൊയ്തു മെതിക്കുന്നു. കൊയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം വിവരിക്കുക. മെതിക്കുന്നതു രണ്ടുവിധം. കാലുകൊണ്ടു ചവിട്ടി ചിലടങ്ങളിൽ മെതിക്കുന്നു. ചില ഭൂമിയിൽ കല്ലിൽ അടിച്ചു മണിയാക്കുന്നു. പിന്നെ കന്നുകാലികളെക്കൊണ്ടു ചവിട്ടിക്കയും ചെയ്യും.

നെല്ലു മണിയാക്കിയ ശേഷം വക്കോൽ ചെറിയ കഷണങ്ങളായി കെട്ടിയും കെട്ടാതെയും കൂമ്പാരങ്ങളാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നു. നെല്ലു് ഉണക്കി അറകളിൽ ഇട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്നു.

നെല്ലു കുത്തി അരിയാക്കുന്നു. ഇതിനു യന്ത്രവും ഉണ്ട്. നെല്ലു ചിലർ പുഴുങ്ങി ഉണക്കി കുത്തുന്നു. ഇതിനു പുഴുങ്ങലരി എന്നു പേർ. പുഴുങ്ങാതെ കുത്തുന്നതിനു ഉണക്കലരി എന്നു പേർ. മിക്ക ഹിന്തുക്കളും ഭക്ഷണമായുപയോഗിക്കുന്നു. നെല്ലിന്റെ തൊലിക്കു ഉമി എന്നു പേർ. ഇതു ചിലതിനു വളമായിട്ടും തീ കത്തിപ്പാനും ഉപയോഗം. ഉമി നീക്കിയാൽ ഒരു മാതിരി ചുവപ്പുനിറത്തിൽ പൊടിയുണ്ടു്. തവിടു— ഇതു കന്നുകാലികൾക്കു ഭക്ഷണം. വക്കോൽ പുരമേയുന്നതിനും കന്നുകാലികൾക്കു തീനിനും ഉപയോഗം.

നെല്ലു പലതരം ഉണ്ട്. ചിലതിന്റെ പേർ പറക. വലിപ്പത്തിലും നിറത്തിലും അല്പം ഭേദം ഉണ്ട്. മൂപ്പിനും ചിലതിനു അധികം താമസമുണ്ട്.

2. മണ്ണെണ്ണ.

നല്ല വെള്ളം, ഉപ്പുവെള്ളം, മുതലായവപോലെ ഭൂമിയിൽനിന്നു കുഴിച്ചെടുക്കുന്നു. ഉറവുകൾ ഉണ്ട്.

വടക്കൻ അമേരിക്ക, റഷ്യയുടെ തെക്കുഭാഗം ബർമ്മാ, ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ധാരാളം ഉണ്ട്.

നാലഞ്ചിഞ്ച് വണ്ണമുള്ള ഇരുമ്പുകുഴൽ നിലത്തുകുഴിച്ചു കിണറായി ഇറക്കുന്നു. അതിന്റെ അടിയിൽ ഊറുന്ന എണ്ണ പമ്പുകൊണ്ട് എടുക്കുന്നു. ചില ദിക്കിൽ തനിയെ എണ്ണ പൊന്തിവരുന്നുണ്ട്.

എണ്ണയിൽ ആദ്യാ പലതും ചേർന്നിരിക്കും. അതിനെ ഒന്നാമതായി അരിക്കുന്നു. നല്ലഎണ്ണ ആവിയാക്കി തണുപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതാണ്. കുഴിയിൽനിന്നെടുക്കുന്ന കറുത്ത എണ്ണയിൽനിന്നു വേറെ തൈലങ്ങളും കിട്ടുന്നു.

ഇരുമ്പുകൊണ്ടു കിണറുപോലെ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നു. എണ്ണയിൽ തീ തട്ടിയാൽ സ്വയമായി കത്തുന്നു. സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയററി അയപ്പാൻ പ്രത്യേകമായി ഇരുമ്പുകപ്പലുകൾ ഉണ്ട്. ഇരുമ്പുകൊണ്ടു പ്രത്യേകവണ്ടികൾ തീവണ്ടിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പട്ടണങ്ങളിൽ ഇരുമ്പു കിണറുകളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. തകരപ്പെട്ടികളിലും നിറച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

വിലയ്ക്കു ആദായം, വിളിക്കും ആദായം, ചിമ്മിനിവെച്ചാൽ പ്രകാശമധികം ഉണ്ട്.

യാത്രക്കാർ പ്രത്യേകം അടുപ്പിൽ വിറകിന്നുപകരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

വിറകിന്നു ക്ഷാമമുള്ള ദിക്കിൽ മണ്ണെണ്ണകൊണ്ടു യന്ത്രങ്ങൾ നടത്തുന്നു.

നല്ലവണ്ണം ശുദ്ധിചെയ്ത മണ്ണെണ്ണ മോട്ടോർവണ്ടി നടത്തുന്നതിന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഉപയോഗം തുടങ്ങി 40 കൊല്ലം ആയിരിക്കും.

3. നരി (കടുവാ)

ഒരു കാട്ടുമൃഗമാണ്, പൂച്ചപോലെയാണ്. പക്ഷെ വലിയതായിരിക്കും.

ആസ്യയിൽ മാത്രം കാടുകളിൽ കാണുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും വലിയതും ബലമുള്ളതും കാണും.

പത്തു പന്ത്രണ്ടടി നീളം, നാലഞ്ചടി പൊക്കം- നിറം മഞ്ഞ_കറുത്ത വരയും ഉണ്ട്- മീശയുണ്ട്- രാത്രി കണ്ണുകാണും. പൂച്ചപോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ നടക്കും. ആകൃതിയെല്ലാം പൂച്ചപോലെ-

പെൺപുലി അത്യുഗ്രം- കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളരെ സ്നേഹം- അവയുടെ ശത്രുവെ ഭയകരമായി എതൃക്കും_ ആൺനരി ബാലരക്ഷക്കു സഹായിക്കില്ല- സിംഹം അങ്ങിനെയല്ല.

മനുഷ്യമാംസം തിന്നുകണ്ടാൽ മനുഷ്യരെ പിടിച്ചുതിന്നാൻ നാട്ടുപുറത്തു നടക്കും. നല്ലവണ്ണം നീന്തും. മററുജന്തുക്കളെ തിന്നുപജീവിക്കുന്നു. ഒളിച്ചിരുന്ന അവയെ പിടിക്കും. മാൻ_പന്നി_ ആടുകൾ- കന്നുകാലികൾ മുതലായവയെ തിന്നുന്നു.

കണിവെച്ചു ജീവനോടെ പിടിക്കുന്നു. നായാട്ടുചെയ്തു വെടിവെച്ചു കൊല്ലുന്നു ആടു മുതലായവയെ രാത്രി നരി ഇരിക്കുന്ന കാട്ടിൽ കെട്ടിയിടുന്നു. നരി തിന്നാൻവരുമ്പോഴൊ മറെറാ സൌകൎയ്യംനോക്കി വെടി വെക്കുന്നു. ആനപ്പുറത്തു കയറിപ്പോയിട്ടും വെടി വെക്കുന്നു. നായാട്ട് അപകടം.

നരിയെ കൊല്ലുന്നവൎക്കു സൎക്കാരിൽനിന്നു സമ്മാനമുണ്ട്.

നരിത്തോൽ ഹിന്തുക്കൾ ശുദ്ധമായി ജപം ചെയ്യുമ്പോഴും മററും ആസനമായുപയോഗിക്കുന്നു. നഖങ്ങൾ സ്വൎണ്ണംകെട്ടിച്ച് ആഭരണമായുപയോഗിക്കുന്നു.

4. സമുദ്രം.

വളരെ വിസ്തീൎണ്ണമുള്ള ജലരാശി- വലിയ സമുദ്രങ്ങളുടെ പേരും സ്ഥിതിയും പറയുക.

വെള്ളത്തിന്നുപ്പുരസം- വെള്ളം സദാ ചലിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കും- കാറുകൊണ്ടു തിരകൾ- ചന്ദ്രന്റെ ആകർഷണശക്തികൊണ്ട് ഏറുമിറക്കം.

നദികൾ അനേകം വീഴുന്നു- സൂര്യരശ്മികൊണ്ടു സമുദ്രജലം ആവിയായി പൊങ്ങുന്നു- അതു തണുത്തു മഴയായി പെയ്യുന്നു- നദികൾ പലദിക്കിലും പെയ്യുന്ന മഴവെള്ളം ഒന്നായി ശേഖരിച്ചു തിരയെ സമുദ്രത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു.

സമുദ്രജലത്തിൽനിന്നു ഉപ്പെടുക്കുന്നു. മുത്തു, മുത്തുചിപ്പി, പവിഴം, കടൽപഞ്ഞി മുതലായ പല വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ കിട്ടുന്നു.

പലവിധമത്സ്യങ്ങൾ, തിമിംഗലം, മുതലായവയെ പിടിക്കുന്നുണ്ട്.

സഞ്ചാരത്തിന്നു സൌകര്യം- വ്യാപാരവർദ്ധനക്കു കാരണം- സാമാനങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ കൊണ്ടുപോകാം- ചിലരുചുരുങ്ങും- നാഗരീകം വർദ്ധിക്കും. ഇവയെ വിവരമായി എഴുതുക.

5. ആന.

കരയിലുള്ള മൃഗങ്ങളിൽ വലിയതു- രണ്ടുവക. ആഫ്രിക്കയിൽ ഉള്ളതും ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളതും- ആഫ്രിക്കആന വലിപ്പം കൂടും- കൊമ്പും ചെവിയും വലിയതു. ആഫ്രിക്കാ, ഇന്ത്യാ, ലങ്കാ ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ മലകളിൽ കാണുന്നു.

ചൊക്കം പതിനൊന്നടിയോളം. തുമ്പിക്കൈ വിശേഷ അവയവം. മടക്കാവുന്നതു. കഴുത്തു കുറുകിയതു. തല കനമുണ്ട്. പൊക്കവുമുണ്ട്. നിലത്തിൽനിന്നു മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ ഭക്ഷണസാധനം വായകൊണ്ടെടുപ്പാൻ കഴിയില്ല. അവയെ എടുപ്പാൻ നമ്മുടെ കൈപോലെ തുമ്പിക്കൈ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കാലുനാല്. വട്ടത്തിൽ ഏകദേശം ഉരൽപോലെ. വിരലില്ല. നഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചവിട്ടുമ്പോൾ ശബ്ദമില്ല. മൂക്കുതന്നെ തുമ്പിക്കൈ. അതിൽ രണ്ടു ദ്വാരമുണ്ട്. അതിൽ വെള്ളംനിറച്ചു കുടിക്കുന്നു. ചെവി വലിയതു. തന്നെ ആട്ടും. വാലുണ്ട്. അതിന്റെ തലയിൽ

കട്ടിയുള്ള രോമം രണ്ടുഭാഗത്തും ഉണ്ട്. ആണാനക്കു കൊമ്പുണ്ട്. പിടിക്കില്ല. മേഴ എന്ന ചെറിയ കൊമ്പുള്ള നപുംസക ആനകൾ ഉണ്ട്.

കാടുകളിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ വലിയ ആന മുമ്പിൽ നടക്കും. ഇലകൾ, വൃക്ഷങ്ങളുടെ മൂക്കാത്ത കൊമ്പുകൾ തോലുകൾ എന്നിവ ഭക്ഷിക്കും. കാട്ടുകൃഷിയിൽ ഇറങ്ങി അവയെ ചവിട്ടിയും തിന്നും നശിപ്പിക്കും. നൂറുവയസ്സിന്നു മീതെ ജീവിച്ചിരിക്കും.

കാട്ടാനകളെ പിടിച്ചു ഇണക്കുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്നു ചോറും കൊടുക്കുന്നു. ആനക്കാരൻ കഴുത്തിൽ ഇരിക്കും. പറഞ്ഞാൽ അറിയാറാക്കുന്നു. കഴുത്തിലിരിക്കുന്ന ആനക്കാരന്റെ ചവിട്ടുകൊണ്ടു ചില പ്രവൃത്തി ചെയ്യാനും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആനക്കാർ ദേഹംമുഴുവൻ വെള്ളത്തിൽ കിടത്തി നിർഭയമായി തേച്ചുകഴുകുന്നു. യൌവ്വനകാലത്ത ചെവിയുടെ താഴെ ചെറിയ ദ്വാരം ഉണ്ടായി അതിൽകൂടി ഒരുമാതിരി കൊഴുപ്പുള്ള വെള്ളം ഒഴുകുന്നു. അതിന്നു മദജലം എന്നു പേർ. മദംപൊട്ടിയ ആന പെട്ടെന്നു പറഞ്ഞതു കേൾക്കാതെ ആകും. അനുഭവം ഉണ്ടെങ്കിൽ മദംപൊട്ടിയ ആനയെ വിവരിക്കുക.

ചോടുകൂർത്തു മുകൾ വിസ്താരമായ കുഴി കാട്ടിൽവെട്ടി മുളകൊണ്ടു മുകളിൽ പരത്തി മീതെ ഇലകളിട്ടു മണ്ണിടുന്നു. കരിമ്പൊ വാഴയൊ മീതെ നടുന്നു. ആന തിന്നാൻവരും. കുഴിയിൽ വീഴും. കള്ളക്കുഴി കുത്തുന്നതുപോലെ.

ഒരുകൂട്ടത്തെ ഒന്നായി ആട്ടിത്തെളിച്ച് ഉറപ്പായി വേലികെട്ടി അതിൽ ആക്കുന്നു. അവിടെ ഇണങ്ങിയ ആനപ്പുറത്തുപോയി മരങ്ങളിൽ ചങ്ങലകൊണ്ടു കെട്ടിയിടുന്നു. അഞ്ചാറുദിവസം കൊണ്ടു ചിലതിനെ ഇണക്കുന്നു. ചിലതിന്ന് ഒന്നുരണ്ടുമാസം വേണ്ടിവരും.

പണ്ടു യുദ്ധത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭാരം വഹിപ്പാനും വലിപ്പാനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. നായാട്ടിന് ആന

പ്പുറത്തു കയറിപ്പോകും. കാട്ടിൽ മുറിച്ചിട്ട മരം നാട്ടുപുറത്തേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉത്സവത്തിന്നും രാജാക്കന്മാരുടെ എഴുന്നെള്ളത്തിന്നും ഉപയോഗം.

6. കോക്ക് എന്ന കെടേശം.

കെടേശം ഒരു ചെടിയുടെ തണ്ടാകുന്നു. കോക്ക് ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ കട്ടിയുള്ള തോലാകുന്നു.

ഈ മരം സ്പെയിൻ എന്ന രാജ്യത്ത് ആലുപോലെ വലിയതായി വളരുന്നു. മരം നട്ടുപിടിപ്പിച്ച് ഇരുപതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ തോൽ എടുത്തുതുടങ്ങാം. എട്ടും പത്തും കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ രണ്ടാമതും നല്ലതോലുണ്ടാകുന്നു. അവയെ പിന്നെയും എടുക്കാം.

മരത്തടിയുടെ ചോട്ടിലും മുകളിലും ചുറ്റി തോൽ മാത്രം വെട്ടിവെക്കുന്നു. തടിക്കു വെട്ടുകൊള്ളാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ഈ രണ്ടു മുറികളുടെ ഇടയെല്ലാം തോൽ മാത്രം കത്തികൊണ്ടു വരഞ്ഞു മുറിച്ചുവെക്കുന്നു. ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ തോൽ തന്നെ ഉണങ്ങി വീഴും.

ഉണങ്ങിയ തോൽ വളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞിരിക്കും. വെള്ളത്തിൽ കുതുത്തി ഭാരംവെച്ചു വളയുതീക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ ഉണക്കുന്നു. ദ്വാരങ്ങൾ അടഞ്ഞു വെള്ളമൊ വായുവൊ കടക്കാതെ ആകുന്നു. പിന്നെ പാകംപോലെ മുറിച്ചെടുക്കുന്നു.

കുപ്പികൾക്ക് അടപ്പായി അധികം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഘനം കുറഞ്ഞതാകയാൽ കപ്പൽക്കാർ കട്ടിയുള്ള വളയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിൽ വല്ലവരും വീണാൽ അതു പിടിച്ചു നിന്നാൽ മുങ്ങില്ല.

കോക്കിന്റെ പൊടി ഒരെണ്ണ ചേർത്തു കുഴച്ചു കട്ടിയാക്കി ഒരു ചാക്കിൽ അരയിഞ്ചു കനത്തിൽ തേച്ച് ഉണക്കുന്നു. അതു നിലത്തു പരമധാനിപോലെ വിരിപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

7. പ്രാവുകൾ.

അഴകുള്ള തൂവലുള്ള ഒരു പക്ഷി. കാക്കയിൽ അധികം വ

ലിപ്പം ഇല്ല ലോകത്തിലെങ്ങും ഉണ്ട്. ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിൽ പല വർണ്ണങ്ങളിലും കാണാം.

ഇണങ്ങുന്നതാണ്. പ്രാക്കൂട കെട്ടിവെച്ചാൽ അതിൽ ഇരിക്കും. കിളിയെപ്പോലെ കൂടുകളിൽ അടച്ചിടേണമെന്നില്ല. ഇഷ്ടംപോലെ പറന്നു സഞ്ചരിച്ചു തിരിയെ അവിടെത്തന്നെ വരുന്നു.

ഇണങ്ങാത്തതു വലിയ കെട്ടിടങ്ങളിലും മറവും കൂടുണ്ടാക്കി ഇരിക്കുന്നു. ഇണയായിത്തന്നെ കാണുന്നു. ഇണ ചത്തുപോയാൽ ദുഃഖിക്കുന്നു. ആണും പെണ്ണും മുട്ടമേൽ ചേർന്നിരുന്നു മുട്ട വിരിക്കുന്നു. ഇത്ര സ്നേഹത്തോടെ മറ്റേതിപ്പക്ഷികൾ വേറെയില്ല. ധാന്യം കൃമികൾ എന്നിവ ഭക്ഷിക്കുന്നു. ചിലർ ഇതിനെ പാകം ചെയ്തു ഭക്ഷിക്കുന്നു.

എത്രദൂരം പോയാലും സ്വരാജ്യത്തേക്കു മടങ്ങിവരുന്നു. പണ്ടു ദൂരദേശം പോകുന്നവർ കയ്യിൽ പ്രാവുകളെ കൊണ്ടുപോയി എഴുത്തുകൾ എഴുതി കഴുത്തിൽ കെട്ടി വീട്ടിലേക്കു വിടുമായിരുന്നു. അതു ശരിയായി വീട്ടിൽത്തന്നെ വരും. ഇപ്പോഴും ഈ ആവശ്യത്തിനു സൈന്യങ്ങളിൽ വളർത്തിവരുന്നു.

ഈ നാട്ടിൽ പ്രാവുകളെ വളർത്തി ആകാശത്തിൽ പറപ്പിക്കുകയും കരണം മറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില പ്രാവുകൾ ഇണയില്ലെങ്കിൽ ഒറ്റിണയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. പ്രാവു മണിക്കൂറിൽ 30 മൈൽ ദൂരം പറക്കുമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

8. മുത്തും മുത്തുടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും.

മുത്തു നവരത്നങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ഉരുണ്ടു വെളുത്തിരിക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേഖലയിലുള്ള സമുദ്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ കിഴക്കേക്കരയോരത്തിൽ മുങ്ങി എടുക്കുന്നു.

സമുദ്രത്തിൽ കക്ക (ഇത്തിൾ) എന്ന ഒരുമാതിരി ജീവിയുണ്ട്. അതു കട്ടിപ്പുള്ള രണ്ട് ഓടുകളുടെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഇടയിൽ കൂടി മണൽത്തരിയൊ മറ്റൊ കൂടുങ്ങിപ്പോകും.

അത് അകത്തു കടക്കാതിരിപ്പാൻ സ്വയമായി കക്കയുടെ ഉള്ളിൽ കാണുന്ന വെള്ളത്ത സാധനം ഉരുണ്ടുകൂടി തടസ്ഥമായിത്തീരുന്നു. അതാണ് മുത്തു.

കക്കയിൽ മഴത്തുള്ളി വീണു മുത്തുണ്ടാകുന്നു എന്നു പ്രാചീനമതം ഉണ്ട്. മുളയിലും മകരമത്സ്യത്തിന്റെ ശിരസ്സിലും ഗജണ്ടെടെ മസ്തകത്തിലും മുത്തുണ്ടെന്നു പുരാണങ്ങളിൽ കാണുന്നു. അതിന്റെ വാസ്തവം ശരിയായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. വെള്ളത്തുരുണ്ടു പൊട്ടില്ലാത്ത മുത്തിനു വിലയധികം. മാരനിറത്തിലും മുത്തുണ്ട്. അതിനു വില എത്രയൊ കുറവാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ മുത്തെടുക്കുന്നവിധം. 20 പേർ സംഘംചേർന്നു പുറപ്പെടുന്നു. ഈശ്വരപൂജകളും ചെയ്തിട്ടാണ് പുറപ്പെടുക. അയ്മ്പുപരായി മുങ്ങുന്നു. വേഗം താഴാൻ കാലിൽ കല്ലു കെട്ടുന്നു. ഒരു മുങ്ങിൽ നൂറു കക്കയോളം വാരി എടുത്തു അരയിൽ കെട്ടിയ കൂടകളിൽ നിറക്കുന്നു. ഒരുദിവസം ഒരുത്തൻ 40 പ്രാവശ്യം മുങ്ങും.

വെള്ളത്തിൽ സ്രാവ് എന്ന മത്സ്യം ഇവരുടെ ശത്രുവാണ്. ചില മന്ത്രവാദികളും സ്രാവിനെ ബന്ധനം ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു മുങ്ങിക്കിട്ടിയ കക്കയിൽ നാലിലൊന്ന് അവരോടു സമ്മാനമായി വാങ്ങിവരുന്നു.

കക്കകളെ മണലിൽ കുഴിച്ചിട്ടു മൂടി രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞ് എടുത്തു മുത്തുണ്ടോ എന്നു തിരയുന്നു. എല്ലാ കക്കയിലും മുത്തില്ല.

മുത്തു ആഭരണമായും ഔഷധമായും ഉപയോഗിക്കുന്നു. കക്ക അല്ലെങ്കിൽ മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടു ചില്ലറ സാമാനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

9. പട്ടുനൂൽപുഴു.

ഇതു കൃമിവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു. കമ്പിളിപ്പുഴുപോലെ വെളുത്തിരിക്കുന്നു. ചൈനയിൽ ആദ്യം കണ്ടു. പിന്നെ പല

രാജ്യങ്ങളിലും വളത്തിവരുന്നു. അത്യുഷ്ണവും അതിശീതവും ഇതിന്നു പാടില്ല.

ഒരു പട്ടനൂൽപ്രാണി 200 മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. അവ വിരിഞ്ഞു പട്ടനൂൽപുഴുവാകുന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ അര ഇഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. നിറം കറുപ്പാണ്. 16 കാലുണ്ട്. 14 കണ്ണുകളുണ്ട്.

ഇതിന്നു നാലുപ്രാവശ്യം തോലുരിയുന്നു. 6-ാം ദിവസം, 10-ാം ദിവസം, 15-ാം ദിവസം, 23-ാം ദിവസം ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ 3 ഇഞ്ച നീളമുണ്ടാകും. ഇക്കാലത്ത് അതിഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. 1400 റാത്തൽ പച്ച ഇല ഒരു പുഴ ഒരു മാസംകൊണ്ടു തിന്നും. മംബറി എന്ന ഒരു ചെടിയുടെ ഇലയാണ് ഇഷ്ടം. ഈ ചെടിയിലയാണ് പട്ടനൂൽപുഴുക്കളെ വളത്തുന്നത്.

ഒരുമാസം ചെന്നാൽ മന്ദിച്ചുപോകുന്നു. ഒരുദിക്കിൽ തന്നെ പറ്റിനില്ക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ രണ്ടു ചാരമുണ്ട്. അതിൽനിന്നു എട്ടുകാലിപോലെ നൂലെടുത്തു പുറി പുറി കൂടുണ്ടാക്കി ഉള്ളിൽ അനങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നു. ഉള്ളിലത്തെ നൂൽ വളരെ മാർദ്ദവം. പുറമെയുള്ളത് അത്ര ഗുണമില്ല. ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ കുമിചത്തപോലെ രണ്ടുമൂന്നാഴ്ച കിടക്കുന്നു. പിന്നെ ശലഭമായി തീന്നു കൂടുപൊളിച്ചു പറന്നുപോകുന്നു.

ശലഭമാകുന്നതിന്നുമുമ്പു കൂടെടുത്തു ചൂടുവെള്ളത്തിലിട്ടു പുഴുവിനെ കൊല്ലും. അകത്തുള്ള നൂല് വേറെ പുറത്തുള്ള നൂല് വേറെ എടുക്കും. ഇതാകുന്നു പട്ട്. ഒരു റാത്തൽ പട്ടനൂലിന്നു 2000 കൂടുകൾ വേണം.

അകത്തുള്ള പട്ടു നൂറു പല വിശേഷവസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. പുറത്തെ നൂല് അത്ര മാർദ്ദവമില്ല. ആ പട്ടിന്നു വില കുറയും.

10. കല്ലുരി.

ഭൂമിയിൽനിന്നു കുഴിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരുമാതിരി കറുത്ത സാധനം. വിറകുപോലെ തീക്കത്തിപ്പാൻ നല്ലത്.

ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ അധികമായി കാണുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ പല ദിക്കിലും എടുത്തുവരുന്നു.

കാട്ടം മരങ്ങളും ഭൂമിയിൽ അഗാധത്തിൽ താഴുന്നു. അനേകായിരം വത്സരം കഴിഞ്ഞാൽ കൽക്കരി മിനുന്ന സാധനമായി മാറുന്നു. അതു കൈകൊണ്ടു പൊട്ടിച്ചാൽ പൊട്ടും. നല്ല മിനുമിനുപ്പുണ്ടു. ഭൂമിയിൽ വളരെ ആഴത്തിൽ അട്ടിഅട്ടിയായി കാണുന്നു.

ഒരു വലിയ കുഴി കുഴിക്കുന്നു. 2000 അടി 3000 അടി താഴ്ത്തുന്നു. അതിൽ അവിടവിടെ 3 അടി മുതൽ 6 അടിവരെ കുഴിയിൽ പാറപോലെ കാണുന്നു. അതിനെ വെട്ടി എടുത്തു മുകളിൽ കൊണ്ടുവരും. കരി എടുത്തു തുരന്നു തുരന്നു രണ്ടു നാഴികയിലധികം തുരങ്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അപായങ്ങൾ പലതും ഉണ്ട്. മണ്ണിടിഞ്ഞു വീഴും. ഇതിൽനിന്നുള്ള വായു തീതട്ടിയാൽ കത്തും. അതിനാൽ വെളിച്ചത്തിന്നു ഒരു പ്രത്യേക വാതൽവിളക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു.

പലതരം കല്ലരിയുണ്ട്. കത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അധികം ഭാരമുള്ളതു നന്നല്ല. നല്ലവണ്ണം കറുത്തതും മിനുമിനുപ്പുള്ളതും നല്ലത്. അധികം കറുപ്പില്ലാത്ത കരി വീടുകളിൽ വിറകിന്നുപകരം കത്തിച്ചുവരുന്നു.

യന്ത്രങ്ങൾക്കു വിറകിന്നുപകരം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ലാഭമുണ്ട്. ഇരുമ്പു ശുദ്ധിചെയ്വാനും ഉരുക്കുവാനും അധികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരുമാതിരി കീലുണ്ടാക്കുന്നു. അതിന്നു ടാർ എന്നു പേർ പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ഒരുമാതിരി വായു ഉണ്ടാക്കി വിളക്കിന്നുപകരം കത്തിച്ചുവരുന്നു. ഇതിനെ വിവരിക്കുക.

11 കൊക്കോ.

കാപ്പിപോലെ ഒരു പാനീയമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനം— അമേരിക്കായിലും സമീപദ്വീപുകളിലും ഉണ്ടാകുന്നു.

ഇത് 30 അടി വളരുന്ന ഒരു ചെടിയുടെ കായാകുന്നു. തോട്ടക്കാർ 15 അടിയിൽ അധികം വളരാൻ സമ്മതിക്കില്ല.

തൈവെച്ചു നാലാം കൊല്ലം കായ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ എട്ടാം കൊല്ലം മുതൽ ധാരാളം കായ്ക്കും. ഈ വൃക്ഷത്തിൽ എല്ലാ കാലത്തും, പൂവും കായും പഴവും ഉണ്ടാകും. പൂമഞ്ഞ നിറം– വാസനയില്ല.

കായ കൊന്നക്കായപോലെ കട്ടപ്പുമുള്ള തൊണ്ടോടുകൂടിയത്– പഴത്താൽ നിറം ചുവപ്പ്. കായിൽ അഞ്ചു ഭാഗം ഉണ്ട്. ഓരോ ഭാഗത്തു പത്തു കുരുവുണ്ടാകും. ഈ കുരുവാണുപയോഗം– കായകൊട്ടയാടിയാൽ പറിക്കുന്നു.

ഈ കുരു മണ്ണിൽ രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം ഇട്ടു മൂടുന്നു. ചവപ്പു പോകും– വെയിലത്തുണക്കി വറുത്തുപൊടിക്കുന്നു. ഇതിൽ എണ്ണയുണ്ട്. എണ്ണ എടുത്തതാണ് നല്ലത്. എണ്ണ എടുത്തു ചിലഗുരുതപമുള്ള സാധനങ്ങളും ചേർത്തു പൊടിക്കുന്നു. പൊടി തവിട്ടു നിറമായിരിക്കും.

ഇതു ദേഹപുഷ്ടികൊടുക്കുന്നു. കാപ്പിപോലെ തല്ക്കാലമായ ഉന്മേഷത്തെ കൊടുക്കുന്നതല്ല.

12. ഗ്രഹണം.

സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ചില കാലത്ത് ഒരു കറുപ്പുവന്ന ആ ബിംബങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തെ മറച്ചു കാണുന്നു. അതാണ് ഗ്രഹണം. സൂര്യഗ്രഹണം ചന്ദ്രഗ്രഹണം രണ്ടുണ്ട്.

സൂര്യഗ്രഹണം— ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയെ ചുറ്റുന്നു. ചിലപ്പോൾ സൂര്യനും ഭൂമിക്കും ഇടയിൽ വരും. അപ്പോൾ സൂര്യനെ കാണാൻ പാടില്ലാതെ നമുക്കു മറവുണ്ടാകുന്നു.

ചന്ദ്രഗ്രഹണം—സൂര്യന്റെ പ്രകാശം ഭൂമിയിൽ തട്ടുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ നിഴൽ ചന്ദ്രനിൽ വീഴുന്നു. ചന്ദ്രനു മറവുണ്ടാകുന്നു.

സൂര്യഗ്രഹണം കറുത്തവാവുദിവസം ഉണ്ടാകുന്നു. ചന്ദ്രഗ്രഹണം വെളുത്ത വാവുദിവസം– സൂര്യഗ്രഹണത്തിൽ മറവു വരുവാൻ കാലതാമസം ഉണ്ട്. മറവു വേഗത്തിൽ വിട്ടുപോകും. മറവു തുടങ്ങിയാൽ സൂര്യപ്രകാശംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ കാണില്ല. വെളുത്തതല്ലാത്തതൊ മഷിപുകയറിയതൊ ആയ കണ്ണാടിയിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ നന്നായി കാണും. സൂര്യപ്രകാശം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു

വരും. സൂര്യമണ്ഡലം മുഴുവൻ മറക്കുന്നതായാൽ നക്ഷത്രം കാണും. അത്ര ഇരുട്ടുണ്ടാകും. ചന്ദ്രഗ്രഹണത്തിൽ സ്പർശനം വേഗത്തിലും മോചനം താമസിച്ചും ആണ്. പൂർണ്ണചന്ദ്രഗ്രഹണത്തിൽ നല്ല ഇരുട്ടടഞ്ഞ രാത്രിയായി പോകുന്നു. എല്ലാഗ്രഹണവും പൂർണ്ണഗ്രഹണമാകുന്നില്ല. ചിലതു സൂര്യചന്ദ്രമണ്ഡലങ്ങളുടെ ഏതാനും ഭാഗം മാത്രംമറയ്ക്കുന്നു.

രാഹു കേതുക്കൾ മറക്കുന്നു എന്നു പുരാണവചനം ഉണ്ട്. ഇതിന്ന് ഒരാസ്പദവുമില്ലെന്നില്ല. നമ്മുടെ ജ്യോതിഷക്കാർ രാഹു എന്നും കേതു എന്നും രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ വരുമ്പോൾ ഗ്രഹണം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടൊ എന്നു ഗണിച്ചുനോക്കുന്നു. രാഹുകേതു സംബന്ധമില്ലാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഗ്രഹണം ദൃഷ്ടമാകുന്നില്ല.

രാജാവിന്നും രാജ്യത്തിന്നും ദോഷമെന്നു ഹിന്തുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പുണ്യകാലമെന്നു വിചാരിച്ചു ഹിന്തുക്കൾ വിശേഷ ഈശ്വരാരാധന ചെയ്യുവരുന്നു.

ഗർഭിണികൾ ഗ്രഹണസമയത്ത് ആ വെളിച്ചം കാണാതെ ഒളിച്ചിരുന്നവരുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ ശിശുവിന്നു അംഗഭംഗം വരുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഇതു ശരിയാണെന്നു ഇയ്യിടയിൽ ബങ്കാളത്തു ചില വിദ്വാന്മാർ ശാസ്ത്രപ്രകാരം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

—:0:—

13. അഗ്നിപർവ്വതം.

ചില പർവ്വതങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗത്തിൽ കൂടി തീഗ്നി ജ്വലിച്ചുകാണുന്നു അതാണ് അഗ്നിപർവ്വതം. പൂകു, ആവി- ഉരുകിയ പാറ- ഉരുകിയ കല്ല- ചില ലോഹങ്ങൾ ഇവയ്ക്കുന്നു പുറത്തു വരുന്നത്.

ഭൂമിയുടെ അകത്തു ഭാഗം അത്യുഷ്ണമാണ്. അവിടെ ഉള്ള എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഉരുകുന്നു. വെള്ളം ആവിയാകുന്നു. ആവിക്കു വെള്ളത്തെക്കാൾ അധികം സ്ഥലം വേണം. അതുകൊണ്ടു ചില

പർവ്വതദ്വാരംവഴിക്കു പുറത്തുവരുന്നു. കൂടെ ഉരുകിയ കല്ലും മണ്ണും വരുന്നു.

ചുററുമുള്ള സസ്യാദികൾക്കു- ജീവഹാനിയും വരും. സമീപത്തുള്ള പട്ടണങ്ങളും നശിക്കുന്നു. പൊമ്പെ- എന്നും-ഹെർകുലീനിയം എന്നും രണ്ടു പട്ടണങ്ങൾ നശിച്ചു.

ഇറെറലി-സിസിലി-അമേരിക്കാ- ഇവിടങ്ങളിൽ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവിടങ്ങളിൽ കൂടക്കൂടെ ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടാകും.

14. ഒട്ടകം.

മരുഭൂമിയിൽ സഞ്ചാരത്തിന്നുപയോഗിക്കുന്ന നാല്ക്കാലി-ആപ്രിക്കാ അറേബീയാ എന്നിരാജ്യങ്ങളിൽ വളർത്തിവരുന്നു.

എട്ടടി പൊക്കം കാണും. കഴുത്തുനീണ്ടതു- തലകനമില്ല- മുഖം നീണ്ടതു- കാലടി മാർദ്ദവമുള്ളതു- മണലിൽ അടിവെച്ചാൽ പരക്കും- നല്ല കാളകൾക്കെന്നപോലെ പുറത്തു വലിയ പൂഞ്ഞിയുണ്ടു- ചിലതിന്നു രണ്ടു പൂഞ്ഞിയുണ്ട- മൂക്കടപ്പാൻ കഴിയും- മണൽക്കാററടിക്കുമ്പോൾ അകത്തു കടക്കാതെ മൂക്കടക്കുന്നു- മുകൾ ചുണ്ടു നീണ്ടിരിക്കും- വായും അടയും- വാലുനീളമില്ല.

ഇതിന്റെ ജഠരത്തിൽ നാലഞ്ചു ദിവസത്തേക്കു വെള്ളം ശേഖരിപ്പാൻ വഴിയുണ്ട്. പൂഞ്ഞിയിൽനിന്നുള്ള കൊഴുപ്പുകൊണ്ട് ആഹാരം കിട്ടാത്ത കാലത്തു ജീവിക്കുന്നു. പട്ടിണികിടന്നാൽ പൂഞ്ഞി വണ്ണം കുറയും.

കഴുത കുതിര മുതലായവയെ പോലെ രക്ഷിച്ചുവളർത്തിവരുന്നു. മരുഭൂമികളിൽ സാമാനങ്ങൾ കയററിക്കൊണ്ടുപോവാൻ ഉപയോഗം- ഇതിന്നു "വനക്കപ്പൽ" എന്നപേരുണ്ട്. ചുമടു കയററുവാൻ കാലുമടക്കി നിലത്തിരിക്കുന്നു. ഭാരമേറിയാൽ എഴുന്നീല്ക്കില്ല. ഒരു ഒട്ടകം രണ്ടു ചാക്കരി എടുക്കും. പുറമെ ഒരുത്തൻ കയറിയിരിക്കും. പുറത്തു ജീനിവെച്ചു സവാരിചെയ്യുന്നു. വേഗത്തിൽ നടക്കും. പാൽ പശുവിൻപാലുപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

പോത്തുപോലെ ബുദ്ധികുറഞ്ഞത്. സഹനശീലമുണ്ട്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഇങ്ങോട്ടും ഉപദ്രവിക്കും. സാധാരണ കടിക്കുകയാണ്.

മൂക്കുതുളച്ചു കയറിട്ടു പിടിക്കുന്നു. ഇതിന്നു് ആഹാരം പച്ചിലകൾതന്നെ. മുള്ളുള്ള സസ്യങ്ങൾ അധികം ഇഷ്ടം.

15. റബ്ബർ.

ഇതു് ഒരു മരത്തിന്റെ പശയാകുന്നു. ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ മരം നട്ടു വളർത്തുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പല ദിക്കിലും കൃഷിചെയ്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വളർച്ച എത്തിയാൽ മരത്തിൽ അവിടവിടെ പോറലുണ്ടാക്കി ഓരോ ചെറിയ കുഴലിറക്കിവെക്കുന്നു. അതിന്റെ നീര കുഴൽവഴിക്കു കെട്ടിത്തൂക്കിയ പാത്രത്തിൽ വീഴുന്നു. ഈ നീര രണ്ടായി പിരിയുന്നു. വെള്ളം–പശ– വെള്ളം കളഞ്ഞു കട്ടിയുള്ള പശ എടുക്കുന്നു.

ഒട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ടു പെൻസൽ കൊണ്ടെഴുതിയതു തുടച്ചാൽ അതിൽ പറിച്ചുപോരുന്നു.

റബ്ബർ ഔഷധംകൊണ്ടു ദ്രവകമാക്കി അതിൽ തുണി മുക്കി ഉണക്കുന്നു. അതു വെള്ളത്തിൽ നനയില്ല. മഴക്കുപ്പായം ഉണ്ടാക്കുവാനും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

നീട്ടിയാൽ നിലം പിന്നെയും പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ വരും. നീട്ടി പച്ചവെള്ളത്തിൽ ഇട്ടുവെച്ചാൽ തണുപ്പു വിട്ടുന്നവരെ ചുരുങ്ങില്ല. ആ നിലക്കു തുണി നെയ്യുമ്പോൾകൂടെ ചേർത്തു നെയ്യുന്നു. ചരടുകളും നാടകളും ഉണ്ടാക്കുന്നു. പിന്നെ ചൂടുള്ള ഇരുമ്പുലക്കകളിൽ ചുറ്റുമ്പോൾ വലിവുമാറി ചുരുങ്ങുന്നു.

റബ്ബർകൊണ്ടു കാണുന്ന പല സാധനങ്ങളേയും വിവരിച്ചെഴുതുക.

16. പരുത്തി.

ഇതു പരുത്തിച്ചെടിയുടെ കായിലുള്ള വെളുത്ത സാധനമാകുന്നു. ഈ ചെടി ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിൽ വളരുന്നു. ഇന്ത്യാ, ഈജിപ്ത, അമേരിക്കാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്തു വരുന്നു.

കറുത്ത മണ്ണുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ നന്നായി വളരുന്നു. ഏഴ

മാസത്തെ മൂപ്പുള്ള ചെടിയാണ്. നാലടി വളരും. പൂകൊഴിഞ്ഞാൽ തൊണ്ടുകൂടിയ കായ കാണും. കായ മൂത്തു പൊട്ടുന്നു. ഉള്ളിലുള്ള പരുത്തി പുറത്തു കണ്ടുതുടങ്ങും. അപ്പോൾ കൈകൊണ്ടു ഓരോന്നായി പറിക്കുന്നു.

പഞ്ഞിയും പരുത്തിയും ഒരു നോട്ടത്തിൽ ഒന്നുപോലെ ഇരിക്കും. പഞ്ഞിക്കിത്ര വെളുപ്പില്ല. അതു വലിയമരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നു. പരുത്തിക്ക് ഒരുമാതിരി പശ ഉണ്ട്. നൂലായി നൂല്ക്കാം. പഞ്ഞിക്കതില്ല പരുത്തി കിടക്കയിൽ നിറച്ചാൽ തമ്മിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു കട്ടപിടിക്കുന്നു. മാർദ്ദവം കാണില്ല.

കായിൽനിന്നു പരുത്തി എടുത്തു കുരു കളയുന്നു. ഇതിന്നു യന്ത്രം ഉണ്ട്. കുരു കളഞ്ഞ പരുത്തി യന്ത്രംകൊണ്ടു ഞെക്കി ഒതുക്കി കെട്ടുന്നു. നൂൽക്കമ്പിനികളിൽ യന്ത്രംകൊണ്ടു പലവിധം നൂലുണ്ടാക്കിനെയ്തു പരുന്നു. പലവിധം വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പലടത്തിലും നൂൽക്കമ്പിനികളുണ്ട്. അധികമായി ബൊമ്പായിൽ ആകുന്നു.

കുരു കന്നുകാലികൾക്കു ദേഹപുഷ്ടികൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണസാധനമാകുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് ഒരു മാതിരി എണ്ണ എടുക്കുന്നു.

17. ചായ (തേയില)

ഇത് ഒരു ചെടിയുടെ ഇലയാകുന്നു. ഇതിനെ കാപ്പിപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ചൈനാരാജ്യത്ത് അധികമായി കൃഷിചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പല മലഞ്ചരിവുകളിലും കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ട്. മുഖ്യമായി ആസാം, സിലോൺ, നീലഗിരി ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ആകുന്നു.

ചായവിത്തു കുത്തു മുളപ്പിച്ചു പാവി ചെടിയായാൽ പറിച്ചു നട്ടു വളർത്തുന്നു. വളം അസ്ഥിപ്പൊടി മുതലായവ ആകുന്നു. ആറടിയിൽ അധികം വളരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇല എളുപ്പത്തിൽ പറിക്കാം. വളം അനാവശ്യമാകാതെ ചുള്ളിക്കൊമ്പുകൾ പൊടിഞ്ഞു തളിരുകൾ ധാരാളമുണ്ടാകുന്നു.

കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നു തവണ ഇല അറുക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു വളരെ നല്ലത്. ചെടിക്കു കേടുതട്ടാതിരിപ്പാൻ കയ്യിൽ ഉറയിട്ട് ഇല നുള്ളുന്നു.

ചായയില പറിച്ചു രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ശുദ്ധിചെയ്യുന്നു. ഇലകൂട്ടിവെച്ചു തനിയെ വാട്ടുന്നു. പഴുപ്പുനിറം വരുന്നു. പിന്നെ ശുദ്ധിചെയ്യുന്നു. നിറം കറുത്തിരിക്കും. ഇതിനു കറുത്ത ചായ എന്നു പേർ.

ഇല പച്ചയായിതന്നെ ശുദ്ധിചെയ്യുന്നു. ഇത് അല്പം പച്ചനിറമുള്ളതായിരിക്കും. ഇതിനു പച്ചച്ചായ എന്നു പേർ.

ശുദ്ധിചെയ്യുന്നവിധം—പാത്രത്തിലിട്ട് അല്പം ചൂടുപിടിപ്പിച്ച കൈകൊണ്ടോ യന്ത്രംകൊണ്ടോ തിരുമ്പി ഉരുട്ടുന്നു. പിന്നെ നല്ലവണ്ണം വറുക്കുന്നു. വറുത്താൽ മാത്രമേ വാസനവരുന്നുള്ളൂ ഇല കരിയാതെ സൂക്ഷിക്കണം.

ചായ ഉണ്ടാക്കുന്നവിധം വിവരിക്കുക. തല്ക്കാലം മനസ്സിനു് ഉന്മേഷം ഉണ്ടാക്കുന്നു. നല്ല വിശപ്പുള്ളപ്പോഴും ഭക്ഷണത്തിനിടയിലും കുടിക്കരുത്.

18. കാപ്പി.

കാപ്പി ഒരു ചെടിയുടെ കായിൽനിന്നെടുക്കുന്ന കുരുവാകുന്നു. ഇതും ചായപോലെ ഉഷ്ണവും മഴയുമുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുവരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പല പ്രദേശങ്ങളിൽ കാപ്പിത്തോട്ടമുണ്ട്.

ഇരുപതടി പൊക്കംവളരുന്ന ചെടിയാണ്. ആറടിയിൽ അധികം വളർത്തുന്നില്ല. നാലാംകൊല്ലം കായ്തുടങ്ങും. ഇതിനു വെളുത്ത ഭംഗിയുള്ള പൂവുണ്ട്. കായ ഉരുണ്ടതാകുന്നു. ചെറിയ ഞാവൽപഴത്തോളം ഉണ്ടാകും. നിറം പച്ചയാണ്. പഴത്താൽ നല്ല ചുവപ്പാണ്. ഞാവൽപഴംപോലെ അകത്തു കഴമ്പും കുരുവും ഉണ്ട്. കുരു രണ്ടുപൊളിയായി തമ്മിൽ ചേർന്ന് കുരുബലമുള്ള വെളുത്ത തോൽകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരിക്കും.

പഴത്ത പഴം പെറുക്കിയെടുക്കുന്നു. പഴം ഉണക്കി തൊണ്ടുകളഞ്ഞു കുരു എടുക്കുന്നു. കുരുവിന്റെ തോലു കുത്തിയും യന്ത്രംകൊണ്ടും കളയുന്നു. തോലു കളഞ്ഞ കുരുവാണ് നാം വാങ്ങുന്നത്. മൂത്തകായും പറിക്കുന്നു. അതു നല്ലതല്ല.

കുരു വറുത്തു പൊടിക്കുന്നു. വറുത്താലെ വാസന വരുകാപ്പിയുണ്ടാക്കുന്ന വിധം വിവരിക്കുക.

ഇതും ചായപോലെ തല്ക്കാലം ഉന്മേഷത്തെ കൊടുക്കുന്നു. ഇതും എല്ലാവരും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

19. ഭൂകമ്പം.

ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗം അത്യുഷ്ണം. അഗ്നിപർവ്വതത്തിൽ അന്തർഭാഗത്തുള്ള ചൂടുകൊണ്ടുരുകിയ സാധനങ്ങൾ വരുന്നതാണ്. ചൂടുള്ള വെള്ളവും ചില രാജ്യത്തു ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നു.

ചൂടുകൊണ്ടു സാധനങ്ങൾ വലിപ്പത്തിൽകൂടുന്നു. തണുക്കുമ്പോൾ ചെറിയതാകുന്നു. വണ്ടിചക്രങ്ങൾക്കു പട്ടാവ് ഇടുന്നതു വിവരിക്കുക.

ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തിൽ ചൂടുള്ളഭാഗം പെട്ടെന്നു തണുക്കുന്നു. അപ്പോൾ ചെറിയതാകുന്നു. അതിന്റെ മുകൾഭാഗത്തിന്നു അല്പം ചലനമുണ്ടാകുന്നു അതാണ് ഭൂകമ്പം.

അതി വിസ്താരമായ അന്തർഭാഗം തണുത്താൽ അതിവിസ്താരമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഭൂകമ്പമുണ്ടാകുന്നു. അധികനേരവും നില്ക്കുന്നു.

ഭൂകമ്പം എന്ന ഏതു രാജ്യത്തുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല.

ഭൂകമ്പംകൊണ്ടു ചില പട്ടണങ്ങളിൽ വന്ന ദോഷങ്ങൾ വിവരിക്കുക.

20 ഇഷ്ടിക.

വീടുകളും മററും കെട്ടുന്നതിന്നായി ഉണ്ടാക്കിവരുന്ന ഒരുത

രം കല്ലാകുന്നു. വെട്ടുകല്ലോ മറ്റു വല്ല കല്ലുകളോ ഭൂമിയിൽനിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ കിട്ടുന്ന ദിക്കിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

ഒരു ഇഷ്ടിക 9 ഇഞ്ചു നീളം 4 ഇഞ്ച് വീതി 3 ഇഞ്ച് കനം ഉണ്ടാകും. അളവു ചുരുക്കമായും പല ആവശ്യംപോലെയും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു.

കല്ലും കരടും ഇല്ലാത്ത ഒരുമാതിരി ചുകന്ന മണ്ണാണ് നല്ലത്. മണ്ണു വെട്ടിയെടുത്തു നനച്ചു കുഴച്ചു രണ്ടുദിവസം നനവുവറാതെ പെരുന്നു. മരംകൊണ്ടു കല്ലിന്റെ നീളം വീതി കനത്തിൽ ചെറിയ കട്ടലയുണ്ടാക്കുന്നു. അതിൽ കുഴച്ച മണ്ണു കുത്തി നിറച്ചു സമമാക്കി മരക്കട്ടല എടുക്കുന്നു. കട്ടല എടുത്താൽ മണ്ണു കല്ലിന്റെ ആകൃതിയിൽ കാണാം. അതുണക്കി 2000 കല്ലുകൾ ഒന്നായി അടുക്കിവെച്ച് ഇടക്കിടെ വലിയ വിറകുമുട്ടികളും വെച്ചു തീയിടുന്നു. ഏഴെട്ടുദിവസംകൊണ്ടു ചൂടാറി എടുക്കുന്നു. ഒരുത്തൻ ഒരു ദിവസം 2000 കല്ലോളം ഉണ്ടാക്കും.

യന്ത്രത്തിൽ മണ്ണരച്ച് ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കുന്നു. അതു ബലമുള്ളതായിരിക്കും.

21. നാഴികമണി.

സമയം അറിവാനുള്ള യന്ത്രം ഇതു വളരെ ആവശ്യമുള്ളത്. പ്രവൃത്തികൾ ക്രമമായി നടത്താം.

മുമ്പ് നാഴിയാട്ട നടപ്പായിരുന്നു. പിന്നെ മണൽക്കൂപ്പിയും നടപ്പായി. ഇവയെ ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കുക. പകൽ അടിയളന്നു നേരമറിയുന്നു. രാത്രി നക്ഷത്രം നോക്കിയും അറിയുന്നുണ്ട്. മഴക്കാറുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടും സാധിക്കില്ല.

നാഴികമണിയുടെ മുഖം 60 മിനിട്ടായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂചി രണ്ടുണ്ട്. അതു തിരിയുന്നക്രമം വിവരിക്കുക.

ഉള്ളിൽതിരിയുന്ന ഒരു ചക്രത്തിന്റെ അച്ചിൽ സൂചി പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ചക്രം തിരിയുന്നതു രണ്ടുവിധം. ഒന്ന് സ്പ്രിങ്ങ്–വിവരിക്കുക. രണ്ടാമത് ഒരു ഘനമുള്ള കട്ടി കെട്ടിത്തൂക്കുന്നതിനാൽ–ഇതു വിവരിക്കുക.

സൂചിപിടിപ്പിച്ച ചക്രത്തിന്റെ ഗതി നിജപ്പെടുത്തണം. അതു ചെറിയ സ്പിങ്ങ് കൊണ്ടും പെണ്ടുലം കൊണ്ടും ആകുന്നു. അകത്തു നാലഞ്ചു ചക്രം ഉണ്ടാകും. ഒടുവിലത്തെ ചക്രത്തിൽ ഒരു ചെറിയ സ്പിങ്ങിന്റെ അറ്റം പിടിപ്പിക്കും. മറ്റെ അറ്റം വേറെ ഒരു കുറിയിൽ പിടിപ്പിക്കും. ചക്രം തിരിയില്ല. കുറച്ചു തിരിഞ്ഞു പിന്നെയും മടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ മുമ്പും പിമ്പും തിരിയുന്നതിൽനിന്ന് അടുത്ത ചക്രം വേഗം തിരിയാതെ പതുക്കെപ്പതുക്കെ തിരിയുന്നു. ഈ തിരിച്ചിൽ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു. പെണ്ടുലം എന്നത് ഒരു ചക്രത്തിൽ ഒരു കട്ടി കെട്ടിത്തൂക്കി ആട്ടുന്നത്. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഘനം ആടുമ്പോൾ അടുത്ത ചക്രത്തിന്റെ ഗതിയെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു.

മണൽകൂപ്പിയും നാഴിയോട്ടും ഒരുവൻ സദാ നോക്കിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ വേഗം കണക്കു തെറ്റും. ഇതിന് അതുവേണ്ട. ദിവസത്തിലൊരിക്കലൊ ആഴ്ചയിലൊരിക്കലൊ വലിയ സ്പിങ്ങ് മുറുക്കിയാൽ മതി. ക്രമമായിനടക്കും. സമയം സൂചികൾ കാണിക്കും. സമയം അറിയുന്നതു വിവരിക്കുക.

പലതരം ഉണ്ട്. വാച്ച്, വലിയനാഴികമണി, അടിക്കുന്നതു്, അടക്കാത്തത്, വലിയ മണി മാളികയിൽ വെപ്പാൻ വമ്പിച്ചതരം, ഇവയെ വിവരിക്കുക.

—〜◇〜—

22. ചിത്രശലഭങ്ങൾ.

ഇത് ഈച്ചപോലെയുള്ള ജന്തുവാകുന്നു. എന്നാൽ ഈച്ചയെക്കാൾ വളരെ വലിയതാകുന്നു. ഈ ജാതിയിലാകുന്നതേനീച്ച, കടന്നൽ, മുതലായത്.

ദേഹത്തിൽ മൂന്നുഭാഗം. ആദ്യം തല. അതിൽ കണ്ണ്, ചെവി, വായ മുതലായ അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. രണ്ടാമത് അവയവ, ഇതിൽ 4 ചിറകുകളും, 6 കാലുകളും ഉണ്ട്. കാലുകൾ ഇരിപ്പാൻ മാത്രമാണ്. നടപ്പാൻ കൊള്ളില്ല. മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം ഉദരം. ഇതിൽ വയറ് മുതലായവയുണ്ട്.

ഒരു ശലഭം അനേകം മുട്ടയിടുന്നു. ചെറിയതായിരിക്കും. പത്തുദിവസംകൊണ്ടു മുട്ടവിരിഞ്ഞ് ഒരു കൃമിയുണ്ടാകുന്നു. കൃമി വേഗത്തിൽ വലിയതായിത്തീരുന്നു. ചിലതിന്നു രോമം ഉണ്ടാകും. ചിലതിന്നില്ല. കൃമിയായിരിക്കുമ്പോൾ പച്ച ഇലകൾ ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഭക്ഷണം അധികം വേണം.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ദേഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം നൂൽകൊണ്ടു കൂടുണ്ടാക്കി ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഭക്ഷണമില്ല. ഇളകുകയുമില്ല. 3 ആഴ്ചമുതൽ 3 കൊല്ലംവരെ ചിലത് ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കും. പിന്നെ കൂടുപൊളിച്ചു ചിറകോടുകൂടി പുറത്തുവരുന്നു. 4 മണിക്കൂർകൊണ്ടു പൂർണ്ണവളർച്ച എത്തുന്നു.

ഇതു വിചിത്രവർണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയതാണ്. ചിറകു പലവർണ്ണത്തിലും വലിപ്പത്തിലും കാണും. എല്ലാരാജ്യത്തുമുണ്ട്. ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിൽ വർണ്ണം പലവിധമായിരിക്കും. പുഷ്പത്തിലുള്ള മധു പാനം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നു.

സ്ത്രീപുരുഷൻ സംയോഗമുണ്ടായാൽ ഉടനെ പുരുഷൻ മരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ പ്രസവംകഴിഞ്ഞാൽ മരിച്ചുപോകും.

ഇവയെക്കൊണ്ടു വിശേഷ ഉപകാരങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. കുട്ടികൾ പൂന്തോട്ടങ്ങളിൽ അവ പറന്നു നടക്കുന്നതു കാണ്മാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു.

23. തേനീച്ച.

ഇതും ഈച്ചവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടതാകുന്നു. ചൈനാ ഇന്ത്യാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള വനങ്ങളിൽ അധികമായുണ്ട്.

ശലഭങ്ങളെപ്പോലെ മുട്ടയായി ജനിച്ചു കൃമിരൂപമായി, പോഷ്ടയില്ലാത്ത ജന്തുവായി, ചിറകോടുകൂടിയ തേനീച്ചയായി ഭവിക്കുന്നു.

നാലു ചിറകുകളും ആറു കാലുകളും ഉണ്ട്. ദേഹം മൂന്നു ഖണ്ഡം. ഇതിന്നു വിശേഷവിധിയായി താടിയിൽനിന്നു നീണ്ടതുമ്പിക്കൈയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തേൻ കുടിക്കുന്നു. ചിലതിന്നു

കൊമ്പുണ്ട്. കൊമ്പ് ഒരു കുഴലാകുന്നു. കുത്തിയാൽ ഉള്ളിൽ നിന്ന് ഒരു വിഷനീര് ഇറങ്ങും. കുത്തിയാൽ കൊമ്പു വലിച്ചെടുത്താൽ കിട്ടില്ല. അതിന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു പറിഞ്ഞു പോകും. ഉടനെ അതു ചത്തുപോകും.

രണ്ടു പിൻകാലുകളിൽ ഉൾഭാഗത്ത് ഓരോ ചാലുണ്ട്. അതിൽ പുഷ്പങ്ങളുടെ പൊടിനിറച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. കുമിയായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതാണ് ആഹാരം. ആ ചാലുകൾ രോമംകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കും. രണ്ടു വയറുണ്ട്. ഒന്നിൽ തേൻ ശേഖരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു പുറത്തേക്ക് എട്ടുത്തു കൂട്ടുകളിൽ സൂക്ഷിക്കും.

തേനീച്ചകൾ മൂന്നു വകയാകുന്നു. സ്ത്രീ, പുരുഷൻ, സ്ത്രീനപുംസകം. സ്ത്രീ വലിയതായിരിക്കും. പുരുഷന്മാർക്കു കൊമ്പില്ല. ഉദരത്തിന്നു വലിപ്പം കുറയും. ഇതു പണിയൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. സ്ത്രീനപുംസകന്മാർ പണിക്കാരാകുന്നു. അവ തെണ്ടി കൊണ്ടുവന്നു പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കൊടുക്കുന്നു. സ്ത്രീ എല്ലാറിന്നും യജമാനിയാകുന്നു.

ഇവ ഓരോ സംഘമായിരിക്കും. ഒരു സംഘത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ സ്ത്രീയും, രണ്ടായിരം പുരുഷനും, പതിനായിരം നപുംസകവുമുണ്ടാകുന്നു. കൂടു കെട്ടുന്നതു ഒരു മരത്തിന്റെ പശയും ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന മെഴുകും കൂട്ടി ആകുന്നു.

ഒരു റാണിത്തേനീച്ച-യജമാനത്തി-പല പ്രാവശ്യമായി മുട്ടകളെ പ്രസവിക്കുന്നു. പ്രസവമെല്ലാം കഴിഞ്ഞാൽ മരിക്കും. നപുംസകത്തേനീച്ച മുട്ടകളെ പോറുന്നു. കുമിയാൽ തേനും പൂക്കളുടെ പൊടിയും കൂട്ടി കുഴച്ച് ആഹാരം കൊടുക്കുന്നു. ചോഷ്ടയിച്ചാതെയിരിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടിൽ ഇട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്നു.

വലിയ വൃക്ഷങ്ങളിൽ കൂടു കെട്ടുന്നു. കൂട്ടിൽ രാത്രിയിൽ നല്ല പന്തങ്ങൾ എടുത്തുംകൊണ്ടുപോയി കൂടു മുഴുവൻ വലിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. കൂടുപിഴിഞ്ഞാൽ തേൻ കിട്ടുന്നു. ബാക്കിയുള്ള ചണ്ടിയിൽനിന്നു മെഴുകു വേറെ എടുക്കുന്നു.

24 തീക്കപ്പലുകൾ.

ആവിയുടെ ശക്തികൊണ്ട് ഓടുന്ന കപ്പലുകൾ ആകുന്നു. മുമ്പു വലിയ കപ്പലുകൾ പായകെട്ടി കാറ്റിന്റെ ശക്തിയാൽ ഓടിയിരുന്നു. കാറു വിരോധമായിരുന്നാൽ കപ്പൽ പോകില്ല.

ആവിയന്ത്രകപ്പൽ— ആദ്യം ഇരുവശത്തും വലിയ ചക്രങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ തട്ടി തിരിയുമ്പോൾ ഓടിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെയല്ല. പിൻഭാഗത്തു താഴത്തായി രണ്ടു വലിയ തുഴ പോലെ വീതിയുള്ള ഇരുമ്പു കൈകൾ തിരിയുമ്പോൾ ഓടുന്നു.

തീക്കപ്പലിന്നു വേഗതകൂടും. കാറും ഓളവും ഉണ്ടെങ്കിലും ഭയപ്പെടാനില്ല. മുമ്പു കപ്പൽ കാറടിച്ച് അപായം വന്നിരുന്നു. വിചാരിച്ച മാതിരി പോകില്ല. എത്തുന്ന ദിവസം നിശ്ചയമില്ല. അപായം വേഗംവരും. പാക്കപ്പലുകൾ ഇപ്പോൾ തീരെയില്ല. ദുർല്ലഭം ചില ചെറുകപ്പലുകൾ (പത്തേമാരികൾ) കരയടുത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നു. പാക്കപ്പലുകളുടെ അപകടം വിവരിക്ക.

ബൊമ്പായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട പത്തിനഞ്ചാംദിവസം ബിലാത്തിയിൽ എത്തുന്നു. തീക്കപ്പലുകൾ ഏകദേശം സമുദ്രങ്ങൾക്കുള്ള പാലമാണ്. ഇതു വിവരിക്കുക.

25. ഒരു തീവണ്ടിആപ്പീസ്.

അവരവർ പോയി കണ്ടു പരിചയമുള്ള ഒരു തീവണ്ടി ആപ്പീസു വർണ്ണിക്കണം. എങ്കിലും ചില സംഗതികളെ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

പ്ലാറ്റ്ഫാറം—വണ്ടികൾ ഇതിനോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു വണ്ടിയിൽ കയറാൻ എളുപ്പം. പ്ലാറ്റ് ഫാറത്തിന്റെ മറേറ ഭാഗത്ത് ആപ്പീസ്. അതിൽ സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്റർ. ടിക്കെറു കൊടുക്കുന്നവൻ. പോർട്ടർ. കമ്പി അടിക്കുന്നവൻ. ഇങ്ങിനെ നാലുതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും പ്രത്യേകം മുറികൾ ഉണ്ട്.

വണ്ടികയറാൻ വരുന്നവക്ക് ഇരിപ്പാൻ മുറിയുണ്ട്. അതിൽ പഴങ്ങളും പലഹാരങ്ങളും വില്ക്കും.

കൈകാട്ടിമരം—അതു വണ്ടി വരാറായാൽ ആപ്പീസ്സിൽ നേരെ വന്നു നില്ക്കാം എന്നു സൂചിപ്പിപ്പാൻ ഒരു കൈ താത്തുന്നു. വണ്ടി അടുത്ത ആപ്പീസ്സിൽനിന്നു വിട്ടാൽ മണിയടിക്കും. ശീട്ടു കൊടുത്തുതുടങ്ങും. വണ്ടി വരുംമുമ്പെ വണ്ടി കയറുന്നവരെ പ്ലാറ്റ്ഫാറത്തിൽ കടത്തി നിത്തും. വണ്ടി നിന്നാൽ ആളുകൾ കയറും. ഇറങ്ങാനുള്ളവർ ഇറങ്ങും.

വണ്ടി പോകാറായാൽ മണി അടിക്കും. ഗാർഡ് എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒടുവിലത്തെ വണ്ടിയിൽ ആകുന്നു. അയാൾ വണ്ടിയിലുള്ള അറകുറ നോക്കുന്നവനാണ്. വണ്ടി പുറപ്പെടുമ്പോൾ കൂവൽ വിളിക്കുന്നു. കാരണം പാക.

26. ദീപസ്തംഭം.

തുറമുഖങ്ങളിൽ കപ്പൽക്കാക്ക് അടയാളമായി വിളക്കു വെപ്പാനുള്ള ഉയർന്ന സ്തംഭം ആകുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കോഴിക്കോട്ട്, കൊച്ചി, ആലപ്പുഴ, മുതലായ തുറമുഖങ്ങളിൽ ഉണ്ട്.

കല്ലുകൊണ്ടു വട്ടത്തിൽ ചുമരുകെട്ടി പൊന്തിക്കുന്നു. ഉള്ളിൽകൂടി ചെറിയ കോണിപ്പടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടവിടെ വെളിച്ചത്തിനും വായുവിനും ജനലുണ്ട്. ഒരു തെങ്ങിലും അധികം പൊക്കം ഉണ്ടാകും. ചോട്ടു വണ്ണമധികം ഉണ്ടാകും. തലകൊണ്ടു 8 അടി പത്തടി വ്യാസം അളവുകാണും.

മുകൾഭാഗത്ത് ഒരു തട്ടാണ്. നാലു പുറം ഇരുമ്പഴിയുണ്ട്. നടുവിൽ മേൽപുരയുണ്ട്. ഇരിമ്പു തകിടാണ്. നാലുപുറം വലിയ കണ്ണാടികൊണ്ടു മറച്ചിരിക്കും. ഉള്ളിൽ വലിയ വിളക്കുണ്ടാകും. ചില വിളക്കുകൾ എപ്പോഴും തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. മതിരാശിയിലും ആലപ്പുഴയിലും വട്ടത്തിൽ തിരിയുന്നു. വിളക്കു വളരെ പ്രകാശമുള്ളതാണ്.

കപ്പൽക്കാക്കു തുറമുഖം ഇന്നതെന്ന് അറിവാനാണ്. ദീപസ്തംഭത്തിൽ ദിവസം രാത്രി വിളക്കുവെക്കുന്നു.

ദിപസ്തംഭം കണ്ടിട്ടുള്ളവർ ആ വിവരം നല്ലവണ്ണം എഴുതേണ്ടതാണ്.

27 നാണ്യശാല. (കമ്മട്ടം)

ത്രുപ, കാശ്, പവൻ, മുതലായവയുണ്ടാക്കുന്ന യന്ത്രശാല. ഓരോ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യത്തും ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ, ഹൈദരാബാദ്, ബറോഡാ, മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് കാക്കു ബോമ്പേ, കല്ക്കത്ത എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നാണ്യശാലകൾ ഉണ്ട്.

ആവിയന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായംകൊണ്ടാണ് നാണ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഒരു നാണ്യം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പല പ്രവൃത്തിയും ഉണ്ട്.

(1) ആദ്യമായി ലോഹത്തിന്റെ ഗുണദോഷത്തെ നോക്കുന്നു. സ്വർണ്ണമാണെങ്കിൽ അതിൽ വേറെ ലോഹം കൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ കളയുന്നു. അതുപോലെ വെള്ളിയും, ചെമ്പും, നന്നാക്കുന്നു.

(2) ശുദ്ധസ്വർണ്ണമൊ, വെള്ളിയൊ, നാണ്യമടിപ്പാൻ നന്നല്ല. കട്ടിപ്പാ പോരാതെവരും. സ്വർണ്ണനാണ്യത്തിൽ 22 ഭാഗം സ്വർണ്ണം, 2 ഭാഗം ചെമ്പ്. വെള്ളിനാണ്യത്തിൽ 222 ഭാഗം വെള്ളി, 18 ഭാഗം ചെമ്പ്. ചെമ്പുനാണ്യത്തിൽ 95 ഭാഗം ചെമ്പ്, 4 ഭാഗം തകരം, 1 ഭാഗം തുത്തനാഗം.

(3) ഈ ഭാഗം ചേർത്തുരുക്കി നാണ്യത്തിന്റെ കനത്തിൽ തകിടുകളായി വാക്കുന്നു. ഈ തകിടുകളെ രണ്ടിരുമ്പുലക്കയ്ക്കിടയിൽ കൂടി വലിച്ചു മിനുസം വരുത്തുകയും സമമായ ഘനം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

(4) ഈ തകിടുകളെ നാണ്യത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ വട്ടത്തിലൊ മറ്റൊ മുറിക്കുന്നു. മുറിച്ച തകിടുകളെ സ്വർണ്ണമൊ വെ

ള്ളിയൊ ആണെങ്കിൽ വക്കത്തും ചുറവും അരുമ്പുണ്ടാക്കുന്നു. വക്ക് നാണ്യത്തിന്റെ ഉള്ളിനേക്കാൾ അല്പം പൊന്തിയിരിക്കും. ചെമ്പുനാണ്യത്തിന്നു വക്കത്തരിമ്പില്ല.

(5) അച്ചടിക്കുന്നു. താഴത്തും മുകളിലും ഒരേസമയത്തുതന്നെ അച്ചുപതിയുന്നു. വളരെ ബലത്തിൽ ഞെക്കുമ്പോൾ അച്ചുപതിയും.

(6) നാണ്യങ്ങളെ പ്രത്യേകമായ ത്രാസ്സുകളിൽ ഓരോന്നായി തൂക്കിനോക്കുന്നു. അല്പ വ്യത്യാസമുള്ളവയെ വേറെ എടുക്കുന്നു. ശരിയായ തൂക്കമുള്ള നാണ്യങ്ങളെ ഇരുമ്പിൽ ഇട്ടു ശബ്ദം നോക്കുന്നു. ശബ്ദക്കുറവുള്ളതിനെ വേർതിരിക്കുന്നു. തൂക്കത്തിലൊ ശബ്ദത്തിലൊ കുറവുള്ളതിനെ രണ്ടാമതും ഉരുക്കുന്നു.

നല്ല നാണ്യങ്ങളെ ഉപയോഗത്തിന്നായി ബാങ്കുകളിലേക്കും ഖജാനകളിലേക്കും അയക്കുന്നു.

28. കടലാസ്സ്.

എഴുതുന്നതിന്നായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഘനം കുറഞ്ഞ സാധനം. മുമ്പ് പനയോലയിൽ എഴുതിയിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി എന്നീരാജ്യങ്ങളിൽ 1040-ാമാണ്ടു മുതല്ക്കാണ് കച്ചേരികളിൽ കടലാസ്സു നടപ്പാക്കിയത്. മുമ്പെല്ലാം ഓലയായിരുന്നു.

പഴന്തുണി, പുല്ല്, വയ്ക്കോൽ, മുള, മരം ഇവയെകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നു. പീഞ്ഞ മരമാണ് അധികമായി ഉപയോഗം. ഇന്നു മരം കാട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരും. നാളെ അതു കടലാസ്സായി, അതിൽ വർത്തമാനം അച്ചടിച്ചുവായിക്കാം.

സാധനങ്ങളെ ചെറിയതായി മുറിക്കുന്നു. പിന്നെ ഇടിച്ചു വെള്ളവും കാസ്റ്റിക്കു സോഡ എന്ന ഔഷധവും ചേർത്തു കുഴച്ചു കട്ടിയുള്ള കുഴമ്പാക്കുന്നു. ഇരുമ്പുവലയിൽ കൂടി അരിച്ചെടുക്കുന്നു. അരിച്ചു കടലാസ്സിന്റെ വീതിയിൽ മൂടുള്ള വലിയ ഇരുമ്പുകുഴലിന്റെ മീതെ വീണ് അല്പം ഉണങ്ങുന്നു. പിന്നെ രണ്ടു

ഇരുമുലക്കകൾക്കിടയിൽകൂടി പോയി സമഘനമുള്ളതാകുന്നു. മിനുസം വരുത്തുന്നു. കടലാസ്സിന്റെ വേണ്ട നീളം വീരിയിൽ മുറിച്ചു മടക്കിക്കെട്ടുന്നു.

കുഴമ്പാക്കി യന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു പാന്നാൽ മറെ ഭാഗത്തു കടലാസ്സായി വേഗത്തിൽ വരുന്നു. കടലാസ്സിനു വേണ്ട വണ്ണം കുഴമ്പിൽതന്നെ മേക്കുന്നു. സമഘനമാകുന്ന ഉലക്കകളിൽ വല്ലതും അക്ഷരമൊ അടയാളമൊ കൊത്തിയിരുന്നാൽ അതു കടലാസ്സിൽ പതിഞ്ഞു വെളിച്ചത്തു നോക്കിയാൽ കാണുന്നു.

ഉപയോഗം വിവരിക്കുക. പനയോലയായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുക.

29. ഛായ എടുക്കൽ.

മുമ്പെ ഛായംകൊണ്ടു ഒരാളുടെ സചിത്രപംപോലെ ചിത്രം വരക്കുക മാത്രമെയുള്ളു. ഇപ്പോൾ ഒരു ഔഷധശക്തിയാൽ ഒരാളുടെ രൂപം ശരിയായി എടുക്കുന്നു. അതിനു ഛായ എടുക്കൽ എന്നു പറയുന്നു.

ഛായ എടുക്കുന്ന യന്ത്രത്തിനു 'കാമെറാ' എന്നു പേർ. പല വലിപ്പത്തിലും ഉണ്ട്. ഇതു തോൽകൊണ്ടോ വെളിച്ചം കടക്കാത്തവിധം ഛായം തേച്ച തുണികൊണ്ടൊ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു പെട്ടിയാകുന്നു. രണ്ടു ഭാഗത്തിൽ മരംകൊണ്ട് അടച്ചിരിക്കും. ഈ പെട്ടി ഒരു മുക്കാലിയിൽ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കും. ഛായ എടുക്കാനുള്ള ആളുകളുടെ നേരെ വെക്കുന്നു. മരംകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭാഗത്തു നടുവിൽ ഒരുമാതിരി പ്രത്യേക കണ്ണാടിഉണ്ടാകും. അത് ആളുകൾക്കു നേരേയിരിക്കും. അതിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ഒരൌഷധം തേച്ച കണ്ണാടിച്ചില്ലു വെക്കുന്നു. ഈ ചില്ലു വെളിച്ചം കാട്ടാതെയിരിക്കണം. ഈ കണ്ണാടിവെക്കുംമുമ്പെ മുൻവശത്തു കണ്ണാടി അടക്കുന്നു. പിൻവശത്തു ചില്ലുവെച്ചാൽ പെട്ടെന്നു മുൻവശത്തു അടച്ചുതുറന്നു വേഗം മൂടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാൽ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ഛായ ചില്ലിൽ പതിഞ്ഞുകഴിയും.

ഈ ചില്ല് ഇരുട്ടുള്ള അറയിൽ പോയി വെള്ളത്തിൽ ചില ഔഷധം കലക്കി അതിൽ ഇടുന്നു. അപ്പോഴെ ഛായ തെളിഞ്ഞുകാണും. അതിളകിപ്പോകാതെ പലവിധം ഔഷധങ്ങൾ കലക്കിയ വെള്ളത്തിലെല്ലാം ഇട്ടു ചില്ല് ഉണക്കുന്നു.

ചില്ലുണങ്ങിയാൽ ഒരൌഷധം തേച്ചു കടലാസ്സിൽ ഇതിന്റെ പിന്നിൽ ചേർത്തുവെച്ചു വെയിലത്തുവെക്കുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞാൽ ഛായ കടലാസ്സിൽ പതിയുന്നു. ആ കടലാസ്സും പല ഔഷധം കലക്കിയ വെള്ളത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നുപ്രാവശ്യം ഇട്ടുവെക്കുന്നു. പിന്നെ ആ കടലാസ്സുണക്കിയാൽ ഛായയായി. അതിനെ നല്ലവണ്ണം മുറിച്ചു തടിച്ചു കടലാസ്സിൽ ഭംഗിയാക്കി പതിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും.

ഛായ എടുക്കുന്നതിനാലുള്ള ഗുണം വിവരിക്കുക.

ഛായക്കു കറുത്തനിറം മാത്രമെ സാധാരണയായുള്ളൂ. ഉള്ള നിറത്തിൽ ഛായ എടുപ്പാൻ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധിയായിട്ടില്ല.

30. പ്രാണികളുടെ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ.

പ്രാണികൾക്കു ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷയും വേണം. നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ ശത്രുക്കളോട് എതുക്കുകയും വേണം. അതിന്ന് ഓരോവിധം പ്രാണികൾക്ക് ഓരോവിധം രക്ഷപ്പെടുവാൻ സൌകര്യവും എതുപ്പാൻ ആയുധവും ദൈവസൃഷ്ടിയിൽ ഉണ്ട്.

പ്രാണികളെ ആറുവകയായി ഭാഗിക്കാം. ശലഭവർഗ്ഗം, കാക്കപോലെ ഉറപ്പുള്ള കൂടുള്ളവ. മത്സ്യവർഗ്ഗം, ഇഴജാതി, പക്ഷിവർഗ്ഗം, നാല്ക്കാലിവർഗ്ഗം.

ശലഭവർഗ്ഗം ചെറിയതാണ്. വേഗത്തിൽ പറന്നുപോകും. ശത്രുക്കൾക്കു പിടിപ്പാൻ പ്രയാസം. എതുപ്പാൻ ചിലതിന്നു കൊമ്പുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കൊത്തും. വിഷവും ഉണ്ട്. ചിലതിന്നു (വണ്ടുമുതലായവ) ഉറപ്പുള്ള ഓടുണ്ട്.

കാക്കജാതി—ശത്രുവന്നാൽ ഉറപ്പുള്ള കൂടിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് ദേഹം പുറത്തുകാണാതെ വലിക്കുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയുക.

മത്സ്യവർഗ്ഗം—മത്സ്യത്തിന്നു ദേഹത്തിൽ വഴുപ്പുള്ള ഒരു നീരുണ്ട്. തൊട്ടാൽ വേഗം വഴുതിപ്പോകും. വേഗത്തിൽ വെള്ളത്തിൽ നീന്താം.

ചില മത്സ്യങ്ങൾക്കു ശത്രു അടുത്താൽ കറുത്ത ഒരു നീരു ദേഹത്തിൽനിന്നു വെള്ളത്തിൽ കലങ്ങുന്നു. ശത്രു കണ്ണുകാണാതെ കഴങ്ങും. ചിലതിന്ന് മുഖത്ത് ബലമുള്ള ഈർച്ചവാൾപോലെ കൊമ്പുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ശത്രുവിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

ഇഴജാതി—വേഗത്തിൽ ഓടുന്നു. ദേഹനിറം അവ ഇരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ നിറംപോലെ- ശത്രു വേർതിരിച്ചുകാണാൻ പ്രയാസപ്പെടും. ചിലതിന്ന് ശത്രുവോടെതുപ്പാൻ വിഷമുണ്ട്- കടിക്കുന്നു.

പക്ഷികൾ— ശരീരരക്ഷക്കു തൂവൽ. വേഗത്തിൽ പറക്കാം. ചിലതിന്നു മൂർച്ചയുള്ള കൊക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കൊത്തുന്നു. ചിലതു കാലുകൊണ്ടു മാന്തുന്നു.

നാല്ക്കാലികൾ—ചിലതു വേഗത്തിൽ ഓടുന്നു- ചിലതു ശത്രുവിനെ നിന്നെതുക്കുന്നു. ആയുധങ്ങൾ കൊമ്പു- തേറ്റപ്പല്ലു- പല്ലു. നഖം- ഉദാഹരണസഹിതം വിവരിക്കുക.

31. തപാൽ—അഞ്ചൽ.

ഒരു ദിക്കിൽനിന്നു മറൊരു ദിക്കിലേക്ക് എഴുത്തുകൾ അയച്ചിരുന്നതു ആൾവശമായിരുന്നു. അതിന്നു ചിലവധികം. ദോഷങ്ങൾ വിവരിക്ക.

ഇപ്പോൾ ഒരു ദിക്കിൽനിന്നു എങ്ങോട്ടെഴുത്തുണ്ടായാലും അതെല്ലാം സർക്കാർനിന്നു വാങ്ങി ക്രമമായി അവരവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അതാണ് തപാൽ.

കൊച്ചി തിരുവിതാങ്കൂർ രാജ്യങ്ങളിൽ മുമ്പ് സർക്കാർവക എ

ഴുത്തുകൾമാത്രം അയച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരുടെ എഴുത്തുകളും അയക്കുന്നു. ബ്രിട്ടിഷ്‌രാജ്യത്തും ആദ്യം ഇതുപോലെയായിരുന്നു.

ജനങ്ങൾ എഴുത്തുകൾ മേൽവിലാസം എഴുതി ഓരോ പട്ടണത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും വെച്ചിട്ടുള്ള തപാലാപ്പീസ്സിൽ ഒരു പെട്ടിയിൽ ഇടുന്നു. അവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആ എഴുത്തുകളെല്ലാം എടുത്തു നാലുവശത്തുമുള്ള അടുത്ത തപാലാപ്പീസ്സ്കളിലേക്ക് വേർതിരിച്ച് ആൾവശം അയക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ എല്ലാദിക്കുകളിലേക്കും പോകുന്നു.

എഴുത്തുകൾ ആൾവശം പോകുമ്പോൾ വേഗം എത്തുന്നതിന്ന് ആറാറുനാഴികക്ക് ആൾ മാറുന്നു. കുതിരവണ്ടി മോട്ടോർ വണ്ടി തീവണ്ടി ഇതുകളിൽ സൌകൎയ്യമുള്ള ദിക്കുകളിലെല്ലാം എഴുത്തുകൾ അയക്കുന്നു. അതിനാൽ വേഗത്തിൽ ചെല്ലും. ഇന്ത്യയിൽ ഏഴുദിവസത്തിലധികം ഒരെഴുത്തും താമസിക്കുന്നില്ല. ഇംഗ്ലാണ്ടിലേക്ക് 15-ാംദിവസം പോകുന്നു.

ഈ ചിലവിന്ന് വക തപാൽമുദ്രയാകുന്നു. എഴുത്തിന്റെ ഘനംപോലെ നിശ്ചയിച്ച നിയമപ്രകാരം മുദ്രവാങ്ങി എഴുത്തിൽ പതിക്കുന്നു. മുദ്രയുണ്ടാക്കാനുള്ള ചിലവ് അതിന്നു നാം കൊടുക്കുന്ന വിലവരുന്നതല്ല. ബാക്കിവരുന്നത് എഴുത്തു കൊണ്ടുപോവാൻ കൂലി. തപാലിൽ സാമാനങ്ങളും അയക്കാം. അധികം ഘനമുള്ളതിന്ന് അധികം ചിലവു വരും. ഒരു തുലാത്തിൽ അധികം ഘനമുള്ളത് അയക്കുന്നില്ല.

അന്യദേശക്കാൎക്ക് പണം അയപ്പാനും കഴിയും. റജിസ്ത്രചെയ്ക. സേവിങ്ങസ്സ് ബാങ്ക്. വി. പി. മുതലായവയും വിവരിക്കാം.

ഉപയോഗം വിവരിക്കുക.

32. തുരങ്കം.

മലകൾ തുറന്നു ദ്വാരമുണ്ടാക്കി അതിൽ ഗതാഗതം ചെയ്യാറാക്കുന്നു. ഇതാണ് തുരങ്കം.

തീവണ്ടികൾ വലിയമലകളിൽ കയറുന്നതു പ്രയാസം. അതുകൊണ്ടു മലകൾ പാറകൾനോക്കി തീവണ്ടി പോകത്തക്കവണ്ണം വട്ടത്തിൽ തുരന്നെടുക്കുന്നു. ഉള്ളിൽകൂടി പാതയിട്ടു വണ്ടിപോകുന്നു. തീവണ്ടി വഴിക്കു മലയാളത്തിൽ ചെറുവന്നൂരിൽനിന്നു കൊച്ചിക്ക് പോകുന്നവഴിയിൽ ഉണ്ടു. കോഴിക്കോട്ടിൽനിന്നു മംഗലാപുരത്തുക്കുള്ള വഴിയിലും ഉണ്ട്.

തിരുവനന്തപുരത്തിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ വഞ്ചികൾ പോകാൻ ഒരു മല തുരന്നു തോടുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്.

പാറയില്ലാത്ത ദിക്കിൽ ഉള്ള വട്ടത്തിൽ കല്ലുകൊണ്ടുകെട്ടുന്നു.

തുരങ്കങ്ങൾ തീർപ്പാൻ നല്ല സാമർത്ഥ്യമുള്ള എഞ്ചിനീർവേണം. രണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നും പണിതുടങ്ങി ശരിയായി അവർ തുലച്ചുവരുന്നു. കണക്കിന്റെ കൃത്യത.

തുരങ്കം ചില നദികളുടെ അടിയിൽകൂടി ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്, അത് വലിയ അപകടമായതാണ്. ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ തെംസ് എന്ന നദിക്കു.

ഇവകൊണ്ടുള്ള ഗുണവും ഇല്ലങ്കിൽ ഉള്ള ദോഷവും വിവരിക്കുക.

33. നാണ്യം.

ജനങ്ങൾക്കു സൌകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി സർക്കാരിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു സാധനം. നാണ്യം ഏർപ്പെട്ടതിന്നുമുമ്പ് സാമാനങ്ങൾ മാറാം ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ അസൌകര്യം വിവരിക്കുക.

നാണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ സാമാനംകൊടുത്ത് നാണ്യം വാങ്ങുക. പിന്നെ നാണ്യം കൊടുത്ത് വേണ്ട സാമാനം ആവശ്യംപോലെ വാങ്ങാം.

നാണ്യം സാധാരണയായി ലോഹംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു ബ്രിട്ടീഷിലും തിരുവിതാങ്കൂറിലും നടപ്പുള്ള നാണ്യങ്ങൾ വിവരിക്കുക.

ലോഹമല്ലാതെ മുമ്പ് തോൽകൊണ്ടു നാണ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അത് കൈമാറാത്തിൽ ചീത്തയാകും. അതുപോലെ ജനങ്ങൾക്കു ണ്ടാക്കാം. ഗുണമില്ല.

നാണ്യം ഉണ്ടാക്കാൻ നാണ്യത്തിന്നുള്ള വിലയോളം ചില വില്ല. ആദായം ഗവമ്മേണ്ടിന്ന് സൌകര്യം ജനങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാ ക്കികൊടുത്തതിന്നു ഒരുവിധം പ്രതിഫലം. ജനങ്ങൾക്കു അതുകൊ ണ്ട് അതുപോലെ നാണ്യം ഉണ്ടാക്കാൻ സക്കാർ വിരോധമുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ കടലാസ്സ് നാണ്യംപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. നോട്ട് എന്നു പേർ. അതിനെ പലമാതിരിയിൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. വേഗത്തിൽ മാറുന്നുണ്ട്.

നാണ്യമുണ്ടാക്കുന്നതു സക്കാർ നാണ്യശാലകളിലാണ്.

34. പക്ഷികളും നാല്ക്കാലികളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

ഒന്നാമത പക്ഷികൾ മുട്ടയിട്ട ക്രമേണ മുട്ടമേൽ ചെന്നിരു ന്നും കുഞ്ഞുങ്ങൾ മുട്ടക്കുള്ളിൽ വളന്ന് ഓട്ടു പൊളിച്ച് പുറത്തുവരു ന്നു. അതുകൊണ്ടു രണ്ടു ജനനം ഉണ്ട്. നാല്ക്കാലികൾ ജീവനുള്ള കുട്ടികളെതന്നെ പ്രസവിക്കുന്നു.

പക്ഷികൾ മുലകൊടുത്തു കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളത്തുന്നില്ല. തെ ണ്ടികൊണ്ടുവന്ന് വായിൽ ഇട്ടകൊടുക്കുന്നു. നാല്ക്കാലികൾ മുല കൊടുത്തു വളത്തുന്നു.

പക്ഷികളുടെ ആകൃതിക്കതക്ക ഘനമില്ല. ഒന്നാമത് ഘനം കുറഞ്ഞ തൂവ്വലുകൾകൊണ്ടു മൂടിയത്. ചില പക്ഷികളുടെ എല്ലു കൾ കട്ടിയല്ല. കുഴലാകുന്നു. പറക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. നാല്ക്കാലി കൾ ഘനമുള്ള ജന്തുക്കളാണ്.

മുൻകൈകൾക്കു പകരം പക്ഷികൾക്ക് ചിറകുകൾ. ചിറകു കൾ തൂവ്വൽകൊണ്ടാണ്- അവയെ ഇഷ്ടംപോലെ ആട്ടാം. പറ ക്കുന്നു. നാല്ക്കാലികൾ മുൻകൈരണ്ടും നിലത്തുന്നി നാലു കാലുകൾ കൊണ്ടു നടക്കുന്നു.

പക്ഷികൾക്ക് 'കൊക്കു'ണ്ട്. മൃഗങ്ങൾക്ക് വായ. പല്ലില്ല. കൊക്കുകൊണ്ട് കൊത്തി ഭക്ഷണസാധനത്തെ ചെറുതാക്കി വിഴു

ങ്ങുന്നു. മൃഗങ്ങൾക്കു പല്ലുണ്ട്. കടിച്ചു മുറിച്ചു ചെറുതാക്കി തിന്നുന്നു. ആഹാരമനുസരിച്ചു മൃഗങ്ങൾക്ക് പല്ലുണ്ട്. അതുപോലെ പക്ഷികൾക്കു കൊക്കു ബലമുള്ളതായിരിക്കും.

നാല്ക്കാലികളുടെ കാലുകളിൽ ചിലതിനു കുളമ്പുണ്ട്. ചിലതിനു മാംസം മാത്രമാണ്. പക്ഷികൾക്ക് വിരലുകൾ ഉണ്ട്. സാധാരണ മൂന്നു. ആഹാരമനുസരിച്ചു് ഇതും ബലമുള്ളതായിരിക്കും. ചിലതിന് നിന്താൻ തക്കവണ്ണമിരിക്കും.

35. ചാക്ക്.

അരിമുതലായ സാധനങ്ങൾ നിറച്ചുവരുന്ന ഒരു മാതിരി വലിയ സഞ്ചി. ഇതിപ്പോൾ ധാന്യങ്ങളും മറ്റു വെള്ളമല്ലാത്ത ചെറുസാധനങ്ങളും ഇട്ടുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ചണ എന്നു പേരായ ഒരുവക ചെടിയുടെ തോലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നു. ചണം അധികമായി ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു, ബങ്കാളത്തും ഒറിസ്സാ മുതലായ ദിക്കുകളിലും കൃഷിചെയ്യുവരുന്നു. ഇത് ഏകദേശം എട്ടടിവരെ വളരുന്നു. ചെടി മൂത്താൽ വെട്ടിയെടുത്ത് അതിന്റെ തോൽ എടുക്കുന്നു.

ഈ തൊലി ചീന്തി ചെറുതാക്കി ചെറിയ ചുരുട്ടാക്കി പിരിച്ചു നെയ്ത് തുണിയാക്കുന്നു. ആ തുണി ചാക്കുണ്ടാക്കുന്നു. ബങ്കാളത്ത് ഇതു നന്നാക്കി ചീന്തിയെടുത്തു പിരിച്ചു നെയ്യുന്നതിന് അനേക യന്ത്രശാലകൾ ഉണ്ട്. ഈ കച്ചവടം ബങ്കാളരാജ്യത്തു പ്രധാനമാണ്.

നല്ല ബലമുള്ളതാണ്. ചൂടിപോലെ ഒരുമുള്ളതല്ല. ഒതുങ്ങി ഇടതുന്നു നെയ്യാം. വില അധികമില്ല. ചാക്കുകൾ ഇല്ലെങ്കിൽ അനേക സാമാനങ്ങൾ അന്യദിക്കുകളിലേക്കയക്കുന്നതുപ്രയാസം.

മുമ്പു ചാക്ക് അധികമായില്ലാത്തകാലത്ത് അരി നെല്ല് ഇതെല്ലാം വക്കോൽ ചൂടിക്കയർകൊണ്ടു കെട്ടി ഒതുക്കി നിറച്ചിരുന്നു. അതിനു മൂട എന്നു പേർ. പണ്ടു മൂടയരി എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. അതിപ്പോൾ ചാക്കരിയായിരിക്കുന്നു. മൂട കെട്ടുന്നതിനു ശീലം വേണം. അല്ലെങ്കിൽ വക്കോലിന്റെ ഇടയിൽ കൂടി ചോന്നുപോകും.

36. കമ്പി. (Telegraph)

ദൂരദേശത്തുള്ളവക്ക് വർത്തമാനം വേഗം അറിയിപ്പാനുള്ള ഒരു യന്ത്രം. വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ലോകത്തിലുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ കമ്പിവഴിക്ക് അറിഞ്ഞ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കാണാം.

ഇതിന്റെ യന്ത്രം മൂന്നു തരമായി വിഭാഗിക്കാം. ഇതിന്നു വിദ്യുശ്ശക്തിയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നുള്ള യന്ത്രം. ആ ശക്തി ദൂരദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോവാനുള്ള കമ്പി. ഈശക്തി ഉപയോഗപ്പെടുത്താനുള്ള യന്ത്രം.

നാഴികമണിപോലെ വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു യന്ത്രത്തിൽ ഒരു തൂശിയുണ്ടാക്കും. അതിന്റെ അഗ്രം ഇടത്തും വലത്തും ചലിപ്പിക്കുന്നു. ആ ചലനത്തെ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിശ്ചയപ്രകാരം അക്ഷരമായി ധരിക്കുന്നു. ചില യന്ത്രം രണ്ടുവിധം ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു അതിൽനിന്ന് അക്ഷരങ്ങളായി ധരിക്കുന്നു. കമ്പിവഴിക്ക് ഈ ചലനാഭിനിശ്ചയങ്ങൾ അറിഞ്ഞു വർത്തമാനമറിയിപ്പാൻ ശീലിച്ച ആളുകൾ ഉണ്ട്.

കച്ചവടക്കാർക്കും മറവുള്ളവർക്കും ഉപകാരം. ഉദാഹരണം കൊണ്ടു വിവരിക്കുക. യുദ്ധകാലത്തും മറവും രാജാക്കന്മാർക്കും ഉപയോഗം. ഇതിന്നും ഉദാഹരണം പറയുക.

37. പാമ്പു കൾ.

വടിപോലെ നീണ്ട ശരീരമുള്ള ഒരു ജീവി. ഇഴഞ്ഞു നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇഴജാതിയിൽ പെട്ടത്. ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും കാണുന്നു.

രണ്ടുവിധം. പടം ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും. പടം എന്തെന്നു വിവരിക്കുക. പടമുള്ളതു സർപ്പം. വടിപോലെ ആണെങ്കിലും നടുവ് അധികം വണ്ണമുണ്ടാകും. ഒരു തല കൂർത്തിരിക്കും. ആ ഭാഗം വാല്. കാലുകളില്ല. ഇഴഞ്ഞു നടക്കുന്നു എങ്കിലും ചിലപ്പോൾ തുള്ളിച്ചാടുകയും ചെയ്യും. തലയിൽ രണ്ടു കണ്ണും വായും കാണുന്നു. സൂചിപോലെ രണ്ടു നാവുണ്ട്. പല്ലു വളഞ്ഞതാണ്.

ആവശ്യംപോലെ നീട്ടാം. വായിൽ രണ്ടു വിഷസഞ്ചിയുണ്ട്. ആ സഞ്ചിയുടെ സമീപത്തായി രണ്ടു ദ്വാരമുള്ള ചെറിയ വിഷപ്പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. വിഷപ്പല്ലുകൊണ്ടു കടിക്കുമ്പോൾ വിഷസഞ്ചിയിൽനിന്നു പല്ലിന്റെ ദ്വാരം വഴിക്കു മുറിവായിൽ വിഷം ചേരുന്നു. ഒരു തുള്ളി വിഷം അല്പനേരംകൊണ്ട് ഒരുത്തനെ കൊല്ലുന്നു. സർപ്പങ്ങളെല്ലാം വിഷമുള്ളവ.

ഇന്ത്യയിൽ 218 വിധം പാമ്പുകൾ ഉണ്ട്. അതിൽ 33 പാമ്പുകൾക്കു മാത്രമേ വിഷമുള്ളൂ. അനേകായിരം ജനങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ പാമ്പുകടിച്ചു മരിക്കുന്നു. പാമ്പുകടിച്ചാൽ വിഷം ഇറക്കിവരുന്നുണ്ട്. രണ്ടുവിധത്തിൽ—ഔഷധംകൊണ്ടും മന്ത്രംകൊണ്ടും—മന്ത്രം ഇക്കാലത്തു ദുർല്ലഭം. ഔഷധം എല്ലാ വിഷത്തിന്നും ഫലിക്കുന്നില്ല. ഒരു നീലാഞ്ജനക്കല്ലുകൊണ്ടു വിഷം ഇറക്കുന്നുണ്ട്. അതും ഫലമില്ല. പാമ്പു കടിച്ച ഉടനെ മുറിവായ്ക്കുനേരെ ചരടുകൊണ്ടു മുറുക്കികെട്ടി മുറിവായ പൊള്ളിച്ചാൽ വളരെ ഭേദം ഉണ്ട്.

മാംസഭക്ഷകരാണ്. ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ വീഴുങ്ങുന്നു. വലിയ തവളകൾകൂടി അകത്തു ചെല്ലും. ചില വലിയ മലമ്പാമ്പുകൾ മുയൽ, ആട്ടിൻകുട്ടി മുതലായവെ വീഴുങ്ങുന്നു. എലികളെ തെണ്ടിപ്പിടിച്ചു തിന്നും. പാമ്പുകൾ അനേകം മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. വിരിയുന്നതിന്നു മുമ്പ് അവ ഏതാനും തിന്നുകളയും. അതു വലിയ ഉപകാരം.

സർപ്പങ്ങളെ ഹിന്തുക്കൾ ശ്രേഷ്ഠജന്തുവായി വിചാരിക്കുന്നു. ചില കുറവർ പാമ്പുകളെ പിടിച്ചു വിഷപ്പല്ലു പറിച്ചുകളഞ്ഞു കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നുണ്ട്. പാമ്പുകൾക്കു ജാത്യാലുള്ള വൈരി കീരിയാണ്. കീരി പാമ്പിനെ തഞ്ചത്തിൽ കഴുത്തിൽ കടിച്ചു കൊന്നുതിന്നുന്നു.

38 ഋതുക്കൾ.

മഴക്കാലം, മഞ്ഞുകാലം, വേനക്കാലം, മുതലായ കാലവിശേഷാത്തെന്നെ ഋതു. ഇന്ത്യയിൽ ആറു ഋതുക്കൾ ഉണ്ട്. ഓരോ ഋതു

ഈരണ്ടു മാസം ആകുന്നു. അതു ക്രമമായി വഷ്ഋതു ശരദൃതു ഹേമന്തൃതു. ശിശിരൃതു. വസന്തൃതു. ഗ്രീഷ്മൃതു.

മിഥുനം കക്കടകം—വഷ്ഋതു; ചിങ്ങം കന്നി—ശരദൃതു; തുലാം വൃശ്ചികം—ഹേമന്തൃതു; ധനു മകരം—ശിശിരൃതു; കുംഭം മീനം—വസന്തൃതു; മേടം എടവം—ഗ്രീഷ്മൃതു.

ഓരോ ൃതുവിൽ ഓരോവിധം ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി അനുഭവിക്കുന്നു.

വഷ്ഋതു—മഴക്കാലം. മഴ ധാരാളമുള്ള കാലം. മറ്റു ഗുണങ്ങളെ വിവരിക്കുക.

ശരദൃതു—കൊയ്ത്തുകാലം. കൃഷി കൊയ്യാറാകുന്നു. മഴയധികം ഇല്ല. ഉഷ്ണവും ഇല്ല. വേറെ വിവരങ്ങൾ എഴുതുക.

ഹേമന്തൃതു—കാറുകാലം. തുലാവഷ്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. കിഴക്കൻ കാറും ഉണ്ടാകുന്നു.

ശിശിരൃതു—മഞ്ഞുകാലം. മഞ്ഞും തണുപ്പും ഉണ്ട്. വിവരിക്കുക.

വസന്തൃതു—തളിർകാലം. വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞു പുതിയ ഇലകൾ വരുന്നു. പുഷ്പങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടാകുന്നു. വിവരിക്കുക.

ഗ്രീഷ്മൃതു—വേനൽകാലം. വർണ്ണിക്കുക.

39. പഞ്ചസാരം.

മധുരമുള്ള വെള്ളത്തെ പൊടി. മധുരമുള്ള സസ്യങ്ങളുടെ രസത്തിൽനിന്നു എടുക്കുന്നു.

കരിമ്പ് ഒരു മാതിരി മധുരക്കിഴങ്ങ്. ഇവയുടെ മധുരരസത്തിൽനിന്നാണ് അധികം. പന, തെങ്ങ്, ഈന്ത് എന്നിവയുടെ കുലയിലുള്ള നീരിൽനിന്നും എടുക്കുന്നു.

കരിമ്പും കിഴങ്ങും യന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു രസം എടുക്കും. ആ രസം അരിച്ചു കുറുക്കുന്നു. നല്ലവണ്ണം തിളക്കുമ്പോൾ അല്പം മുണ്ടാമുവെള്ളം ചേർക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിലുള്ള ചില മലിനതകൾ മുകളിൽ പൊങ്ങിവരും. അതു കള

ഞ്ഞു കുറുക്കി വാറ്റിച്ചാൽ ശക്കരയായി. ഇതുപോലെ പന, തെങ്ങ് ഇവയുടെ കുലകളുടെ നീരും ചുണ്ണാമ്പുവെള്ളംകൂട്ടി കുറുക്കി ശക്കരയാക്കുന്നു.

ശക്കരയുടെ നിറം ഒരു തവിട്ടുനിറം. ആ നിറം കളഞ്ഞു തൂവെള്ളയാക്കിയതാണ് പഞ്ചസാര. ശക്കര വെള്ളത്തിൽ കലക്കി തുടപിടിപ്പിച്ചു, ചണനാരിൽകൂടിയും അസ്സി ചുട്ട കരിയിൽ കൂടിയും അരിച്ചാൽ ശക്കരയിലുള്ള നിറം പോകുന്നു. ആ വെള്ളം കുറുക്കി പൊടിയാക്കി എടുക്കുന്നതു പഞ്ചസാര.

ഇന്ത്യയിൽ പല സ്ഥലത്തും പഞ്ചസാരയുണ്ടാക്കുന്നു. അന്യദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്നുണ്ട്. ഉപയോഗം വിവരിക്കുക.

40. ഉപ്പ്.

ഉപ്പ് എല്ലാവരും നിത്യം ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനം.

ഉപ്പു രണ്ടുവിധമുണ്ട്. കല്ലുപ്പ്, മണ്ണുപ്പ്. കല്ലുപ്പു സമുദ്രവെള്ളം കുറുക്കി എടുക്കുന്നത്. മണ്ണുപ്പു ചില രാജ്യത്തുള്ള മണ്ണു കലക്കി അരിച്ച് ആ വെള്ളത്തിൽനിന്നെടുക്കുന്നത്. ചെറിയ കല്ലുകളായിരിക്കുന്നതു കല്ലുപ്പ്. മണ്ണുപോലെ പൊടിയായിരിക്കുന്നതു മണ്ണുപ്പ്.

കല്ലുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതു സമുദ്രതീരത്തിൽ ഭൂമി സമനിരപ്പാക്കി ചെറിയ പാടംപോലെ വരമ്പുകളും ഇട്ട സ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിനു ഉപ്പുപടന്നകളും എന്നു പേർ. പടന്നകളിൽ കളിമണ്ണായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ സമുദ്രവെള്ളം അതിൽ കെട്ടിനിൽക്കിയാൽ ഉള്ളിലേക്കു വലിഞ്ഞുപോകും.

സമുദ്രജലം പടന്നകളിൽ നിറയുന്നു. സൂര്യരശ്മിയാൽ വറ്റിത്തുടങ്ങും. ഏതാനും വറ്റിയാൽ മറ്റൊരു പടന്നകളിലേക്ക് ആക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ പടന്നകളിൽ പിന്നെയും സമുദ്രജലം നിറയുന്നു. അത് ഏതാനും വറ്റിയാൽ മറ്റൊരു പടന്നകളിലാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ വറ്റിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഒടുവിൽ ഉപ്പു വെള്ളമെല്ലാം വറ്റി അടിയിൽ ഉപ്പു പാറപോലെ ഉറയ്ക്കുന്നു. അതിനെ വെട്ടി

യെടുത്തു ചാക്കുകളിലാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഈ ഉപ്പു മണ്ണിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാൽ നിറം മണ്ണുപോലെ മലിനമായിരിക്കും. ഈ ഉപ്പാണ് നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ചുണ്ണാമ്പുകല്ലുപോലെയുള്ള ഒരുതരം പാറ പൊളിച്ചെടുത്തു വെള്ളത്തിൽ കലക്കിയാൽ വെള്ളം ഉപ്പുരസമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. ആ വെള്ളം വലിയ പാത്രങ്ങളിലാക്കി തെളിയിച്ചു കുറുക്കുന്നു. ഈ ഉപ്പു ശുദ്ധ വെള്ളയായും പൊടിയായുമിരിക്കും. ഇംഗ്ലാണ്ടിലും മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത് ഇതാണ്.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു ബൊമ്പായ്ക്കു സമീപവും മദിരാശിക്കുസമീപവും സമുദ്രവെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ഉപ്പെടുക്കുന്നു. ഇതിനു അധികം ചിലവും ബുദ്ധിമുട്ടും ഇല്ല. ഗവർമ്മെണ്ടിൽ നിന്ന് ഉപ്പിനു നികുതി വെച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ലെന്നു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ബങ്കാളത്ത് ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ നിന്നു വരുന്ന ഉപ്പാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

മധുരമില്ലാത്ത എല്ലാ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിലും ഉപ്പുചേർക്കുന്നു. വേറെയും ഉപയോഗങ്ങൾ പറയുക.

41. മഴ.

സമുദ്രം, പുഴ, തടാകം, മുതലായ ജലാശയങ്ങളിൽനിന്നു സൂര്യരശ്മികൊണ്ടു വെള്ളം ആവിരൂപമായി പരിണമിക്കുന്നു. ഇതു കണ്ണിനു കാണുന്നതല്ല. ഘനം കുറവാണ്. അതുകൊണ്ടു മേല്പോട്ടുപൊങ്ങി ആകാശത്തിലേക്കുപോകുന്നു. തണുത്ത കാറു തട്ടുമ്പോൾ ആവി തണുത്തു നോക്കിയാൽ കാണത്തക്കരൂപത്തിലാകുന്നു. അതാണ് മേഘം. മേഘം കാറുകൊണ്ടു ആകാശത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ചലിക്കുന്നു. പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ തട്ടിയും മറ്റു തണുത്ത കാറ് ഏറുംപിന്നെയും തണുത്തു വെള്ളമാകുന്നു. വെള്ളമായാൽ താഴത്തുവീഴുന്നു. അതാണ് മഴ. കാ

റവതട്ടി മഴപെയ്യുമ്പോൾ വെള്ളം ചെറിയതും വലിയതും ആയ തുള്ളികളായിത്തീരുന്നു.

ഭൂമി തണുത്തു സസ്യാദികൾക്കെല്ലാം ഗുണമായിത്തീരുന്നു. മഴവെള്ളം ഏതാനും ഭാഗം ഭൂമിയിൽത്തന്നെ താണുപോകുന്നു. ഏതാനും ഭാഗം നദികളിലും മറ്റും ചെന്നുചേർന്നു സമുദ്രത്തിലേക്കുതന്നെ പോകുന്നു. ഭൂമിയിൽ താണ് വെള്ളം ഉറവുകളായിത്തീരുന്നു.

മഴകൊണ്ടുള്ള ഗുണവും ഇല്ലാഞ്ഞാലുള്ള ദോഷവും വിവരിക്കുക.

42. ആന.

കരയിലുള്ള ജന്തുക്കളിൽ വെച്ചു വലിയത് ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും മാത്രമെ കാണുന്നുള്ളു. ആഫ്രിക്കയിലെ ആന ഇന്ത്യയിലെ ആനകളേക്കാൾ വലിയതാകുന്നു.

ആന പതിനൊന്നടി പൊക്കം വളരും. നീളം പതിനഞ്ചടിയോളം ഉണ്ടാകും. അതിന്നടുത്ത വണ്ണവും ഉണ്ടാകും. തല ഉടലോടടുത്തു ചേർന്നിരിക്കും. മറ്റു നാല്ക്കാലികളെപ്പോലെ വായകൊണ്ടു നിലത്തുള്ള സാധനം എടുപ്പാൻ കഴിയില്ല. അതിന്നുവേണ്ടി തുമ്പിക്കൈ ഉണ്ട്. അതു മൂക്കു നീണ്ടതാണ്. തുമ്പിക്കൈ കൊണ്ടു നിലത്തുനിന്ന് ഏതും എടുക്കാം. വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകളും മറ്റും വലിക്കാം. കാല് ഉരുണ്ടതാണ്. നഖങ്ങളുണ്ട്. വിരലില്ല. ചെവി വലിയതാണ്. തന്നെ ആട്ടാം. വാലുണ്ട്. അതിന്റെ അറ്റത്തു രണ്ടുഭാഗത്തും കട്ടിയായ രോമം ഉണ്ടാകും. ആണാനക്കു കൊമ്പുണ്ട്. പിടിയാനക്കില്ല. മോഴ എന്ന് ഒരുതരം നപുംസക ആനയുണ്ട്.

ഇത് ഒരു കാട്ടുമൃഗമാണ്. ഇന്ത്യ, ബർമ്മ, സിലോൺ, ആഫ്രിക്കാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള കാടുകളിൽ കാണുന്നു. ഇതു മുപ്പതു നാല്പതുകൂടി കൂട്ടമായി കാട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ വലിയ കൊമ്പനാന മുമ്പിൽ വഴികാട്ടി നടക്കുന്നു. ആനയെ ര

ണ്ടു വിധം പിടിക്കുന്നു. ആനക്കുഴി വെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. ആനക്കുഴി വിവരിക്കുക. മൈസൂർ മലകളിൽ ആനക്കൂട്ടത്തെ വളച്ചുകെട്ടിയ ഒരു സ്ഥലത്ത് ആട്ടിത്തെളിക്കുന്നു. ആ സ്ഥലത്തിനു കെഡ്ഡാ എന്നുപേർ. അതിൽ, ഇണങ്ങിയ ആനപ്പുറത്തുചെന്നു മരങ്ങളിൽ പിടിച്ചുകെട്ടുന്നു.

ഇണങ്ങുന്നതാണ്. നല്ല ബലമുള്ള ജന്തുവാണ്. മനുഷ്യർക്കു വളരെ ഉപയോഗം. കാട്ടിൽ നിന്നു വലിയ തടികളെ വലിച്ചു നാട്ടുപ്രദേശംവരെ കൊണ്ടുവരുന്നു. വലിയ ഭാരം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ പണ്ടുപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നായാട്ടിനും രാജാക്കന്മാരുടെ ഘോഷയാത്രക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറ്റുപയോഗം പറയുക.

ഇണങ്ങിയാൽ പറഞ്ഞതുകേൾക്കും. ആന നൂറുവയസ്സിരിക്കും. യൌവനകാലത്തു മദിച്ചു നടക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇണങ്ങിയ ആനകളും ഒരുവിധം ഭ്രാന്തു പിടിച്ചുപോലെ ആയിത്തീരും. ആന മദിച്ചതു കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വർണ്ണിക്കുക.

43. തീവണ്ടി.

ആവിയുടെ ശക്തികൊണ്ട് ഓടുന്ന വണ്ടി. ഇതു സ്റ്റീവൻസൺ എന്ന മഹാൻ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ്. അതിപ്പോൾ വളരെ പരിഷ്കാരപ്പെട്ട് അതിവേഗത്തിൽ ഓടുന്നതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഒരു തീവണ്ടി അനേകം വണ്ടികളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാകുന്നു. സാമാനവണ്ടി, ആൾവണ്ടി- സാമാനവണ്ടികളെ മേൽപ്പുരയുള്ളതും ഇല്ലാത്തതും- ആൾവണ്ടി മൂന്നു വിധം. ഇവ കൂലി കൂടുതലും കുറവുമുള്ളത്. കൂടുതൽകൂലിയുള്ള വണ്ടിയിൽ സൌകര്യം അധികമുണ്ട്. വിവരിക്കുക.

കുലുക്കത്തിനും സഞ്ചാരത്തിനും സൌകര്യം. ഇതു വിവരിക്കുക. ക്ഷാമനിവാരണം. വിവരിക്കുക.

അപായം വരാനിടയുണ്ട്. വേഗംകൊണ്ടു അത്യുഷ്ണവും അസൌകര്യവും യാത്രക്കാർക്കുണ്ട്. അപായം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു വിവരിക്കുക.

ഗുണാധിക്യത്താൽ ദോഷം ഗണ്യമാക്കാനില്ല. തനിയെ സഞ്ചരിപ്പാൻ ഭയമില്ല.

44. പോത്ത് (കരിങ്കന്ന്).

കാളയേപ്പോലെ വളർത്തിവരുന്ന ഒരു നാല്ക്കാലി. ഇത് ഇണങ്ങാത്ത കാട്ടിൽ കാണുന്നു. അതിനു കാട്ടുപോത്ത് എന്നുപേർ. കാട്ടുപോത്തിനു വലിപ്പം കൂടും. ശക്തിയും കൂടും. ഇതിനെ പിടിച്ചിണക്കിയതിന്റെ സന്തതികളാണ് നാട്ടിൽ കാണുന്നത്.

ദേഹം കാളപോലെതന്നെ. തോൽ കറുത്തതടിച്ചതാണ്. രോമം അധികമില്ല. കൊമ്പും കറുത്തതാണ്. പരന്ന കുഴൽ പോലെയാണ്. കൊമ്പു രണ്ടായിരിക്കും. വെള്ളത്തിൽ അധികം നേരം കിടപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. കാളയോളം ചൊടിയില്ല. മന്ദബുദ്ധിയാണ്. ഭക്ഷണം കാളയെപ്പോലെതന്നെ. എരുമയും പശുക്കളേപ്പോലെ പാലുണ്ട്. അതുപോലെ നമുക്കുപയോഗിക്കാം.

ഇതിന്റെ ഉത്ഭവം ഇന്ത്യയിലാണ്. ഇപ്പോൾ ലോകമെങ്ങും ഉണ്ട്. എങ്ങിനെ ലോകമെങ്ങും പരന്നു എന്നത് അത്ഭുതമാണ്. കാട്ടുപോത്തുകൾ ഇന്ത്യയിലെ കാടുകളിൽ ഇപ്പോഴും കാണാം. ഇംഗ്ലീഷുകാർ അതിനെ വേട്ടചെയ്വാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

തോലുറപ്പുള്ളതും കട്ടിയുള്ളതുമാണ്. ചെരിപ്പു മുതലായവയുണ്ടാക്കുന്നു. കൊമ്പുകൾകൊണ്ടു പല സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചിലതു പറയുക.

45. സ്യൂയെസ്സ് തോട്.

പണ്ടു യൂറോപ്പിൽനിന്ന് ഇന്ത്യക്കു കപ്പൽവഴി ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുകൂടിയായിരുന്നു. ആ വഴി വളവാണ്.

ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ കിഴക്കേ അറ്റത്തുനിന്നു ചെങ്കടലിൽ വന്നുചേർന്നാൽ വളരെ എളുപ്പമാകും. എന്നാൽ ആ രണ്ടു കടലുകളും തമ്മിൽ തൊട്ടിരുന്നില്ല. 100 നാഴിക മണൽപ്രദേശമായിരുന്നു. അവ തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർപ്പാൻ വെട്ടിയ തോടാണ് സ്യൂയെസ്സ് തോട്.

വളരെ കാലം മുമ്പുതന്നെ ഈ തോട് വെട്ടുന്നതിനു പല രാജാക്കന്മാരും ആലോചിച്ചുവന്നു സാധിച്ചില്ല. ഇയ്യിടയിൽ ഡി. ലിസെപ്സ് എന്ന ഒരു പ്രെഞ്ചുകാരനാണ് ഇതിനുദ്യമിച്ചു നടത്തിയത്. പ്രെഞ്ചു രാജാവും ഈജിപ്ത്തുരാജാവും സഹായിച്ചു.

1860-ൽ പണി ആരംഭിച്ചു. 1869 നവമ്പ്ര് 20-ാംനു കപ്പൽ ഓടിത്തുടങ്ങി. നീളം 88 നാഴിക- 66 നാഴിക വെട്ടിത്താഴ്ത്തിയതാണ്. 14 നാഴിക ചില തടാകങ്ങളും വഴിയിലിരുന്നതു താഴ്ത്തി. 8 നാഴിക ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടിവന്നില്ല. വഴിയിൽ ഈ വിടവിടെയായി അഞ്ചു തടാകങ്ങളും ഉണ്ട്. തോടു തെക്കുവടക്കായിട്ടാണ്. വടക്കെ അറ്റത്തു പോർസേയിഡ് എന്ന പട്ടണവും തെക്കെ അറ്റത്തു സൂയെസ്സ് എന്ന പട്ടണവും ഉണ്ട്.

ആദ്യം ചോടുകൊണ്ടു 72 അടി വീതി. മുകൾഭാഗം 300 അടി വീതി. ആഴം 26 അടി. കപ്പലുകൾ വിലകിപ്പോവാൻ അഞ്ചുനാഴികക്കു സ്ഥലവും ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചോടുകൊണ്ടു 121 അടി വീതിയും ആഴം 27 അടിയും ഉണ്ട്. ആദ്യം രാത്രി കപ്പൽ പോയിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ വിദ്യുശ്ശക്തിയുപയോഗിച്ചു വിളക്കു കത്തിക്കുന്ന കപ്പലുകൾ മാത്രം രാത്രിയും പോകുന്നു.

ബ്രിട്ടീഷുഗവർമ്മേണ്ടു ആദ്യം സഹായിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ ജപ്ത്തുഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ അവകാശം നാലു ലക്ഷം പവൻ കൊടുത്തു തീർവാങ്ങി.

ഈ വഴിക്കു 15-ാംദിവസം ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ എത്താം. വേറെയും ഗുണം വിവരിക്കുക.

46. ഏറാമിറക്കം.

സമുദ്രത്തോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പുഴകളിലും കായലുകളിലും വെള്ളം ചിലപ്പോൾ അധികമായും ചിലപ്പോൾ കുറഞ്ഞും കാണുന്നു. ഈ വ്യത്യാസം ദിവസം കാണാം. ഇതു സമുദ്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഇറക്കവും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലാണ്.

ഭൂമി, ചന്ദ്രൻ, സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ആകർഷണശക്തിയുണ്ട്. ഒരു കല്ലു മേൽപ്പോട്ടിട്ടാൽ താഴത്തേക്കുതന്നെ വരുന്നതു ഭൂമിയുടെ ആകർഷണശക്തികൊണ്ടാണ്. ചന്ദ്രൻ ഭൂമിക്കു

സമീപമുള്ള ഗ്രഹമാണ്. കരപോലെ ഉറച്ചുനില്ക്കാത്ത വലിയ ജലസമൂഹമായ സമുദ്രജലത്തെ ചന്ദ്രൻ ആകർഷിക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രന്റെ നേരെ സമുദ്രജലം അല്പം പൊന്തുന്നു. സൂചികാന്തം ഒരു ഇരുമ്പുകഷ്ണത്തെ ആകർഷിക്കുംപോലെ.

ഒരു ദിവസം രണ്ടേറാവും രണ്ടിറക്കവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഏറത്തിന്റെ ആരംഭം ചന്ദ്രോദയസമയം ആണ്. 15 നാഴികനേരം ഏറാം നില്ക്കും. പിന്നെ 15 നാഴിക ഇറക്കം. രണ്ടാമതും 15 നാഴിക ഏറാം. പിന്നെയും ഇറക്കം. വാവുദിവസങ്ങളിൽ ഏറമിറക്കത്തിന്നു ശക്തി കൂടിയിരിക്കും.

സമുദ്രത്തിലുള്ള തിരയും ഏറമിറക്കവും ഒന്നല്ല. തിര കാറടിച്ചു വെള്ളം ഇളകുന്നതാണ്. അത് ഏറത്തിലും ഇറക്കത്തിലും ഉണ്ടാകും.

സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്ന ചില പുഴകളിൽ ഏറംകൊണ്ടാലല്ലാതെ വലിയ കപ്പലുകൾ പോവാൻ വെള്ളമുണ്ടാവില്ല. കല്ക്കത്തയിലുള്ള ഹുഗ്ലീനദിയിൽ ഏറംകൊണ്ടു വെള്ളം കയറിയാൽ മാത്രം വലിയ കപ്പലുകൾ നദിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ചില ചെറിയ ഉൾക്കടലുകളിൽ ഇറക്കം തുടങ്ങുമ്പോൾ അടച്ചു വല കെട്ടുന്നു. ഇറക്കം അവസാനിച്ചാൽ അനവധി മത്സ്യം കിട്ടും. ഇത് അനേകം മുക്കുവന്മാർക്കുപകാരം.

47. സിംഹം.

മറ്റു മൃഗങ്ങളെ പിടിച്ചുതിന്നുപജീവിക്കുന്ന ഒരു കാട്ടുമൃഗമാകുന്നു. നരി (കടുവാ), കരടി മുതലായവയെപ്പോലെ. ഇതിന്നു 'മൃഗരാജാവ്' എന്നു പേരുണ്ട്. ഇതു വളരെ ഗാംഭീര്യമുള്ള മൃഗമെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നു.

ഇപ്പോൾ ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിൽ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള കാടുകളിലും കാണുന്നു. നിറം മഞ്ഞ. പ്രധാനമായ തവിട്ടുനിറമാകുന്നു. പൂച്ചയപ്പോലെ രാത്രി കണ്ണു കാണും. പകൽ കണ്ണു ചെറിയ വൃത്താകാരമായിരിക്കും. പൂച്ചക്ക് ഒരുരുചപോലെ മീശിക്കുന്നു. കഴുത്തിലും താടിയിലും നീണ്ട രോമം ഉണ്ട്. ഇതിന്നു കുഞ്ഞുടി അല്ലെങ്കിൽ സട എന്നു പേർ. പെൺസിംഹത്തിന്നു കുഞ്ഞുടി

യില്ല. നരിയോളം വലിയതല്ല. നല്ല ബലമുള്ള ജന്തുവാണ്.

സിംഹം ഇണയായിട്ടതന്നെ കാണുന്നു. ആൺസിംഹം തന്റെ ഇണയ്ക്കു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ഇരതെണ്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇര പിടിക്കുന്നത് ഒളിച്ചിരുന്ന് ഒറ്റച്ചാട്ടത്തിൽ മറ്റു ജന്തുക്കളെ പിടിക്കുന്നു. ഒരു കാളയെ കൊന്നു കടിച്ചുവലിച്ചു കൊണ്ടുപോവാൻ തക്ക ശക്തിയുണ്ട്.

അതിന്റെ ശബ്ദം ഭയങ്കരമായിരിക്കും. അതിനെ പിടിച്ചു സർക്കസ്സിൽ കളിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനെ വിവരിക്കുക.

48. തോൽ.

തോൽ ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പോകാതെ ഒന്നായി ഉരിച്ചെടുക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വെച്ചിരുന്നാൽ അഴുകിപ്പോകും. അതുകൊണ്ട് ഉണക്കിവെക്കുന്നു. ചില തോൽ ഉപ്പുപുരട്ടി ഉണക്കുന്നു.

ഉണങ്ങിയ തോൽ വിറങ്ങലിച്ചു വളച്ചാൽ വളയാതെയിരിക്കും. അതിനെ പാകം വരുത്തുന്നു. അതിനു കുറയ്ക്കിടുക എന്നു പേർ. കുറയ്ക്കിട്ട തോൽ മയമുണ്ടാകും. ബലമുള്ളതും വെള്ളം തട്ടിയാൽ വേഗം കേടുവരാത്തതും ആകുന്നു.

കാളയുടെ തോലാണ് വളരെ നല്ലതെന്നു പറയുന്നു. പിന്നെ ആട്ടിൻതോലാണ് നല്ലത്. അതാതു ദിക്കുകളിൽ ചത്ത മൃഗങ്ങളിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്ന തോലെല്ലാം ഉണക്കി കുറക്കിടുന്ന ദിക്കുകളിലേക്കു കെട്ടി അയക്കുന്നു. കുറക്കിടുന്നതിന് ഒന്നാമതായി വെള്ളത്തിൽ നനച്ച് ഉപ്പു മുതലായവയെ കഴുകിക്കളയുന്നു. ചുണ്ണാമ്പുവെള്ളത്തിൽ ഇട്ടു രോമമെല്ലാം വരണ്ടിക്കളയുന്നു. ചില മരത്തിന്റെ തോലിട്ടു കഷായം വെച്ച് അതിൽ നാലഞ്ചാഴ്ച ഇട്ടുവെച്ച് ഉണക്കുന്നു.

ഈ ഉണങ്ങിയ തോൽ കത്തികൊണ്ടു കരടും അധികം കട്ടിയുള്ളതും ചെത്തിക്കളഞ്ഞു നന്നാക്കുന്നു. അതിനെ കൊഴുപ്പും എണ്ണയും കൂട്ടി കല്ലുകൊണ്ട് നിലം ഉരച്ചു മിനുസം വരുത്തുന്നതുപോലെ ഉരച്ചു മിനുപ്പിക്കുന്നു. ചില തോലിനു ചായം ഇട്ടു മിനുക്കുന്നു.

മിനുക്കി തെയ്യാറാക്കിയ തോൽ പലതിനും ഉപയോഗിക്കാം. ചെരിപ്പു, ബൂട്ട്സ്സു, പെട്ടികൾ, കുതിരസ്സാമാനങ്ങൾ മുതലായവ. പേരെയും ചില ആവശ്യം വിവരിക്കുക.

49. പിഞ്ഞാണം.

നാം നിത്യമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന പാത്രം. മൺകലങ്ങൾപോലെ വേഗത്തിൽ ഉടയുന്നതാകുന്നു. ഉടഞ്ഞാൽ ഉപയോഗവുമില്ല. നല്ല മിനുസമുണ്ട്.

കളിമണ്ണും കരിങ്കല്ലും കൂട്ടി അരച്ചുതാകുന്നു. കുമ്പാരന്മാർ മണ്ണുകൊണ്ടു കലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ മെഴുകുപാകത്തിലാക്കി വട്ടത്തിൽ തിരിയുന്ന മേശപ്പുറത്തുവെച്ചു വേണ്ട ആകൃതി വരുത്തുന്നു. പിടിവള്ളി, കഴുത്തു, പാദം മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ അച്ചിലിട്ടു ഭാഷയാക്കി ഇതിൽ പിടിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതിനെ ഉണക്കി ഓരോ പാത്രവും മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പെട്ടിയിൽ വെച്ചു് ആ പെട്ടിയോടെ ചൂളയിൽവെച്ചു ചുടുന്നു. ആ പാത്രങ്ങൾക്കു മിനുസമില്ല. ചില കല്ലും ഇരുമ്പുംകൂട്ടി ദ്രാവകങ്ങൾ ചേർത്തു കുഴമ്പാക്കി ഈ പാത്രത്തിൽ തേച്ചു മിനുക്കുന്നു. പിന്നെ രണ്ടാമതും ചൂളവെക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ചൂള എടുത്താൽ ഒരുമാതിരി ചായംകൊണ്ടു ചിത്രവേലകൾ ചെയ്യുന്നു. ഇതു് അധികമായും കൈകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. ചൈനാ, ഇംഗ്ലാണ്ടു് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് വരുന്നതു്.

വില സഹായം. ഏതു സാധനവും സൂക്ഷിക്കാം. ചില ഉപയോഗം വിവരിക്കുക.

50. ആവിയന്ത്രം.

വെള്ളം കുറുകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആവിയുടെ ശക്തികൊണ്ടു പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ.

ആദ്യം ആവിശക്തി കണ്ടുപിടിച്ചതു സ്റ്റീവൻസൺ എന്ന

മഥാനാണ്. ഇതിനെ ആദ്യമായുപയോഗിച്ചതു തീവണ്ടിക്കാണ്. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു പല പ്രവൃത്തികൾ നടത്തുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ആവിയുടെ ശക്തികൊണ്ട് ഒരു ചക്രം തിരിയുന്നു. ആ തിരിച്ചലിൽനിന്നു പലവിധമായ മാലനങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഒരു തുള്ളി വെള്ളം ആവിയായാൽ വെള്ളത്തിനു വേണ്ട സ്ഥലത്തിൽ എത്രയോ അധികം സ്ഥലം ആവശ്യമുണ്ട്. ഒരു വലിയ പാത്രത്തിൽ വെള്ളം തിളക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന ആവിയെ ചെറിയ കുഴലിൽകൂടി പുറത്തു വിടുമ്പോൾ ശക്തിയോടുകൂടി പോകുന്നു. ഈ ശക്തികൊണ്ടാണ് ചക്രം തിരിയുന്നത്. ആവിയന്ത്രങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചാൽ ഒരു പറപോലെ വട്ടത്തിലുള്ള ഒരു സാധനത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് ഒരു ഇരുമ്പുലക്ക പുറത്തുവരികയും അകത്തുപോകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. ഇത് ഒരു വലിയ ചക്രത്തിന്റെ അച്ചിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ചക്രം തിരിയുന്നു. ഇരുമ്പുലക്കയുടെ അറ്റത്തു പറയടച്ച് ഉള്ളിൽ ഒരു വട്ടമുണ്ട്. ആ വട്ടിൽ ആവി തട്ടി പുറത്തേക്ക് തള്ളുന്നു. ആവി പിന്നെ ആ വട്ടിന്റെ മുൻവശത്തു വന്നു പിന്നോക്കം തള്ളുന്നു. ഇതാണ് ആവിയന്ത്രത്തിന്റെ ഹൃദയം. അല്ലെങ്കിൽ മുഖ്യ അംഗം.

ആവിയന്ത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഏതെല്ലാം പണികൾ നടത്തുന്നു എന്നു വിവരിക്കുക.

51. തെങ്ങ്.

ശാഖകളില്ലാത്ത ഒരുമാതിരി വൃക്ഷം. ഉഷ്ണദേശങ്ങളിൽ വളരുന്നു. സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ നന്നായി വളരുന്നു.

തടി 60 അടി മുതൽ 100 അടിവരെ നീളമുണ്ടാകും. ശാഖകളില്ല. തടിയിൽ ചുറ്റും തെങ്ങിന്റെ മടൽനിന്നപാടുണ്ടാകും. അത് എണ്ണിക്കണക്കാക്കിയാൽ സുമാർ തെങ്ങിന്റെ പ്രായമറിയാം. ആറുമാസത്തിലൊരിക്കൽ മടൽ വീഴുന്നു. മടൽ തെങ്ങിന്റെ അറ്റത്തു മാത്രം കാണും. ഒരു തെങ്ങിൽ 15 മടലോളം ഉണ്ടാകും. മടലിന്റെ ആകൃതി തൂവൽപോലെയാകുന്നു.

മടലിന്റെ അടിയിൽ പൂക്കുല ഉണ്ടാകും. ഓരോ കുലയിൽ 30-വരെ കായുണ്ടാകും. കായ ഏകദേശം ഒരടിനീളം. പത്തിഞ്ചു വണ്ണവുമുണ്ടാം. പുറംതോലി മിനുസമായിരിക്കും. അകത്തു ചകിരി. അതിനുള്ളിൽ ചിരട്ട. ചിരട്ടക്കുള്ളിൽ അരയിഞ്ചു കനത്തിൽ വെളുത്ത കഴമ്പ്. ബാക്കി ഇളനീരുമുണ്ടാകും. ഒരു വൃക്ഷത്തിൽ ചുരുങ്ങിയതു കൊല്ലത്തിൽ 100 കായകിട്ടും.

തെങ്ങിന്റെ എല്ലാ ഭാഗവും ഉപയോഗിക്കുന്നു. തടി പുരപ്പണിക്കും; ഇല, പുരമേച്ചലിനും, കൊട്ട, പായ മുതലായതുണ്ടാക്കും; ചകിരി. കയറുപിരിക്കുന്നു, പായുണ്ടാക്കുന്നു, ബ്രഷുണ്ടാക്കുന്നു; തേങ്ങ കറിക്കുപയോഗിക്കുന്നു. ഉണക്കി കൊപ്രയാക്കി വെളിച്ചെണ്ണ എടുക്കുന്നു; പിണ്ണാക്കു കന്നുകാലികൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനും വളത്തിനും ഉപയോഗം; ഇളനീർ-ദാഹത്തിനു കുടിക്കുന്നു; പൂക്കുലയിൽനിന്ന് ഒരുമാതിരി നീരെടുക്കുന്നു; ആ നീര് ചുണ്ണാമ്പുകൂട്ടിക്കുറുക്കി ചക്കരയാക്കുന്നു; ചക്കരയിൽനിന്നു പഞ്ചസാരയുണ്ടാക്കുന്നു; ആ നീര് പുളിപ്പിച്ചു കാച്ചി റാക്കുണ്ടാക്കുന്നു.

നാളികേരം മുളപ്പിച്ചു തെങ്ങു നട്ടുവളർത്തുന്നു. നല്ല തെങ്ങു 30 കൊല്ലം കായ്ക്കും.

52. മൃഗങ്ങളുടെ പുതപ്പ്.

നമുക്കു ശീതം തട്ടുപ്പാൻ പുതപ്പുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. മൃഗങ്ങൾക്ക് അവയുടെ തോലിൽതന്നെ മുളച്ചുണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്നതു മൂന്നുതരമാണ്. രോമം, പട്ടകമ്പിളി. കമ്പിളി.

രോമം—ഇതു കോലാടു, പട്ടി, മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ പുറത്തു കാണുന്നത്. നമ്മുടെ തല രോമംപോലെ. കുതിരവാലിലും കഴുത്തിലും വളരുന്നു.

രോമംകൊണ്ടു പല ഉപയോഗവുമുണ്ട്. കുതിരവാൽ രോമം ഫീഡിൽ എന്ന വാദ്യം പ്രയോഗിക്കുന്ന വില്ലിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ബ്രഷുണ്ടാക്കുന്നു. പലവിധം കൃത്രിമമുടികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

പട്ടകമ്പിളി—പൂച്ച, അണ്ണാൻ, മുയൽ നീർനായ മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിൽ തിങ്ങിവളരുന്ന നീളംകുറഞ്ഞ രോ

മമാകുന്നു. ഇതു പട്ടുപോലെ മാർദ്ദവമായിരിക്കും. മഴക്കാലത്തു ഈ ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിൽ തിങ്ങി വളരുന്നു. വേനൽകാലത്തു കൊഴിഞ്ഞുപോകും.

ഒരുമാതിരി വസ്ത്രമുണ്ടാക്കുന്നു. നെയ്യുണ്ടാക്കുന്നില്ല. ഒരു മാതിരി പശമേത്ത് അടിച്ചു പരത്തുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു തൊപ്പി കൾ ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. വസ്ത്രം നല്ല മാർദ്ദവമുള്ളതായിരിക്കും.

കമ്പിളി—ചെമ്മരിയാടു, ചില മാൻ, എന്നിവയുടെ പുറത്തുള്ള പരുക്കനായ ഒരുതരം രോമം. ഇതിനെ വേനൽകാല ത്തു കത്തിരിച്ചെടുക്കുന്നു.

കമ്പിളി നന്നാക്കി നൂറ്, നൂലുണ്ടാക്കി, നെയ്യുന്നു. തണു പ്പുള്ളകാലത്തു ധരിപ്പാൻ നല്ലതാകുന്നു.

53. കൂപ്പി പാത്രങ്ങൾ.

കണ്ണാടിയിൽകൂടി നോക്കിയാൽ കാണും; കുട്ടിയുള്ളത്; കുട പ്പുമുള്ളത്; വേഗത്തിൽ പൊട്ടുന്നത്; മിനുസമുള്ളത്.

പണ്ടു ഫിനിഷ്യർ എന്ന ജാതിക്കാർ ഒരു പുഴവക്കത്തു വെ പ്പുകഴിച്ചു അടുപ്പിൽ നോക്കുമ്പോൾ പ്രകാശിക്കുന്ന കുട്ടിയായ സാധനം ചാരത്തിൽ കണ്ടു. അങ്ങിനെയാണ് കൂപ്പി കണ്ടു പി ടിച്ചത്. മണൽ, വെടിയുപ്പ്, പപ്പടക്കാരം, ചുണ്ണാമ്പു മുതലാ യ സാധനങ്ങൾ കൂട്ടിയുരുക്കി കൂപ്പിയുണ്ടാക്കുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ കൂട്ടിയുരുക്കിയാൽ വെള്ളംപോ ലെയാകുന്നില്ല. വെണ്ണ നെയ്യുപോലെയാകുന്നു. 6 അടിയോ ളം നീളമുള്ള ഒരു ഇരുമ്പുകുഴലിന്റെ അറ്റത്ത് ഈ ഉരുകിയ കൂ പ്പി എടുക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു കൂപ്പിപാത്രംപോലെ ഉള്ളുള്ള അച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. അച്ച രണ്ടുപൊളിയായിരിക്കും. അതിന്റെ അകത്ത് ഇരുമ്പുകുഴലിന്റെ കൂപ്പിയുള്ള അറ്റംവെച്ചു അച്ചുമൂ ക്കുന്നു. കുഴലിൽ കൂടി ഊതുന്നു. അച്ചിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉള്ളുപൊ ള്ളയായ പാത്രം ഉണ്ടാകുന്നു. അതാറിയാൽ നല്ല കൂപ്പിയാകും.

ഇമ്മാതിരി ചെറുതരം കൂപ്പിപാത്രങ്ങളും കൂപ്പികളും ഒരുദിവ സം 200 മുന്നൂറോളം ഒരുത്തൻ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കല്ലത്തു

യിലും ബൊമ്പായിലും പൊട്ടിയ കൂപ്പികൾ ഉരുക്കി ചെറുതരം മഷിക്കൂപ്പി മുതലായ പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ അധികമായുണ്ടാക്കിവരുന്നു.

കൂപ്പിപ്പാത്രങ്ങളാലുള്ള ഉപയോഗങ്ങൾ പറയുക.

54. ഉറമ്പ്.

നിലത്ത് ഓടിനടക്കുന്ന ഒരു ചെറിയപ്രാണി. ഇതു പല സംഘമികൊണ്ടും തേനീച്ചപോലെയാണ്. നിലത്തു ദ്വാരങ്ങളിലും മരപ്പൊട്ടകളിലും കൂട്ടംകൂട്ടമായി വസിക്കുന്നു.

ഒരു കൂട്ടത്തിൽ തേനീച്ചപോലെ ഒരു സ്ത്രീ ഉറമ്പും ആണുറമ്പുകളും നപുംസക ഉറമ്പുകളും ഉണ്ടാകും. ആണുറമ്പു പണി ചെയ്യുന്നില്ല. നപുംസകങ്ങൾ പണിയെടുക്കുന്നു.

തേനീച്ചപോലെ ദേഹം മൂന്നുഭാഗമാണ്. തല, അവയവം, ജഠരം; അവയവത്തിൽ ആറു കാലുണ്ട്. നടക്കുന്നു, ചിറകു ചിലതിനുണ്ടു, പറക്കുന്നില്ല. തലയിൽ ഒരു കൊമ്പുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കുത്തിക്കടിക്കുന്നു. നല്ലവണ്ണം കടിച്ചാൽ ചത്തുപോകും. കൊമ്പു വലിച്ചെടുപ്പാൻ സാധിക്കില്ല.

സ്ത്രീ ഉറമ്പ് അനേകം വെളുത്ത അരിമണിപോലെ മുട്ടയിടുന്നു. ആഴ്ചകൊണ്ടു വിരിയും. വിരിഞ്ഞാൽ കാലില്ലാത്ത കൃമിരൂപത്തിലായിരിക്കും. പിന്നെ കാലാകൊണ്ട് ഉറമ്പായിത്തീരുന്നു. അഞ്ചാറുമാസം വേണ്ടിവരും. മുട്ട വിരിഞ്ഞാൽ അവയെ ജനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വളർത്തുന്ന പക്ഷികൾക്കാഹാരമായി കൊടുക്കുന്നു. അനേകം ജന്തുക്കൾ ഉറമ്പിനെ തിന്നു നശിപ്പിക്കുന്നു. ഉറമ്പു പ്രാണികളേയും മധുസാധനങ്ങളേയും തിന്നുന്നു. അവ മഴക്കാലത്തേക്കു ഭക്ഷണം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നു.

ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ മണ്ണു മേല്പോട്ടു കൊണ്ടുകൂട്ടി വലിയ പുറമുണ്ടാക്കുന്നു. ചില പുറം 6-7 അടിയുണ്ടാകും. ഉറമ്പുകൾ വിട്ടുപോയ പോടുകളിൽ പാമ്പുകൾ ചെന്നു കൂടുന്നു.

രണ്ടുറുമ്പുകൾ മനുഷ്യനോക്കി കായ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇത് ഉറുമ്പിന്റെ ഭാഷയാണെന്നു പറയുന്നു. അവ അദ്ധ്വാനശീലമുള്ളവയാണ്. ഒന്നിന് എടുപ്പാൻ കഴിയാത്ത സാധനത്തെ അനേകം ഉറുമ്പുകൾ കൂടി വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. 3000 വിധം ഉറുമ്പുണ്ട്. ചില വകയുടെ പേർ പറയുക.

55. വിദ്യാഭ്യാസം.

ബുദ്ധിക്കു പല ശക്തിയുണ്ട്. ആ ശക്തികളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാകുന്നു വിദ്യാഭ്യാസം. വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചിരസാദ്ധ്യമാകുന്നു. നല്ല അദ്ധ്വാനവും ചെയ്യണം.

ബുദ്ധിശക്തി വർദ്ധിപ്പാൻ ജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്. ജ്ഞാനം ശാസ്ത്രങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകും; ഭാഷാപരിജ്ഞാനമില്ലാതെ ശാസ്ത്രം ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസം. അതുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ആദ്യം അക്ഷരാഭ്യാസം മുതൽ ആരംഭിക്കുന്നു.

അക്ഷരം പഠിച്ചു ഭാഷ പഠിക്കുന്നു. പല ശാസ്ത്രങ്ങളും വായിച്ചറിയുന്നു. ഇങ്ങിനെ വായിക്കുന്നതു മാത്രമായാൽ ധാരണാശക്തിമാത്രം വർദ്ധിക്കുന്നു. അതുപോര, ഗ്രഹണദോഷവിവേചനം, യുക്തി, ആലോചന, ഊഹം, അഭിപ്രായം മുതലായ ശക്തികളും വർദ്ധിക്കണം. അതു പഴയ സമ്പ്രദായപ്രകാരം എഴുത്തുപള്ളികളിൽ ഗൌനിച്ചിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഏതാനും ബുദ്ധിശക്തികളും വർദ്ധിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുന്നവർ ലതപോലെയാകുന്നു. കണ്ണിൽ കണ്ട സാധനത്തിൽ പിടിച്ചുകയറും. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസം ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെയ്യണം. നല്ല പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കണം. പഴയ രീതി എഴുത്തുപള്ളികൾക്കു ഗുണമില്ല.

56. പരനിന്ദ.

പരന്റെ ദോഷം കണ്ടുപിടിച്ചു അതിനെ വലുതാക്കിപ്പറയു

ന്ന സ്വഭാവം. ഇതു പ്രായേണ ജനങ്ങൾക്കു സഹജമായുണ്ട്. ആ ദുസ്വഭാവം വരാതെ സൂക്ഷിക്കണം.

പരദോഷം ജാഗ്രതയായി കണ്ടറിഞ്ഞ് അതിനെ ഭംഗിയായി പ്രകടിക്കുന്നതിനാൽ അവക്കുതന്നെ ദോഷം വരുത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടു യോഗ്യതയൊ മാനമൊ ഇല്ല. നമ്മുടെ വാക്കിൽ എല്ലാവക്കും സംശയം കടക്കുന്നു. അതു മൂത്തു നമ്മുടനേരെ ജനങ്ങൾക്കു നിരസം ഉണ്ടാകുന്നു. പാദൃഷ്ണക്കാരനു സദൃഷ്യം അറിവാനിടയില്ല. അതു മറവുള്ളവർ അറിയുന്നു. വായതുറന്നാൽ ദൃഷ്യം അല്ലാതെ പായില്ലെന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും.

പരനെ നിന്ദിക്കുന്നതിൽ പോരായ്മ ദോഷമുണ്ട്. പരദൃഷ്ണം പരനു കുണ്ഠിതമുണ്ടാക്കുന്നു. അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മന്ദിച്ചുപോകുന്നു. അതിനാൽ ജനദ്രോഹിയായിത്തീരും. അന്യനെക്കുറിച്ചു ഗുണാധിക്യവും ദോഷലേശവും പറഞ്ഞാൽ എല്ലാവക്കും ഉത്സാഹവുമുണ്ടാകും.

പ്രവൃത്തിയില്ലാതെ വൃഥാ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടക്കാണ് ഈ സ്വഭാവം. ക്രമമായി വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യണമെന്നു നിയമം വെച്ചാൽ ഈ ബുദ്ധിയില്ലാതാകും.

തരമുള്ളടിക്കുറിപ്പുകളിൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊടുക്കുക.

57. മടി.

ഒരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്ന സ്വഭാവത്തിന്നാകുന്നു മടി എന്നുപേർ. മനുഷ്യനെ മടിയനായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ദേഹത്തിലുള്ള അവയവങ്ങൾ ആവശ്യംപോലെ ഇളക്കാവുന്നവയാകുന്നു. മടിയനായിരിക്കുന്നതു പ്രകൃതിവിരോധം.

മടിയനേയും അദ്ധ്വാനശീലനേയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി എഴുതുക. അദ്ധ്വാനശീലൻ പ്രവൃത്തിചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ വരുന്നു. മടിയൻ ഒരിക്കലും നല്ല സ്ഥിതിയിൽ വരുന്നില്ല.

മടിയുണ്ടാവാൻ കാരണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അശ്രദ്ധ,

പ്രവൃത്തിയൊന്നും ഇല്ലാതെ വരിക. മടികളയുവാൻ ദിനചൎയ്യത്തിൽ നിയമം വെക്കുക. അതുപ്രകാരം ചെയ്യുക.

ഫലം. പ്രവൃത്തികളിൽ ഉദാസീനത. അതുകൊണ്ടു ദോഷം വിവരിക്കുക. ദാരിദ്ര്യം ഉണ്ടാകുന്നു. മടിയും സുഖേച്ഛയും കൂടിയാൽ രോഗം. മടിയൻ കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വെള്ളംപോലെ ദുഷിച്ചു രോഗിയായിപ്പോകുന്നു. വിവരിക്കുക.

58. ദേശസഞ്ചാരത്താലുള്ള ഗുണം.

സ്വദേശത്തിൽ മാത്രം ഇരിക്കുന്നവൻ സ്വാൎത്ഥിയായിത്തീരും. സഞ്ചാരത്തിൽ അന്യരോടുള്ള സമ്പൎക്കത്താൽ ബുദ്ധിവികസിക്കുന്നു. സ്വാൎത്ഥവിചാരം പൊയ്പോകുന്നു. വിവരിക്കുക.

സ്വദേശത്തിലിരിക്കുന്നവന്ന് ഓരോ സംഗതികളെക്കുറിച്ചും അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത അഭിപ്രായമുണ്ടാകും. അതിൽ ദുൎവ്വാശി പിടിച്ചു തൎക്കിക്കും. സഞ്ചാരത്താൽ പലതും കണ്ടും കേട്ടും അഭിപ്രായങ്ങൾ ശരിയായിവരും. വിവരിക്കുക.

എല്ലാ സാധനങ്ങളേയും കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം വൎദ്ധിക്കും. വിവേകം ഉണ്ടാകും. മനസ്സുകൊണ്ടാലോചിച്ചറിയുന്നതിനേക്കാൾ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടറിയുന്നതു നല്ലത്. ഓൎമ്മവെപ്പാൻ എളുപ്പം.

അന്യദേശത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ ജ്ഞാനത്താൽ സ്വരാജ്യത്തിൽ പല ഉപകാരങ്ങളും ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരിക്കുക.

ദേശസഞ്ചാരത്തിൽ പലതും കണ്ടറിയേണമെന്നു താല്പൎയ്യത്തോടെ ഓരോന്നിനേയുംകുറിച്ച് ആലോചിച്ചും ശ്രദ്ധവെച്ചും ഇരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഫലമില്ല. കൂറ കപ്പലിൽ പോയതുപോലെയാകും.

59. ധനത്താലുള്ള സുഖദുഃഖങ്ങൾ.

ധനം എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ധനം എല്ലാ സുഖങ്ങളേയും തരും. വിവരിക്കുക.

സ്നേഹിതന്മാർ ധനമുള്ളവന്ന് അധികം. ധാതൃത്വംകൂടി

ഉണ്ടായാൽ അധികമാകും. ധനം പോയാൽ ആരെയും കാണില്ല. ആ സ്നേഹിതന്മാരെ വിശ്വസിക്കരുത്. വിവരിക്കുക.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ധനം വേണം. വിവരിക്കുക.

ദേശസഞ്ചാരത്തിന്നും ധനം വേണം. വിവരിക്കുക. ഇവ രണ്ടും മുഖ്യ ആവശ്യമാണല്ലൊ.

ധനികന്മാർ ദരിദ്രന്മാരെ സഹായിക്കണം.

രോഗം വന്നാലും ധനമില്ലാതെ കഴിയില്ല. വിവരിക്കുക.

കച്ചവടം ചെയ്യാനും ധനം വേണം. വിവരിക്കുക.

ദുഃഖങ്ങൾ. സമ്പാദിപ്പാൻ കഷ്ടം. ഭോജനവും നിദ്രയും കൂടി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരും. വിവരിക്കുക.

ഉണ്ടായാൽ കളവു പോകാതെ സൂക്ഷിക്കണം. കള്ളപ്പുള്ളിയിൽ കൊടുക്കാതെ കഴിക്കണം. പിശുക്കന്ന് അധികം ദുഃഖം. വിവരിക്കുക.

ആപത്തുകൾ പലതും ഉണ്ട്. അപഹരിപ്പാൻ മോഹത്താൽ പലരും ധനികന്റെ പ്രാണഹാനി വരെ പ്രവൃത്തിക്കും. ചതി മുതലായ കളവിൽ ഉൾപ്പെടും. വിവരിക്കുക.

ധനംകൊണ്ട് അഹംഭാവം; അതൃപ്തി; സ്വാർത്ഥം മുതലായ ദോഷം വരും. വിവരിക്കുക. ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനിട വരും. വിവരിക്കുക. സാധുക്കളെ ഉപദ്രവിപ്പാൻ തുടങ്ങും. വിവരിക്കുക.

60. സദ്വാക്യം.

വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ദയാപുരസ്സരമായിരിക്കണം. മനസ്സിലുള്ള ദയാശീലം വാക്കായും പ്രവൃത്തിയായും ഉൽഗമിക്കുന്നു.

യന്ത്രങ്ങൾക്ക് എണ്ണ കൊടുക്കുമ്പോൾ സുഗമമായി ചലിക്കുന്നു. അതുപോലെ നല്ല വാക്കുകൊണ്ട് എല്ലാവരുടെ ഇടയിലും ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ കഴിക്കാം. നല്ലവാക്കു പറയുന്നവരെ കുട്ടികൾക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും കൂടി ഇഷ്ടമുണ്ടാകുന്നു.

നല്ല വാക്കുകൊണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടാകും; സദ്വിചാരമുള്ളതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടും; തർക്കങ്ങളും മുഷിച്ചലും നല്ല വാക്കുകൊണ്ടുതന്നെ തീർന്നുപോകും. ദുഃഖത്തിന്നും വേദനക്കും ശമനം വരും. വിവരിക്കുക.

ഭഗ്നോത്സാഹികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും. പിഴച്ചു നടക്കുന്നവരെ നന്നാക്കും. വൃദ്ധന്മാരെ സമാധാനിപ്പിക്കും. ദരിദ്രന്മാരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. ഓരോന്നിനേയും വിവരിക്കുക.

നല്ല വാക്കുപയോഗിപ്പാൻ പ്രയാസമില്ല. വിവരിക്കുക. ഫലം അപാരം. ഒരുവന്റെ ജീവകാലം ഒരു നല്ല വാക്കുകൊണ്ടു ഭേദപ്പെട്ടും. വിവരിക്കുക; നല്ലവാക്കു പറയുന്നവന്ന് ഒരു വിധത്തിലും ദോഷം ചെയ്യുന്നില്ല.

ഒരുത്തനെ സന്തോഷിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി അസത്യമായും സുത്യമായും പറയുന്ന വാക്കു നല്ല വാക്കല്ല. വിവരിക്കുക.

61. രാജ്യഭരണം.

ഒരു രാജ്യത്തെ ഭരിക്കുന്നതു ഒരാളുടെ ആജ്ഞപ്രകാരം ആകുന്നു. ആ ആൾക്കു രാജാവു എന്നു പേർ.

രാജാക്കന്മാർ രണ്ടു വിധമുണ്ട്. അതാതു സമയം ജനങ്ങൾ നിയമിക്കുന്ന രാജാവും പരമ്പരയായി ഒരു വംശത്തിൽ ജനിച്ചവർ. ഫ്രാൻസ് അമേരിക്ക യുനൈട്ടഡ് സ്റ്റേട്സ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ രാജാവിനെ ജനങ്ങൾ കാലംതോറും നിയമിക്കുന്നു. പല യോഗ്യന്മാരുടേയും അഭിപ്രായം രാജ്യത്തിന്നു നന്മയുണ്ടാക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു തൃപ്തിയുണ്ടാകുന്നു. പക്ഷെ രാജ്യത്തിന്നു ഗൌരവം ഇല്ലാതെ വരുന്നു.

പരമ്പരരാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യഭരണം രണ്ടു വിധം. സ്വതന്ത്രരാജ്യഭരണം; പ്രജകളുടെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ച രാജ്യഭരണം.

റഷ്യാവിൽ സ്വതന്ത്രരാജ്യഭരണം. ദുർമ്മന്ത്രികളുടെ പ്രേരണയാലും സ്വദോഷങ്ങളാലും ന്യായരഹിതമായി നടപ്പാൻ വഴിയുണ്ട്. വിവരിക്കുക.

ഇംഗ്ലാണ്ട് ജർമ്മനി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ യോഗ്യന്മാരായ പ്രജകൾ സഭകൂടി നിശ്ചയിക്കുന്ന രാജ്യകാര്യങ്ങളെ മന്ത്രികളോടുകൂടി ആലോചിച്ചു നടത്തുന്നു. ഇത് ഉത്തമമാകുന്നു. ഇതിനു മുമ്പാഞ്ഞ രണ്ടു രാജ്യഭരണത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ദോഷങ്ങൾ രണ്ടിന്റെയും ഇല്ലാതാകുന്നു. വിവരിക്കുക.

62. പക.

ഇങ്ങോട്ടപദ്രവിച്ചവനെ അങ്ങോട്ടപദ്രവിക്കേണമെന്നുള്ള വിചാരമാകുന്നു പക.

ചില മൃഗങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ആന പകയുള്ളത്. അതിനാൽ ഈ വിചാരമുള്ള മനുഷ്യർ മൃഗപ്രായന്മാരാണ്. ചില മഹാന്മാർ പകവെച്ചു വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാലും സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടും വേറെ കാരണമുണ്ടെന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഏതായാലും അതു നിന്ദ്യം തന്നെ.

ചിലർ ക്ഷമിച്ചിരുന്നു പകവെച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു വിധം ഭ്രഷണമായ്തരും. ക്ഷമയില്ലാതെ പകവെച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് നാഗരീകമില്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയാകും. എങ്കിലും രണ്ടു വിധവും നന്നല്ല.

'ഇങ്ങോട്ടപകൃതി ചെയ്യുവെന്നാകിലും
അങ്ങോട്ടപദ്രവിക്കുന്നില്ല സജ്ജനം'

ഇതു സജ്ജനലക്ഷണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു യോഗ്യന്മാരെ നിന്ദ്യന്മാരാക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്താൽ വിവരിക്കുക.

വിദ്യാഭ്യാസത്താലും ഈശ്വരവിചാരത്താലും ഇതിനെ ഇല്ലാതാക്കാം. വിവരിക്കുക.

63 പ്രവൃത്തിയെ ഭാഗിച്ചു ചെയ്യുന്നതിനാലുള്ള ഗുണദോഷം.

ഒരു സാധനം ഉണ്ടാക്കാൻ പല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാനുണ്ട്. ഓരോ പ്രവൃത്തിയെ ഓരോ കൂട്ടക്കാക്കു തിരിച്ചുകൊടുത്തു ചെയ്യിക്കുക എന്നതാകുന്നു.

ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽ വിവരിക്കുക. കുടയുണ്ടാക്കുക പെട്ടിയുണ്ടാക്കുക മുതലായവ. ഇതിൽ പല അംശവും വിവരിക്കുക.

ഓരോ സംഘക്കാർ ഒരേതരം പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത്. അവർ അതിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവരായിത്തീരും. അപ്പോൾ ഒരു സാധനത്തിന്റെ എല്ലാ അംശവും നന്നാകും. ഒരു കുടയുണ്ടാ

ക്കാൻ വേണ്ട സാധനങ്ങൾ എല്ലാം ഒരുത്തൻ തന്നെ ചെയ്യുന്നതായാൽ കുടയുടെ എല്ലാ ഭാഗവും ഒരുപോലെ നന്നാവില്ല. ഒരുത്തന്നു മരപ്പണി; ഇരുമ്പുപണി; പിത്തളപ്പണി; തുന്നപ്പണി ഇതിലെല്ലാം ഒരുപോലെ പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായെന്നു വരില്ല. വിവരിക്കുക.

ഭാഗിച്ചു പണിയെടുത്താൽ സമയത്തിന്നും ആദായമുണ്ട്. നൂറുപേർ ഓരോ കുടയുണ്ടാക്കുകയും; പത്തുപേർ കുടക്കാലും പത്തുപേർ ഇരുമ്പു കമ്പി പത്തുപേർ കമ്പി കൂട്ടിക്കെട്ടൽ ഇങ്ങിനെ ഭാഗിച്ചു ചെയ്താൽ എത്രയൊ കുടകൾ തീരും.

പണിക്കാൎക്കു പണി പഠിപ്പാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. ഇത് ഉപ്പോൾ എല്ലാ കൈത്തൊഴിൽ ശാലകളിലും ചെയ്തുവരുന്നു.

64. വ്യാപാരംകൊണ്ടുള്ള ഗുണം.

അനേകംപേൎക്ക് ഉപജീവനമാൎഗ്ഗമാകുന്നു. ഉദാഹരിക്കുക. ജനങ്ങൾക്കു പരിശ്രമശീലവും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടാകും. വിവരിക്കുക. രാജ്യത്തിൽ ക്ഷേമവും ധനവും വൎദ്ധിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസം അത്യാവശ്യമെന്നായിത്തീരുന്നു. ഉദാഹരിക്കുക.

ജനങ്ങൾ അന്യോന്യം വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ഉള്ളവരാകുന്നു. പല രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ പലവിധ ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. വിവരിക്കുക. യൂറോപ്പിൽ പ്രാൻസും ഇംഗ്ലാണ്ടും ഒരു കാലത്തു യുദ്ധമുണ്ടായി. പ്രാൻസിൽനിന്നു പഞ്ചസാര ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നിരുന്നു. അതു നിന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടുകാൎക്കു ബുദ്ധിമുട്ടായി. ഇതുകൊണ്ടു വലിയ യുദ്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതായിത്തീരും.

ഇംഗ്ലണ്ടിന്നു വ്യാപാരംകൊണ്ടാണ് ഔന്നിത്യം വന്നത്. ഇൻഡ്യയിൽ പണ്ടു പിടിച്ചുപറി, രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ യുദ്ധം, ഈ വക പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു കാരണം ശരിയായ കച്ചവടം നടന്നിരുന്നില്ല. ഇതിനെ വിവരിക്കുക.

65. പ്രാണിഹിംസ.

അനേകം ജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യൎക്ക് ഉപകാരമുണ്ട്. ഉപകാരം ചെയ്തുവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു നന്ദികേട്.

അനേകം ജന്തുക്കളെ നമുക്കുവേണ്ടി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു. അവയെ ഭരിപ്പാൻ നമുക്കു ശക്തിയും തന്നു. ദൈവം ചെയ്തനന്മയെ പ്രാണിഹിംസയാൽ ധിക്കരിക്കുന്നു. വിവരിക്കുക. അതു നിമ്മ്യാദം.

പ്രാണിഹിംസയാൽ നമുക്കു ഭരണശക്തിതരുന്നതിനു യോഗ്യതയില്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു. അതു വിശ്വാസഘാതകവും ആകുന്നു. വിവരിക്കുക.

സഹായമില്ലാത്തവരെ സഹായിക്കണം. ശക്തിയില്ലാത്തവക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യണം. അതാണ് യോഗ്യത. സഹായമില്ലാത്തതും ബുദ്ധിയും ശക്തിയും ഇല്ലാത്തതും ആയ ജന്തുക്കളെ അതറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഉപദ്രവിക്കുന്നതു നിമ്മ്യാദവും ഛതിയും ആകുന്നു. വിവരിക്കുക.

പ്രാണിഹിംസ സഹജമായി ചെയ്യുന്നവൻ കഠിനഹൃദയനായിതീരും. വിവരിക്കുക.

പ്രാണികളെ ഹിംസിക്കാതെ സ്നേഹിച്ചാൽ അവക്കു സന്തോഷമുണ്ടാകും. നമ്മേയും സ്നേഹിക്കും. ഉദാഹരിക്കുക.

66. ദിനചര്യയിൽ നിയമംകൊണ്ടുള്ള ഗുണം.

ഒരുദിവസം ഇന്നിന്ന പ്രവൃത്തികൾ ഇന്നിന്ന സമയത്തു ചെയ്യണം എന്നു മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയം ചെയ്യുകയാകുന്നു.

അല്പസമയംകൊണ്ട് അധികം പ്രവൃത്തി കുഴപ്പംകൂടാതെ നടക്കും. ഒരു സ്കൂളിൽ പാഠനിയമം ഉദാഹരണമാക്കി ഇതു വിവരിക്കുക.

ഇല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തികൾ ക്രമമായി ചെയ്വാൻ സാധിക്കയില്ല. ആലോചിച്ചതന്നെ സമയം പോകും. ഉദാഹരണമായി തപാൽകാരൻ എഴുത്തുകളെല്ലാം മേൽവിലാസം നോക്കി വേർതിരിച്ചുവെക്കാതെ ഒരെഴുത്തു നോക്കി ആ മേൽവിലാസക്കാരനു കൊടുത്തുവന്നിട്ടു മറെറാന്നുനോക്കി അതിന്റെ മേൽവിലാസക്കാരനു കൊടുക്കുക; ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുൽഉള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും സമയനഷ്ടവും വിവരിക്കുക.

എല്ലാ സംഗതികളിലും ദൃഷ്ടിചെച്ചാൽ സാധിക്കും. കുളിപ്പാനുമുണ്ണാനുമിടയില്ല, വായിപ്പാനിടയില്ല എന്നു വരുന്നതല്ല. വിവരിക്കുക.

നിയമപ്രകാരം ഓരോ പ്രവൃത്തികളും നടന്നുവന്നാൽ ദേഹത്തിനു സുഖം, ആരോഗ്യം, സന്തോഷം എന്നിവയുണ്ടാകും. ഉദാഹരിക്കുക.

67. അജ്ഞാനമായ ഭാവി.

നമ്മുടെ ഭാവി എന്താണെന്നറിയാതിരിക്കുന്നതും അറിവാൻ തരമില്ലാതിരിക്കുന്നതും ഒരുവിധം ഗുണമാണ്. മനസ്സമാധാനത്തിന്നിടയുണ്ട്.

ആപത്താണ് വരാനിരിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു മുമ്പുകൂട്ടിത്തന്നെ വ്യസനിച്ചുതുടങ്ങും. അത് അനാവശ്യം. വിവരിക്കുക.

സമ്പത്താണെന്നറിഞ്ഞാൽ ഗർവ്വം ഉണ്ടാകുന്നു. എല്ലാ പ്രയത്നങ്ങളും ഉത്സാഹവും കുറഞ്ഞുപോകും. ഇതും ദോഷംതന്നെ. വിവരിക്കുക.

മറ്റൊരു പ്രധാനദൃഷ്ടം ഉണ്ട്. മേലാൽ ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നവിചാരിച്ചാണ് എല്ലാവരും ഓരോ ഉദ്യമംചെയ്യുന്നത്. ഗുണമുണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ മുൻകൂട്ടി അറിവുകിട്ടുന്നതായാൽ ഇപ്പോളുണ്ടായിട്ടുള്ള ഓരോ പരിശ്രമങ്ങളും ഉണ്ടാവില്ലയായിരുന്നു. വിവരിക്കുക.

ആപത്തു മാത്രം മുൻകൂട്ടി അറിയുന്നതും ഒരുവിധം ഹിന്തുശാസ്ത്രപ്രകാരം അറിയേണ്ടതാണെന്നുണ്ട്. പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളാൽ ആപത്തൊഴിക്കാമെന്നാണ്. വിവരിക്കുക.

68. ജിജ്ഞാസംഭരണം.

നാം സംസാരിക്കുന്നത് ആലോചിച്ചു വേണ്ടതാണെന്നതത്ഥം. പറഞ്ഞ വാക്കു കഴിഞ്ഞുപോയ സമയംപോലെ തിരിച്ചെടുപ്പാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു പായുന്ന വാക്ക് ആലോചിച്ചുവേണം.

ആലോചിയാതെ പറഞ്ഞാൽ നമുക്കും അന്യക്കും ദുഃഖകാരണം. ഉദാഹരണം പറയുക.

പെട്ടെന്നു പായുന്ന വാക്ക് ഏറ്റവും നിലനിൽക്കും. അതിന്റെ ശക്തി മനസ്സിൽനിന്നു വിട്ടുപോകില്ല. അതിനുദാഹരണം പറയുക. വിവരിക്കുക.

"കാട്ടുതീ ദഹിച്ചാലും കാനനം കിളത്തീട്ടും
കേട്ടുകൂടാതവാക്കാമായുധപ്രയോഗിച്ചാൽ"

ഇതു വിവരിക്കുക.

കൂട്ടുംബാഭിന്നം ഉണ്ടാകും. വിവരിക്കുക.

നാവ് ഒരുത്തുണ്ടാത്തതാണ്. ഒരുക്കിനിർത്തിയാൽ സുഖത്തേയും നന്മയേയും ചെയ്യുന്നു. വെടിമരുന്നുപോലെ. സൂക്ഷിച്ചാൽ ഗുണം അല്ലെങ്കിൽ സങ്കടം. വിവരിക്കുക.

69. പർവ്വതങ്ങളാലുള്ള ഗുണം.

അനേകം ഔഷധങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇതിനാലുള്ള ഗുണം വർണ്ണിക്കുക.

അനവധി ജനോപകാരമായ ജന്തുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു. ജന്തുക്കളുടെ നിവാസഭൂമിയും ആകുന്നു. വിവരിക്കുക.

കൃഷിക്കു വളരെ ഉപകാരം. തോൽ, ചാരം മുതലായവ കിട്ടും. കാട്ടുസമീപിച്ച കൃഷികളിൽ വിളവധികം, വെള്ളം ധാരാളം കിട്ടും. വളവും ഉണ്ട്. വിവരിക്കുക.

ലോഹങ്ങൾ പലതും പർവ്വതസമീപങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടും. വിവരിക്കുക.

കൊടുങ്കാറ്റിനെ തടുക്കും. രാജ്യത്തിന്നു ക്ഷേമം. പാലക്കാട്ടു കാറ്റുകാലം പനിപിടിക്കും. അവിടെ പർവ്വതം ഇല്ലാത്ത ഘട്ടം ഉണ്ട്. മറ്റു ദിക്കുകളിലില്ല.

മേഘങ്ങളെ തടുത്തുനിർത്തി തണുപ്പിച്ചു മഴയുണ്ടാക്കുന്നു. വിവരിക്കുക. പർവ്വതമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ മഴ കുറയും.

മഴവെള്ളം ഉള്ളിലിറങ്ങി ഉറവുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു, നദികൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നു.

നദികളാൽ പല രാജ്യം ഫലപുഷ്ടിയാകുന്നു. ഇതിനെ വ
ണ്ണിക്കുക.

70. അസൂയ—പരശ്രീ കണ്ടുകൂടായ്ക.

അന്യന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ഗുണത്തെ കാണുമ്പോൾ ഒരുത്തന്നു
ണ്ടാകുന്ന വ്യസനം ആകുന്നു അസൂയ. എല്ലാവക്കും സന്തോഷ
മുണ്ടാകുന്ന ഏതു സംഗതിയും അസൂയക്കാരന്നു സന്താപഹേതുക
മായിരിക്കും. അന്യന്റെ സകലഗുണവും ഇവന്നു വിരോധം.
ഉദാഹരിക്കുക.

അവന്റെ മനോവൃത്തിക്ക് അന്യന്മാരെല്ലാം വിരോധികളാ
യിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു കാലക്രമംകൊണ്ട് ഇവന്ന് വിരോധി
കൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു.

യോഗ്യനായ ഒരുവന്നു ദുഷ്യമായ സംഗതി വരുമ്പോൾ അ
സൂയക്കാരൻ അല്പം ആശ്വാസപ്പെടുന്നു. ഇതു വിവരിക്കുക. ഒ
രുത്തൻ ധനവാനെന്നു കേട്ടാൽ ഉണ്ടാകുന്ന സങ്കടത്തിന്നു മക്കളെ
ഞാകണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ ആശ്വാസമുണ്ടാകും.

അസൂയക്കാരന്ന് ആനന്ദം ഒരു യോഗ്യന്നു വളരെ അപമാ
നം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. വലിയ കച്ചവടക്കാരൻ പൊളിയുന്ന
തു പരമസന്തോഷം. വിവരിക്കുക.

എല്ലാവരും അസൂയക്കാരനെ വെറുക്കുന്നു. അവൻ അന്യ
നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പകരം ദുഷ്യംപറഞ്ഞു മന്ദിപ്പി
ക്കുന്നു. കലാശം അവൻ മടിയനായിതീർന്നു സ്നേഹിതന്മാരില്ലാ
തെ ആപത്തിൽപെടുന്നു.

71. ശീഘ്രഗതിയുള്ള നവീനവാഹനങ്ങളും
ഗുണദോഷങ്ങളും.

മുൻകാലങ്ങളിൽ കാൽനടയായിതന്നെ ജനങ്ങൾ ഗതാഗ
തം ചെയ്തിരുന്നു. വാഹനമായി കാൽനടക്കു ശരിയായി മഞ്ചൽ,
പല്ലക്ക് മുതലായ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്ന വാഹനങ്ങളും; കുതി
രയും ഉണ്ട്. സാമാനം കൊണ്ടുപോവാൻ തലച്ചുമട്ടു, കാളപ്പുറ
ത്തും മാറും കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുക.

വെള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ വള്ളം (തോണി) പത്തേമാരി പായ്ക്കപ്പൽ മുതലായവ. ഇവയിൽ സാമാനങ്ങളും കൊണ്ടുപോകാം.

ഇക്കാലത്തു കാൽനടയ്ക്കു പകരം ചവിട്ടുവണ്ടി, കുതിര, കുതിരവണ്ടി, കാളവണ്ടി മുതലായവ. മോട്ടോർവണ്ടി, തീവണ്ടി മുതലായവ. വെള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ തിരുവോട്ടം തീക്കപ്പൽ മുതലായവ. ഇവയെ മുൻകാലത്തുള്ളവയായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി എഴുതുക.

ഗുണം മുഖ്യമായി വേഗതകൂടും. സൌകര്യവുംകൂടും. രാജ്യസഞ്ചാരത്തിന്നു ഭയപ്പെടാനില്ല. ദൂരസഞ്ചാരത്താലുള്ള ഗുണം അനായാസേന സമ്പാദിക്കാം.

വ്യാപാരസൌകര്യം, ജനങ്ങൾക്കുപകാരം, ക്ഷാമനിവാരണം, വലിയ യുദ്ധങ്ങൾ കുറയും, വിവരിക്കുക.

ദോഷം. അതിവേഗത്താൽ അത്യാപത്തുണ്ടാകും. ചവിട്ടുവണ്ടിയിൽ അപകടം. തീവണ്ടിയിലും അപകടം. വിവരിക്കുക.

അതിവേഗം സഞ്ചരിക്കാവുന്നതുകൊണ്ടു സഞ്ചാരത്താലുള്ള ഗുണം മുഴുവനും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. വിവരിക്കുക.

72. പണത്തിന്നുമീതെ പരന്തും പറക്കാ.

പണമുള്ളവന്ന് എല്ലാം സാധിക്കാം. അതുകൊണ്ട് അവൻ വലിയവനാകുന്നു. യോഗ്യന്ന് ഉന്നതസ്ഥാനത്തെ കൊടുക്കുന്നു. പണമുള്ളവൻ എല്ലാവരെക്കാളും ഉന്നതപദവിയിൽ ഇരിക്കുന്നു.

പരന്തു വളരെ പൊക്കത്തിൽ പറക്കുന്ന ജന്തുവാണ്. പണമുള്ളവന്റെ ഔന്നിത്യം വിചാരിച്ചാൽ പരന്തിന്നു പറക്കാൻ കഴിയുന്ന പൊക്കത്തിലുമധികം ഇരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പണത്തിന്നു മീതെ പരന്തും പറക്കാ എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിന്നു ഇടയായി.

പണമുള്ളവർ മറ്റവരെക്കാൾ ചില കാര്യങ്ങൾ വേഗത്തിലും എളുപ്പത്തിലും നേടുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരു അപ

കടത്തിൽ ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും അകപ്പെട്ടാൽ ഉള്ളവൻ അപകടത്തിൽ നിന്നു തെറിപ്പോരും. അപ്പോഴാണ് ഈ പഴഞ്ചൊല്ല് അധികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

73. അസത്യം.

അസത്യം മൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാം.

ആംഗ്യംകൊണ്ട് മുഖഭാവംകൊണ്ടോ മറ്റുപ്രകാരത്തിലൊ ഒരുത്തനെ തെറ്റി ധരിപ്പിക്കുക. ഉദാഹരിക്കുക.

മൌനമായിരിക്കുന്നതിനാൽ—തനിക്കറിവുള്ള സംഗതിയെ പറയാതെ ഇരുന്ന് അന്യനെ ചതിക്കുന്നു. ഉദാഹരിക്കുക.

വാക്കുകൊണ്ടു—പലപ്രകാരത്തിലാവാം. (1) നടന്നപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരു സംഗതിയെ മാറ്റി പറഞ്ഞുധരിപ്പിക്കുക. (2) തെറ്റായ അർത്ഥം കല്പിക്കുക. (3) ചില സംഗതികളെ മറച്ചുവെച്ചു ശരിയല്ലെന്നു ധരിപ്പിക്കുക. ഇവയെ ഉദാഹരിക്കുക.

അസത്യവാദിയെ ആരും വിശ്വസിക്കില്ല. എല്ലാവരും വെറുക്കുന്നു. ഉദാഹരിക്കുക.

തന്റെ അസത്യം തന്നെത്തന്നെ ചിലപ്പോൾ അബദ്ധത്തിൽ പെടുത്തുന്നു. ഉദാഹരിക്കുക.

ഇതു ചീത്ത സ്വഭാവമാണ്. പേറെ ദോഷങ്ങളുള്ളതു വിവരിക്കുക.

74. കച്ചവടത്തിൽ മത്സരം. (പേട്ടി)

ഏതു കച്ചവടവും ആക്കും ചെയ്യാം എന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ പേട്ടിയുണ്ടാകയുള്ളൂ. ചില സാധനം കച്ചവടം ചെയ്യാൻ ചിലക്കു അധികാരമുള്ളൂ എന്നു ഗവർമ്മേണ്ടു നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഇതിനു കുത്തക കൊടുക്കുക എന്നു പേർ. ഇതിൽ മത്സരം പാടില്ല.

ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം കച്ചവടക്കാർ രണ്ടു വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ലാഭം കുറച്ചു മറ്റുള്ളവനേക്കാൾ താത്തി വില്ക്കുന്നു. രണ്ടാമതു സാമാനം നന്നാക്കിയുണ്ടാക്കി താണതിന്റെ വിലക്കു വില്ക്കുന്നു. ഇതു രണ്ടിനും ഉദാഹരണം കൊടുക്കുക.

ഗുണം—സാമാനം നന്നാക്കിത്തീർപ്പാൻ കച്ചവടക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നു. അതിലാദരം എടുപ്പാൻ ഇടവരുന്നില്ല. പേട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു വ്യാപാരി പറഞ്ഞ വില കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ജനങ്ങൾക്കു നഷ്ടം. ഇതിനെ വിവരിക്കുക.

ദോഷം—സാമാനങ്ങൾ ലാഭത്തിൽ വില്പാൻ വേണ്ടി ഗുണം കുറച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. വിവരിക്കുക.

എങ്കിലും ഗുണമധികവും ദോഷം കുറവുമാണ്. പണ്ടു ചില വ്യാപാരികൾ അധികം സമ്പാദിച്ചു. കാരണം പേട്ടിയില്ലാത്തതിനാൽ. അതിവിലക്കു വിറ്റിട്ടാണ്. വിവരിക്കുക.

75. വൃത്തി—ശുചി.

ശുചി എന്നതു മാലിന്യം കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നതാകുന്നു. വൃത്തിഹീനത എല്ലാവർക്കും വെറുപ്പാകുന്നു.

വൃത്തി ദേഹത്തിന്നും വസ്ത്രത്തിന്നും പാർക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നും നാമുപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്കും വേണ്ടതാണ്. ദേഹത്തിന്നു ശുചിയില്ലെങ്കിൽ രോമകൂപങ്ങൾ അടഞ്ഞുപോകും. രക്തത്തിലുള്ള മാലിന്യം രോമകൂപങ്ങളിൽ കൂടി പുറത്തുവരുന്നു. ദേഹം കഴുകി പുറത്തുവരുന്ന മാലിന്യം കളഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ കൂപങ്ങൾ അടഞ്ഞുപോകുന്നു. ദുർഗ്ഗന്ധം ഉണ്ടാകും. അവനവന്നും മറ്റുള്ളവർക്കും അരോചകം.

വസ്ത്രത്തിന്നും ശുചി വേണം. ദേഹം ശുചിയായിരുന്നിട്ടു മലിനവസ്ത്രം ധരിച്ചാൽ ദേഹം വേഗം വൃത്തികേടായിത്തീരുന്നു. വസ്ത്രത്തിലും ദുർഗ്ഗന്ധമുണ്ടാകും. ചില ഹീനജാതിക്കാർ ഒരേ വസ്ത്രം വളരെ ദിവസം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ ഉദാഹരിക്കുക.

അവനവൻ ഇരിക്കുന്ന ഗൃഹവും ചുറ്റുമുള്ള പറമ്പും വൃത്തിയായിരിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പല രോഗത്തിന്നും ഇടയാകും. വിവരിക്കുക.

നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ മുതലായവയും വൃത്തിയായിരിക്കണം. വിവരിക്കുക.

മനഃശുദ്ധി എല്ലാറ്റിലും വെച്ചു മുഖ്യമാകുന്നു. വിവരിക്കുക.

76. ഉദ്യോഗം.

തന്റെ ജീവകാലത്തിൽ ഒരു പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടണം അത് ഏതാണ് നല്ലത് എന്നു നോക്കുന്നത് അത്യാവശ്യം.

ചിലർക്കു ചില കാര്യത്തിനു പ്രത്യേകവാസനയുണ്ടാകും. അവർ ആ പ്രവൃത്തിയിൽ തന്നെ ഏർപ്പെടുന്നതു നല്ലത്. ജനനാലുള്ള വാസനയെ തട്ടി മറ്റൊന്നിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ രണ്ടിലും യോഗ്യത വരില്ല. വിവരിക്കുക.

ജന്മാന്തരവാസനയില്ലാത്തവനു് അവനവന്റെ ബുദ്ധിക്കും തല്ക്കാലാവസ്ഥയ്ക്കും അനുസരണമായിരിക്കണം. ഏതായാലും ഒരുദ്യോഗത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ അതു കൂടക്കൂടെ മാറരുത്. അതിൽ തന്നെ സ്ഥൈര്യമായിരുന്നാൽ ഗുണം കിട്ടുന്നതാണ്.

ബുദ്ധിശക്തിക്കനുസരിച്ച് ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ താണ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ ഉന്നതസ്ഥിതിക്കു വരുന്നതാണ്. ഇതിനുദാഹരണം പറയുക.

തന്നാലാവാത്ത പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ അപമാനംവരും. അന്യർക്കു പരിഹാസകാരണം. ഇതു വിവരിക്കുക.

77. അനുകരണശക്തി (കണ്ടതു കാട്ടുന്നത്)

ഒരുത്തൻ ഒന്നു ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ അതുകണ്ടു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു മനുഷ്യസ്വഭാവം. ബാല്യത്തിൽ ഇത് അധികമായിരിക്കും. ഉദാഹരിക്കുക.

അന്യൻ ചെയ്യുപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു തനിക്ക് ഓമ്മയില്ലായ്തേയും വരാം. ബാലന്മാർ അന്യൻ ഒരുപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുപോലെ നമുക്കും ചെയ്യണം എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയല്ല പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്.

മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി കണ്ടു കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കുട്ടികൾ നന്നാവാൻ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളും നന്നായിരിക്കണം.

വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതു ഗുരു ഉപദേശം ചെയ്യുന്നതു മാത്രമാ

യാൽ പോര. സദാചാരത്തോട്ട നടക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഗുരുവിന്റെ നടവടി കുട്ടികളേയും ബാധിക്കും. ഉദാഹരിക്കുക.

വലിയവരുടെ നടവടി എളിയവരേയും ബാധിക്കും. അല്പബുദ്ധിയുള്ളവർ മറവ യോഗ്യരെ കണ്ടുപഠിക്കുന്നു. ഒരുത്തന്റെ നടവടികളെ അനേകം പേർ കണ്ടനുകരിപ്പാനിടയുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് ഒരുത്തന്റെ ഗുണമൊ ദോഷമൊ അന്യനേയും ബാധിക്കും.

നാം അറിയാതെതന്നെ നമ്മുടെ നടവടികളിൽ നിന്നുള്ള ഗുണദോഷവിത്തുകൾ അന്യഹൃദയങ്ങളിൽ വീണു നാരിരട്ടി ഗുണദോഷങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഒരുവന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നതായാൽ അത് അധികമായി ഗുണമായിത്തീരും. മഹാന്മാർ മാത്രമെ നല്ല നടവടിക്കാരായിരിക്കേണ്ടു എന്നില്ല. താണവർക്കും അവരെ കണ്ടു നടപ്പാൻ വേറെ ആളുണ്ടാകാം. വിവരിക്കുക.

കണ്ടു നടക്കുന്നവർ തന്റെ മനസ്സിനു വിരോധമായതിനെ ത്യജിച്ചു തന്നെപ്പോലെ നടക്കുന്ന ഒരുവൻ ചെയ്യുന്ന നടവടികളും മാത്രം കണ്ടുനടന്നാൽ പോരാ. അങ്ങിനെ ശീലിച്ചാൽ തന്റെ ദോഷങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു തനിക്കു ഗുണത്തിൽ ബുദ്ധി എത്താതെ ആകും. ഒരു കള്ളൻ മറവ യോഗ്യനായ ഒരു കള്ളന്റെ സാമർത്ഥ്യം മാത്രം കണ്ടു രസിച്ചാൽ പോര. ഇതുകൊണ്ടു ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്നില്ല.

78. മൃഗബുദ്ധി.

ചില ജന്തുക്കളുടെ പ്രവൃത്തി കണ്ടാൽ നല്ല ആലോചനയോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതായി തോന്നിപ്പോകും. ഉറുമ്പുകൾ മഴക്കാലത്തേക്കു ഭക്ഷണം ശേഖരിക്കുക, പക്ഷികൾ കൂടുകെട്ടുക, നായ്ക്കൾ യജമാനനെ അറിയുക മുതലായവ. വേറെയും ഉദാഹരണം കൊടുത്തു വിവരിക്കുക.

ഈ പ്രവൃത്തികൾ ആലോചനയോടുകൂടിയതല്ല. നീർനായ്ക്കളെ വളർത്തിയാൽ വെള്ളത്തിൽ ഒഴുക്കുതട്ടാതിരിപ്പാൻ ചിറകെ

ട്ടി അതിന്റെ സമീപത്തു കിടക്കും. അതുപോലെ വീടുകളിലും ചില പുസ്തകങ്ങളും, പെരിപ്പു മുതലായവയെ എടുത്തു ഒരു ചിറകെട്ടി അതിന്റെ സമീപത്തു പറിക്കിടക്കും. അതുകൊണ്ട്, അത് ആലോചനയോടുകൂടിയതല്ല. സ്വഭാവമായി ദൈവകല്പിതമായ സ്വഭാവമാണ്. ഇതുപോലെ വേറെയും ഉദാഹരണം പറയുക.

ഈ ബുദ്ധി പല ജന്തുക്കൾക്കും ഉണ്ട്. പഴക്കംകൊണ്ട് ചില ജന്തുക്കൾക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നു. ഇത് ഒരു വിശേഷബുദ്ധിയല്ല കുരിശുത്തും വണ്ടിയിൽ കെട്ടിയ കാളകൾ വീട്ടിലേക്ക് അപകടംകൂടാതെ മടങ്ങിവരുന്നു. വേറെയും ഉദാഹരണം കൊടുക്കുക.

മനുഷ്യർക്കുള്ള വിശേഷബുദ്ധിക്കും മൃഗബുദ്ധിക്കും ഉള്ള വ്യത്യാസം വിവരിക്കുക.

79. ധൈര്യം.

ധൈര്യം എന്നത് ആപത്തോ കഷ്ടമോ ഉണ്ടായാൽ നിർഭയമായും പതച്ചുകൂടാതെയും അവയെ എതുക്കുന്നതിന്ന് അന്യപ്രേരണകൂടാതെ ഉണ്ടാകുന്ന മനോവികാരമാണ്. ചിലരുടെ ധൈര്യത്തെ ഉദാഹരിക്കുക.

ധൈര്യം രണ്ടുവക. കായികം, മാനസികം. വലിയ അപകടത്തിൽ പെട്ടാൽ അതിൽ കുടുങ്ങാതെ നിവൃത്തിക്കുന്നത്. കായികത്തിന്ന് ഉദാഹരണം പറക.

ധൈര്യത്തിന്നും അവിവേകത്തിന്നും വ്യത്യാസമുണ്ട്. അവിവേകം ആലോചനകൂടാതെ ആപത്തിൽ ചാടുന്നതാണ്. ഉദാഹരണം പറക. അവിവേകത്തിൽ സാധാരണയായി ആപത്തുണ്ടാകും.

മാനസികധൈര്യം തനിക്കു മാനഹാനിയോ നിന്ദയോ മറ്റൊരുതരം അപമാനമൊ വന്നാലും സത്യം, ന്യായം, മര്യാദ ഇവ തെറ്റിനടക്കാതെ ഇരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണം പറക. ഈ ധൈര്യം ഉണ്ടാവാൻ പ്രയാസം. വിവരിക്കുക.

രണ്ടുവിധം ധൈര്യത്തിന്നും ബുദ്ധിശക്തി വേണം. കേവ

ലും കായബലമുണ്ടെങ്കിൽ കായികമായ ധൈര്യം ഉണ്ടാവില്ല. അതു ബുദ്ധിയില്ലെങ്കിൽ അവിവേകമായിത്തീരും.

ധൈര്യം അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതാണ്. ധൈര്യമായി ചിലർ ചെയ്യ പ്രവൃത്തിക്കു രാജാക്കന്മാർ സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നു. ഭിരുത്വം നിന്ദാവഹമാണ്.

80. വ്യായാമം.

ആരോഗ്യം എല്ലാവക്കും വേണ്ടതാണ്. ആരോഗ്യമില്ലെങ്കിൽ ഒരു വിധത്തിലും സുഖമില്ല. ആരോഗ്യമുള്ളവന്നേ ബുദ്ധിക്കും കൂർമ്മതയുണ്ടാവൂ. ആരോഗ്യത്തിന്നു പ്രധാനമായി വ്യായാമം വേണം. മനുഷ്യശരീരത്തിൽ ഒരംഗവും വ്യായാമമില്ലാതെ പുഷ്ടി വരുന്നില്ല. ക്രമമായ വ്യായാമംകൊണ്ട് ശരീരപുഷ്ടിവരുന്നു.

വ്യായാമം പലതരമുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനമായതു രണ്ടു വിധം. ഏകനായി ചെയ്യുന്നത്, സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി ചെയ്യുന്നത്.

ഏകനായി ചെയ്യുന്നത്. (1) നടക്കുക. ഇത് അപകടമില്ലാത്തത്; നല്ല വായു കിട്ടുന്നു; പലതും കാണാനിടവരുന്നു. ബുദ്ധിശക്തിയും വർദ്ധിക്കുന്നു. (2) കുതിരസവാരിയും ഇതുപോലെതന്നെ. അത് എല്ലാവക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. (3) ഗദകം, ഘനമുള്ള ഇരുമ്പുണ്ടകം, മുതലായവയെ കയ്യിലെടുത്തു വീശുക മുതലായവ. ഇതിൽ ക്രമം തെറ്റാതെ ചെയ്യണം. അല്ലെങ്കിൽ ദേഹത്തിൽ അപകടം വരും. (4) ദണ്ഡ (കസറോത്ത്) കയ്യും കാലും നിലത്തു കുത്തി പലവിധത്തിലും തിരിയുക മുതലായവ. (5) സ്കൂളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ബാറുകളിൽ കയറി മറിയുക മുതലായത്. ഇതിൽ അപകടം എല്ലപ്പത്തിൽ വരും. ഗുരുസമീപത്തില്ലാതെ ചെയ്യരുത്.

സ്നേഹിതന്മാർകൂടി കളിക്കുന്നത് — പന്തുകളിമുതലായത് — ഒരു കളി വിവരിക്കുക. ഇതിൽ ദേഹപുഷ്ടിക്കുപുറമെ ഗുണങ്ങളുണ്ട്. ജയിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം, ഉത്സാഹം, സ്നേഹിതന്മാരോട് അടുത്ത സംഹവാസം മുതലായവ ഉണ്ടാകുന്നു. അതു നല്ലതാകുന്നു. വിവരിക്കുക.

B164

MUL
005381